

Röportajlar - anılar - hikayeler
İstanbul'dan dolu dolu
HABERLER

YIL 2018 - SAYI: 4

ECHO

ŞARKILARI VE
SÖZLERİ

BARKODU TARATIN ŞARKIYI DİNLEYİN...

Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği ücretsiz yayındır

Tarsus SEV İlköğretim Okulları'nda

İlk ders zili çaldı

Tarsus Amerikan Koleji

130. Kez Kapılarını

Eğitim ve Öğretime açtı

**Basketbol
Gençler Ligi'nde
BİZ DE VARIZ**

RÖPORTAJLAR

Tarsus Ticaret ve Sanayi Odası Yönetim Kurulu Başkanı

Ruhi Koçak TAC'84

Mersin Deniz Ticaret Odası Başkanı

M. Cihat Lokmanoğlu TAC'72

130. Yılıni kutlayan okulumuzun çınar mezunlarından

Turhan Ergene TAC'52

/bombalaki

/tarsusamerikan

/tacalumni

TAC
YAYLA EVİ
BİR TELEFON
KADAR
YAKIN

Dağ havasında bir molaya ne dersiniz!

Arkanıza yaslanıp derin bir nefes alarak çam kokularını
içinizde hissetmek isterseniz daha ne bekliyorsunuz...

REZERVASYONLARINIZ İÇİN BETÜL ABLA
TELEFON: 0 530 333 83 99

KANDİLLİ'YE NEF GELİYOR

nef
RESERVE
KANDİLLİ

İstanbul'un en özel noktalarından Kandilli'de,
her gün mavi ve yeşile uyanacağınız bir yaşam
sizi bekliyor. Tanışmak için bekliyoruz.

444 9 633 | nefkandilli.com.tr

**TAC Mezunlar Derneği
Merkez Yönetim Kurulu**

Başkan

Ali Cerrahoğlu

Başkan Yardımcısı

Kemal Tarım

Sayman

A. Razamazan Dincer

Genel Sekreter

Tamer Büyükyılmaz

BizLetter

Yayın ve Redaksiyon Ekibi

Erdoğan Kaynak

Ulaş Bayraktar

Betül Öcal

Nuran Baykal

Tasarım

Taha Berk Güngör

Baskı

Alev Dikici Matbaası

0 322 453 13 13

T: 0 324 241 82 24

M: 0 530 333 83 99

Telefax: 0 324 613 23 10

Caminur Mahallesi

0805 Sokak No: 9

33440 Tarsus- Mersin

www.tac-alumni.org

*Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar
Derneği tarafından
3 ayda bir yayımlanır.*

İçindekiler

▶ MEZUNLAR DERNEĞİ'NDEN	6
▶ MUTLU HABERLER	14
▶ BULUŞMALAR	17
▶ 130 YAŞINDA BİR DEV ENGİN ÜNSAL TAC'55	24
▶ İSTANBUL'DAN HABERLER	26
▶ İŞGAL YILLARINDAN İKİ BELGE	62
▶ TARSUS SEV İLKÖĞRETİM İLK DERS ZİLİ ÇALDI OKULLARINDA	64
▶ TAC, 130. KEZ KAPILARINI EĞİTİM VE ÖĞRETİME AÇTI!..	68
▶ TARSUS, 8000 YILLIK GEÇMİŞİ İLE BİRÇOK ALANDA İLKLERİN ŞEHRİDİR (RÖPORTAJLAR)	78
▶ BASKETBOL GENÇLER LİĞİ'NDE BİZ DE VARIZ	88
▶ SON CUMALAR	90
▶ KAYBETTİKLERİMİZ	94
▶ KARİKATÜR: TİMUR SÜMER TAC'64	95

Erdoğan Kaynak TAC'63

Editörden

Merhaba TAC ve TALAS mezunu dostlarımız

Zaman ne çabuk geçiyor. “Çukurova sıcaklardan kavruluyor bu yaz” demiştim son sayımızda. O sıcak günler yerini sonbaharın serinliğine bıraktı. Rahatladık şükürler olsun. Tatil bitti. Herkes evine, çalışma yerlerine döndü geride tatlı anılar bırakarak okullar açıldı. Liseyi bitiren çiçeği burnunda mezunlarımız kazandıkları bölümlere kayıtlarını yaptırdı. Hayatlarında yeni bir sayfa açıldı. Ailelerinden uzakta, kendi ayakları üzerinde durmayı öğreniyorlar. Edinecekleri kariyer için akademik çalışmaları başladı. Onlara BAŞARILAR diliyoruz.

BizLetter ekibimiz boş durmadı. Sizlere camiamızdan haberler, söyleşiler, fotoğraflar derledi. Sayfaları çevirdikçe bunları göreceksiniz ve okuyacaksınız birer birer. Sınıf arkadaşlarınızı, yakın sınıflardan tanıdıklarını bulacaksınız, onların neler yaptıklarını öğreneceksiniz. Kısacası bizi biz yapan dostlarımızı, camiamızı BizLetter sizlere getirecek.

Ekibimiz yaptığı toplantılarda daha dolu dolu, daha renkli renkli, daha beğenizi kazanacak neler yapabilecekleri üzerine kafa yordu, yeni stratejiler geliştirdi.

meye odaklandı. Bu çerçevede çok sayıda mezunumuzun bulunduğu İstanbul'dan daha fazla içerik kazandırmak için İstanbul Şubemizden, Umut Başkan'ımızdan desteğini artırmasını rica ettik. Sağolsun o da hemen, gençlerden bir BizLetter ekibi oluşturdu. Haberler, söyleşiler ve fotoğraflar yağmaya başladı. Teşekkürler İstanbul...

Umarız benzer bir çalışmayı Ankara, İzmir, Bursa, Adana, Amerika, Avrupa, Asya merkezlerimiz de yapar, dünyanın dört bir köşesinden gelecek haberlerle BizLetter'imiz daha da renklenir, bundan sonraki sayılarında.

Her zaman tekrarlıyoruz:

Her mezunumuz bir HABER

Her mezunumuz bir MUHABİR

Camiamıza iletmek, camiamızla paylaşmak istediğiniz haber ve fotoğrafları aşağıdaki adreslere gönderin ki biz de bir sonraki sayımızda dostlarımızla paylaşalım. BizLetter bunun için var, BİZİM için var...

nuranbaykal@gmail.com

ulasbayraktar@gmail.com

betulablatac@gmail.com

alicerrahoglu@gmail.com

erdogankaynak@gmail.com

*Sağlıcakla kalın,
BizLetter'siz KALMAYIN.*

TAC Mezunlar Derneği Başkanı

Ali Cerrahoğlu TAC'78

MEZUNLAR DERNEĞİ'NDEN

Mezunlar Derneği olarak genel merkez ve şubelerimizde gönüllü mezunlarımız ve dernek ekibimizle çalışmalarımıza yoğun bir şekilde devam ediyoruz. Mezun etkinlikleri, İnsan Kaynakları, Son Cumalar Homecoming, Bizletter, Gift Center, Burslar, Tuğla Projemiz, Yayla Evimiz, okulumuza ve öğrenci kardeşlerimize destek projelerimizle çok yoğun bir gündemimiz var.

Mezunlar Derneği merkez yönetim kurulu sadece bölgede yaşayan değil, başta şube başkanlarımız olmak üzere geniş bir coğrafyayı temsil ediyor. Toplantılarımızı dernek ofisinde yapıyoruz. Son top-

lantımızı 6 Ekim 2018 Cumartesi günü yaptık. Neredeyse tam bir gün boyunca gündemi değerlendirdik. Destek veren tüm gönüllü mezunlarımıza ve dernek ekibine sonsuz teşekkürler. Önümüzdeki ocak ayında şubelerimiz, mart

ayında da genel merkezimizin genel kurullarını yapacağız. Dernek çalışmalarında görev almak ve camiaya hizmet etmek isteyen tüm mezunlarımızı bu genel kurullara katılarak görev almaya bekliyoruz.

SEV'in 50. YIL BULUŞMASI

Bu yıl Sağlık ve Eğitim Vakfı'nın kuruluşunun 50. Yılı. Tam 50 yıl önce, 1968 yılında, okullarımızı yaşatabilmek amacıyla Engin Ünsal '52 ağabeyimizin öncülüğünde kurulan SEV, günümüzde kardeş okullarımızla birlikte TAC ve SEV İlköğretim Okullarının da kurucusu ve giderek büyüyen ve gelişen bir kurum olarak yaşamını sürdürüyor.

15 Eylül Cumartesi akşamı İstanbul'da, Koç Korusu'nda, SEV'in 50.yıl kutlamasında geniş camiamızla çok güzel bir buluşma oldu.

Koç Korusu İstanbul'un göbeğinde yemyeşil bir vaha gibi. Ağaçların arasında geniş bir çim alan, tenis kortları, oyun alanları ve restoranıyla açık havada hoşça vakit geçirilebilecek çok güzel bir mekan. Bundan bir süre önce Koç Korusu yönetimi ile SEV yönetimi arasında bir anlaşma imzalanmış, mezun ve çalışanlarımıza üye olarak aileleriyle birlikte mekanı kullanma olanağı sağlanmıştı. SEV buluşması bu yıl da aynı yerde ger-

çekleştirdi. SEV ve okul çalışanları, veliler ve mezunlardan oluşan geniş bir katılım vardı. Ağaçların arasına şirin piknik masaları ve minderler serpiştirilmişti ama çoğunlukla herkes ayakta, masaları dolaşarak diğer misafirlerle sohbet halindeydi.

SEV Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Nane'84 SEV'in kuruluşunu ve bugün geldiği konumu, okullarımızın başarılarını ve hedeflerini anlattı. SEV Genel Müdürü Binnur Karademir de misafirlere SEV'in yapısından ve faaliyetlerinden bahsetti. İlerleyen saatlerde canlı müzik eşliğindeki eğlencede dans pisti mezunlar ve velilerle doldu taşı.

Bizler de Tarsus Amerikan Koleji mezunları olarak SEV'in 50.yıl buluşmasında okulumuzu temsil ettik. Henüz birkaç ay önce mezun olan 2018 mezunları en kalabalık mezun grubumuzdu. Başta Umut Yalnız başkan olmak üzere İstanbul Şubemizin gönüllü çalışanları yeni gelen kardeşlerimizle tek tek ilgilendiler. Kayıt ve yerleşme döneminde olası ihtiyaçları için destek verdiler. Sevgili Betül Ablamız TAC Mezunlar Derneği standında Tarsus'tan getirdiğimiz T-shirtleri ve 'Stickler'ın Dili Ol-sa' anı kitabımızı sergiledi. SEV'in bu güzel etkinliğinde büyük emek vardı. Yönetim kurulunu ve emek veren tüm ekibi kutluyor ve teşekkür ediyoruz. Mezun derneklerimizin mezunlarımızı bir araya getirdiği birçok etkinliğin yanı sıra SEV'in tüm kardeş okullarımızın velilerini, çalışanlarını ve mezunlarını bir araya getiren bu etkinliği de önemli bir sinerji yaratıyor ve bizler de destek veriyoruz.

SEV'in 50.yılına bir kez daha kutluyor ve nice 50 yıllara diyoruz.

OKULUMUZUN 130. KEZ AÇILIŞI

İlk kez 1888 yılında okulun ilk binası olan Shepard Hall'da açılan okulumuz bu yıl tam 130 yaşında. Geçtiğimiz Ocak ayında başladığımız 130.yıl etkinlikleri yıl boyunca devam ediyor. Bu yıl Homecoming de 130. Yıl konseptiyle yapıldı.

2018-2019 Eğitim - Öğretim yılı 3 Eylül Pazartesi günü her zamanki gibi ihtişamlı bir törenle başladı. TAC 'de okul açılışları bir başka oluyor. Okula yeni başlayan 130 hazırlık sınıfı öğrencisi ve velileri bu törene ilk kez şahit oldular. Önce veliler, misafirler ve mezunlar yerlerini aldılar. Ardından en küçük sınıftan başlayarak öğrenciler yaş sırasıyla tribünlerde kendilerine ayrılan yerlere yerleştiler. En son olarak da son sınıflar (Lise 4) davul ve zurnalarla, meşalelerle ve coşkulu marşlarla yürüyerek tören alanına girdiler. Şarkılar söylendi, marşlar okundu ve BOM çekildi. Diğer sınıflarla karşılıklı 'Efsane' söylendi.

Okul müdürü TAC '87 mezunu Günseli Yüksel, okul Müdürü 'headmaster' Andrew Leathwood ve SEV Genel Müdürü Binnur Karademir birer konuşma yaptılar.

Biz de Mezunlar Derneği olarak her yıl en yüksek 'TAC Puanı' alan her dönemden birer öğrenciyi ödüllendiriyoruz. Öğrenciler yıl boyunca akademik ve davranışsal olarak 'TAC Puanı' adı verilen bir sistemle olumlu puanlar topluyorlar ve okul açılışında en yüksek puanları toplayan öğrenciler ödüllendiriliyorlar. Okulumuzun geleneğinde akademik başarının yanında toplumsal duyarlılık, sevgi, saygı

2018-2019 açılış törenini videosu içintarayıcınızla barkodu okutun

ve sosyal sorumluluk çok önemli yer tutar. Bu özelliklerin yeni gelen öğrencilere de benimsetilmesi amacıyla verilen bu ödüllere çok önem veriyoruz. Mezunlar Derneği adına, öğrencilerimizin eğitim ihtiyaçlarının giderilmesine destek olarak verilen ödüllere olan

rak Mezunlar Derneği tarafından ödüllendirilen öğrenciler;

12. Sınıf	Çağla AYTEKİN
11. Sınıf	Gönül Meliha MANAV
10. Sınıf	Esat Tuna ERDAĞI
9. Sınıf	Yiğit ACAR

katkısı nedeniyle TAC'96 mezunumuz sevgili Ozan Canbolat'a çok teşekkür ederiz.

Bu yıl en yüksek TAC Puanı ala-

TAC açılışından sonra hep birlikte Talas Kampüsü'ndeki yeni auditoriuma geçtik ve bu kez de SEV İlköğretim Okulları'mızın açılışını gerçekleştirdik. İlköğretim okullarımız ana sınıfından 8.sınıfa kadar olan 800 civarında öğrencisi, öğretmen ve idarecileri ve velileri ile kocaman bir eğitim ordusu oldu. 25. yılını geride bıraktığımız İlköğretim Okullarımızın açılışında İlkokul Müdürümüz Çiğdem Özyürekoğlu, Ortaokul Müdürümüz Ayfer Aydın, Headmaster'ımız Andrew Leathwood ve SEV Genel Müdürü Binnur Karademir birer konuşma yaptılar. İlköğretim Müzik Öğretmenlerimiz Gizem Aksoy ve Nilgün Boz SEV marşını coşkuyla söylediler.

Nice 130.yıllara TAC/SEV

OKULUMUZA YENİ BAŞLAYAN ÖĞRETMENLERLE BULUŞMA

HER YIL olduğu gibi bu yıl da okulumuza bir kısmı Türk, bir kısmı diğer ülkelerden yeni başlayan öğretmenlerimiz var. Çoğu Ağustos ayının ikinci yarısından itibaren Tarsus'a gelen bu öğretmenlerimize yoğun bir oryantasyon programı yapılarak bir yandan okulun işleyişi, Milli Eğitim Bakanlığı uygulamaları

gibi akademik bilgiler verilirken bizler de mezunlar olarak yeni öğretmenlerimizin camiayla bütünleşmesi, camiaı tanımaları ve sosyal ortamlarda kaynaşmaları için organizasyonlar düzenliyoruz.

Yeni öğretmenlerimizle yayla evi gezimiz de artık gelenekleşti. Sonbaharın güzel bir cumartesi günü tari-

hi yayla evinde Betül Ablanın muhteşem organizasyonu ile bir araya geliyor, Namrun Kalesi'ni keşfediyor ve yöresel yemekleri tattırıyoruz. Muhtemelen sizler bu satırları okuduğunuzda etkinlik gerçekleşmiş olacak. Fotoğraf ve haberini bir sonraki Bizletter'da sizlere duyuracağız.

YAYLA EVİ

Yüz yılı aşkın bir süre önce, ulaşım olanaklarının çok yetersiz olduğu dönemlerde, Amerikalı öğretmen ve müdürlerimiz yaz tatillerinde ülkelerine her yıl gidemiyorlardı. Çukurova'nın sıcağından ve sineklerden uzaklaşabilmek için, dönemin Okul Müdürü Mr.Christie tarafından Tarsus'un Namrun Yaylası'nda bir ev satın alındı. Namrun kalesi'nin hemen altında muhteşem manzaralı bu geniş arazide üç evde aileleriyle birlikte yazları geçirirler.

İşte bu tarihi mekan Sağlık ve Eğitim Vakfı'mız tarafından Mezunlar Derneğimize tahsis edildi. Restorasyonun ardından camiamızın kullanımına açıldı. Sevgili Betül Ablamız tarihi yayla evinin her köşesine sevgisini ve emeğini aktardı. Mezunlarımız telefon ederek program yapıyorlar ve kimisi bir hafta sonu, kimisi de birkaç gün boyunca bu muhteşem atmosferde kalıyorlar. 2 oda ve 1 salonu, bir de çatı katı olan iki katlı evde samimi arkadaş olan 10 kişiye kadar konaklama yapılabilir.

Bu yaz da dolu dolu geçti. Birçok mezunumuz, öğretmenimiz ve spor kulübümüzün minik basketbolcuları konakladılar. Sizler de Tarsus'un Namrun Yaylasına gelip yazın veya baharın tadını çıkarmak isterseniz Betül Ablayı arayın lütfen...

İNSAN KAYNAKLARI BULUŞMASI

Mezunlarımızın en büyük ihtiyaçları ve derneğimizden taleplerinden birisi de abi, abla ve kardeşleriyle buluşabilmek, iş hayatı ile ilgili destek isteyebilmek ve onların deneyimlerinden yararlanabilmek. Bu amaçla dernek olarak yıllardır birçok etkinlik düzenledik.

Mezunlarımızın ağırlıklı bir bölümünün İstanbul'da yaşıyor olması ve eğitim için İstanbul'a giden çok sayıda genç mezunumuzun olması insan kaynakları faaliyetlerimizin ağırlığının İstanbul'da olmasına neden oluyor.

Son 2 senedir insan kay-

nakları etkinliklerimizi geniş ailemiz olan diğer kardeş okullarımızın mezunlarıyla birlikte yapıyoruz. Güçlerimizin birleşmesiyle daha geniş bir kitleye ulaşma şansımız oluyor.

İstanbul Şube başkanıımız Umut Yalnız'88, ağırlıklı olarak genç mezunlarımızdan oluşan ekibiyle mezunlar derneğimiz adına bu etkinliğe öncülük ediyor. Üsküdar Amerikan Lisesi ve İzmir Amerikan Koleji yetişenleri dernekleriyle işbirliğini yürütüyor. Bu yıl da benzer insan kaynakları buluşmaları yapmayı hedefliyoruz. Bu özel buluşmaları kaçırmayın...

BAĞIMSIZ DENETİM SÜRECİ

DERNEĞİMİZİN hem finansal hem de yapısal olarak bağımsız kurumlarca denetlenmesinin kurum-sallaşmasının en önemli basamaklarından birisi olduğuna inanıyoruz. Derneğimiz düzenli olarak Sivil Toplum ile ilişkiler Genel Müdürlüğü tarafından denetlenmesine rağmen ayrıca bağımsız denetleme (external auditing) sürecine girdik. Bu hedef

doğrultusunda geçtiğimiz yıl bir hafta boyunca Penetra şirketinin yetkili müşavirlerince detaylı bir inceleme yapılmıştı ve denetleme sürecini başarıyla tamamlamıştık. 2017 yılı için denetleme süreci de geçen ay başladı. Yaklaşık bir hafta süren yerinde inceleme ve ardından raporlama süreci önümüzdeki günlerde tamamlanacak ve duyurulacak.

TAC CUMHURİYET BALOSU

MEZUNLARIMIZI ve tüm camiamızı bir araya getiren etkinliklerimizin en önemlilerinden birisi de 'Cumhuriyet Balosu' Geleneksel olarak Adana Şu-

bemiz tarafından düzenlenen balomuzun bu yılki tarihi 20 Ekim. Adana Şubesi Başkanımız Mehmet Özel '90'ın liderliğinde geniş bir gönüllü ekibimizin ba-

şarıyla yürüttüğü ve Okulumuzun 130. Yılı'nı da hep birlikte kutlayacağımız bu özel gecenin haber ve görüntülerini sizlerle bir sonraki sayımızda paylaşacağız.

YENİ GELEN YATILI ÖĞRENCİLERLE MEZUNLARIN TANIŞMASI

Okulumuzun hazırlık sınıfına bu yıl 124 yeni öğrenci katıldı. Her biri ülkemizin farklı köşelerinden gelen başarılı ve pırıl pırıl bu öğrencilerin tarihimizi öğrenmeleri, mezun abi ve ablalarıyla bir araya gelerek tanışmaları ve sohbet etmeleri amacıyla her yıl etkinlikler düzenliyoruz. Bunlardan birisi de yatılı öğrencilerin Mezunlar Derneği'ni ve TAC Mü-

zesi'ni ziyaretleri.

6 Eylül akşamı yatılı hazırlık öğrencilerimizi öğretmenleriyle birlikte her yıl olduğu gibi Mezunlar Derneği bahçesinde ağırladık. TAC Hazırlık sınıfı yatılı öğrencilerimiz mezun abileri ve ablalarıyla bir araya geldiler. Mezun abi ve ablalar kardeşleriyle tanıştılar. Onlarla eski okul anılarını paylaştılar, onların ilk günkü izlenimlerini dinlediler. Uzak-

lardan gelerek Tarsus'u tanımayan çalışan gençlere "Mamül" gibi Tarsus'a özgü ikramlarda bulunduk. Hep birlikte bol bol fotoğraf çektirdik.

Sohbet ve ikramların ardından öğrenciler Misak-ı Milli Kampüsündeki Mezunlar Derneği ofisinde bulunan 'TAC Anı Evi'ni gezerek okul tarihinin izlerini gördüler geçmiş günlerin yansımalarını dinlediler.

AKAR BURDUROĞLU TAC'63

TAC MEZUNLAR DERNEĞİ

BURSLARI

TAC Mezunlar Derneği 1958 yılında o dönemin okul müdürü Mr.R.Maynard'ın öncülüğünde, Tarsuslu;

TAC'37 Kayhan Ramazanoğlu
TAC'44 Kemal Homurlu
TAC'44 Nevzat Yaramış
TAC'45 Orhan Uygur
TAC'45 Ali Alptekin
TAC'45 Turhan Uygur
TAC'46 Muvaffak Kavrar (Başkan)

ağabeylerimiz tarafından okula maddi destek kaynağı oluşturarak TAC de burslu çocuklar okutmak amacıyla kurulmuştur.

Dolayısı ile BURS konusu Derneğin öncelikli ve kurucu iradesidir..

Bu konu zaman içerisinde Dernek yönetimlerinin önem verdiği ve mezun çoğunluğumuzun ve TAC dostlarının ilgi gösterdiği öncelikli bir husus olmuştur.

Derneğimizin, 1980 yılındaki müdahale nedeni ile,TAC'58 Güner Baykal abimiz öncülüğünde yeniden kurulması sonrası, gelen Dernek yönetimlerinin de bu konuda gösterdiği gayret ile ,ve mezunların yoğun ilgi ve desteği sonucunda;

Derneğimiz, TAC /SEV de ihtiyaç duyan başarılı öğrencilere, TAC'li mezun çocuklarına ve üniversite eğitimi sürecinde ihtiyaç duyan TAC mezunlarına burs desteği verebilir bir konuma gelmiştir.

2001-02 dönemi ile 2006-07 dönemlerinde öğrencilere tahsis edilen burslar dinamik fon kaynaklarından karşılanırken,

2007-08 döneminden itibaren Dernek Bursları, Tuğla Fonu ve Dinamik Fon olarak iki ayrı kaynaktan karşılanmaya başlanmıştır.

2002-2019 dönemi Dernek Bursları toplamı 3,436,382.81 TL olup

2,264,651.21 TL'si Tuğla fonu getirilerinden

1,171,731.60 TL'si Dinamik burs fonu bağışlarından ödenmiştir.

Dolayısı ile Dernek Bursları, Dinamik Burslar ve Tuğla Bursları olarak sınıflandırılır.

DİNAMİK BURSLAR

OKUL BURSLARI

Maddi destek olmaksızın Tarsus Amerikan Koleji ve SEV İlköğretim Okulunda okuma şansı olmayan TAC ve SEV İlköğretim Okullarında okuma şansı elde eden *mezun ve çalışan çocukları* ve üniversitede okuyan ve mali destek ihtiyacı duyan TAC *mezunları* içindir.

Dinamik Burslar dernek bütçesinden her yıl ayrılan bütçeye bağlı olarak derneğin burs komisyonunca bir yıl için tahsis edilir. Devamı için yeniden başvurulabilir. Bu bursların kaynağı Tuğla fonu harici burs odaklı diğer Dernek bağış fonlarıdır.

TAC ve SEV İlköğretim Dinamik burs başvuruları Mezunlar Derneğinin web sayfası olan www.tac-alumni.org üzerinden yapılır. Dernek burs komisyonunun önerisi ve yönetim kurulu kararıyla tahsis edilir.

Dinamik TAC/SEV burslarının değerlendirmesi ders başarı ortalaması, sportif ve diğer faaliyet başarıları, disiplin durumu, ihtiyaç ve mezun çocuğu puanlamasına göre yapılır.

TAC Mezunlarının çocukları bu burslardan öncelikli olarak yararlandırılır. Burs miktarı her bir öğrenci için en fazla okul ücretinin 1/3 ü ile sınırlıdır.

Halen okullarımızda okumakta olan öğrencilerin bir sonraki eğitim dönemi için başvurusu 15-30 nisan tarihleri arasında yapılır. TAC Hazırlık sınıfına girecek öğrenciler ile ilgili burs başvuruları Milli Eğitim Bakanlığının her yıl yayınladığı sınav ve kayıt takvimine göre yapılır.

ÜNİVERSİTE BURSLARI

Üniversite Burs uygulama gereksinimi, başarılı TAC mezunlarının üniversite eğitimlerinde duydukları mali destek ihtiyaç talepleri üzerine oluşmuştur. Tuğla projesi ile birlikte, TAC'de ihtiyaç BURS lu oku-

muş, TAC eğitiminde başarılı olmuş, TAC yönetiminin takdirlerini kazanmış, arzu edilen nitelikli mezunlar artmıştır ve artmaktadır.

Böylece, mezunlarımızın üniversite eğitimleri süresinde duydukları destek ihtiyacı çoğalmış ve Üniversite Bursları Dernek yönetimleri için mezuna yönelik önemli bir faaliyet konumuna gelmiştir.

Dernek Üniversite bursları

- 1- Standart yurtiçi bursları
- 2- Özel şartlı yurtiçi bursları
- 3- Özel şartlı yurtdışı bursları olarak sınıflandırılır.

2018-19 üniversite öğretim dönemi için tahsis edilen Burs miktarı (9 ay süreli)

Standart yurtiçi Burs için 350 TL/ay

Özel şartlı yurtiçi Burs için 700 TL/ay

Özel şartlı yurtdışı Burs için 1500 TL/ay dır.

Başvurular her yıl burs komisyonunca bütçe çerçevesinde değerlendirilerek, yönetim kurulu kararı ile Ağustos ayı içerisinde tahsis edilir ve 9 ay için olmak üzere Eylül ayından itibaren dağıtılır. ‘Standart bursiyerler’ ihtiyaç durumuna göre, ‘Özel şartlı Bursiyerler’ TAC deki başarı, ihtiyaç kriterlerine ve üniversite sınav başarısına göre burs komisyonu tarafından değerlendirme yapılarak seçilir. Bursların miktarına her yıl yapılan bütçe dönemlerinde karar verilir.

Üniversite bursları talep üzerine ve geri ödemeli olarak verilir. Geri ödeme üniversite mezuniyetinden 2 yıl sonra başlar. Geri ödeme planı mezunun maddi durumuna uygun olarak yapılır.

Üniversite dernek bursları, geçtiğimiz dönemden başlayarak, mezunlarımızın aidiyet bağışına ek olarak yaptıkları 50TL ‘Üniversite Burs Bağışı’ ları ile desteklenen fondan karşılanmaktadır.

50 tl bağışların yarattığı fon haricinde, üniversite bursları için **Ankara şube ve TAC 63 Ataman Aksoy** tarafından oluşturulan 2 ayrı şartlı üniversite burs fonu da bulunmaktadır..

TAC MEZUNLAR DERNEĞİ ANKARA ŞUBESİ ‘ÜNİVERSİTE BURSÜ’:

Ankara şubesinin ve bir mezunumuzun Derneğe yaptığı şartlı burs bağışları ile oluşan bir fona sahiptir. Üniversite eğitimini Ankara üniversitelerinde yapmayı seçen mezunlarımıza verilir. Kararlar Derneğimizin Ankara Şubesi ile koordineli bir şekilde alınır.

CEMİLE AKSOY ODTÜ BURSÜ

TAC’63 mezunumuz Ataman Aksoy’un, annesi Cemile Aksoy adına 2016-2017 eğitim döneminde başlatığı bir burstur. Ankara ODTÜ’yü kazanıp, desteğe ihti-

yaç duyan öncelikle kız öğrenciye veya erkek öğrenciye de verilebilir şartı vardır. TAC’den bu şartlara uygun mezun olan her öğrenci her yıl bu burs imkanından yararlanabilir.

Cemile Aksoy ODTÜ Bursu tahsis edilen öğrencilerin bursları mezun olana kadar devam eder. 2018-19 dönemi miktarı 750 TL /ay olup 9 ay içindir.

TUĞLA BURSLARI

2006 Haziranı’ndan başlayarak Camiamızın oluşturduğu *fonun getirisi ile*, Tarsus Amerikan Kolejinde okumaya hak kazanmış ve maddi destek olmaksızın Tarsus Amerikan Koleji’nde okuma şansı olmayan başarılı öğrencilere 5 yıl boyunca verilen, okul ücretinin tamamını veya bir kısmını kapsayan karşılıksız eğitim bursudur.

Tuğla fonunu oluşturan bağışlar başka bir amaçla kullanılamaz, harcanamaz.

Tuğla Bursiyerlerine verilen Burs desteği tutarının yansı Dernek fonundan diğer yansı ise SEV Vakfımızdan karşılanır.

Bu burs ile ilgili başvurular Tarsus Amerikan Koleji Mezunlar Derneği’nin www.tac-alumni.org sayfasından online olarak yapılır. Son başvuru tarihi okulun kayıt takvimine göre ilk kesin kayıt tarihinden önce tamamlanacak şekilde her yıl web sayfasında açıklanır.

Başvurular; başarı ve ihtiyaç kriterleri esas alınarak, Mezunlar Derneği , TAC ve SEV temsilcilerinden oluşan ‘Tuğla Burs Komisyonunca’ adaylarla yapılan mülakatlar sonucu karara bağlanır.

Tuğla Burs Fonu’na 2006 Haziran-2018 Eylül sürecinde yapılan bağışlar;

TUĞLA FONU BAĞIŞLARI		
	Yıllık toplam	
YIL	TL	\$
2006	88,380.41	174,826.39
2007	174,472.52	205,044.00
2008	112,619.90	30,486.00
2009	83,215.97	8,562.00
2010	103,203.67	38,012.21
2011	105,190.21	127,672.43
2012	134,999.14	8,189.93
2013	236,603.31	103,508.84
2014	222,289.80	146,549.95
2015	162,996.06	125,493.00
2016	219,535.48	151,678.69
2017	224,513.72	43,859.77
2018 eylül sonu	155,365.09	10,017.20

2018 Eylül ayı sonu itibari ile TUĞLA FONU’nun

Vadeli hesaplarda **1,852,487.91 TL**

Vadesiz hesaplarda **\$839.89**

E bondlarda **\$1,359,234.27** olmak üzere

Toplam **\$1,360,074.16** ve **1,852,487.91 TL** vardır.

Bu tutar içersinde **144,188.59 TL** ve **\$59,673.97** getiri mevcuttur.

2018-2019 EĞİTİM DÖNEMİ TAC MEZUNLAR DERNEĞİ BURSLARI

Bu dönemde;

TAC’de okuyan 22 öğrenciye,

SEV İlköğretim de 1 öğrenciye

Üniversitelerde okuyan 15 mezunumuza toplam 613,656.98 TL burs desteği tahsis edilmiştir.

Bu tutarın 489,256.98 TL si TAC de okuyan 20 Tuğla Bursiyeri için Tuğla Fonundan ödenmektedir.

Dinamik burs kaynaklarından ise;

19,000.00 TL si , TAC li 2 öğrencimize,

5,500.00 TL si, SEV İlköğretimden 1 öğrencimize

99,900.00 TL sı ,üniversitede okuyan 15 mezun öğrencimize olmak üzere toplam 124,400.00 TL ödenmektedir.

2002-2007 dönemi süresinde dönemsel tahsis tutarları ile öğrenci sayıları aşağıdaki tabloda görüldüğü gibi olmuştur.

DÖNEM	ÖĞRENCİ #	TUTAR
2001-02	4	5,802.00 TL
2002-03	9	15,322.00 TL
2003-04	13	35,006.00 TL
2004-05	19	37,852.00 TL
2005-06	21	50,460.00 TL
2006-07	28	52,230.00 TL

Tuğla fonun oluşması ile birlikte 2007-08 döneminden başlayarak bu döneme kadar olan; dönemsel tahsis tutarları, ödeme kaynakları ve tutarları ile öğrenci sayıları yandaki tabloda görüldüğü gibi olmuştur.

Tablodaki SEV bursları Tarsus SEV ilk öğretim öğrencilerine verilen burslardır.

DERNEK BURSLARI TUTARI, KAYNAĞI VE BURSIYER SAYISI					
DÖNEM	BURS TUTARI	TUĞLA FONU	DİĞER FON-LAR	ÖĞRENCİ toplm #	Tuğ öğrenci #
2007-2008	98,404.10	25,434.00	72,970.10	34	
TAC BURSLARI	56,933.30	25,434.00	31,499.30	15	4
SEV BURSLARI	33,470.80	0.00	33,470.80	14	
ÜNV. BURSLARI	8,000.00	0.00	8,000.00	5	
2008-2009	106,090.03	59,900.03	46,190.00	24	
TAC BURSLARI	87,005.03	56,700.03	30,305.00	14	8
SEV BURSLARI	11,085.00	0.00	11,085.00	5	
ÜNV. BURSLARI	8,000.00	3,200.00	4,800.00	5	2
2009-2010	139,610.21	80,043.02	59,567.19	30	
TAC BURSLARI	117,384.21	76,083.02	41,301.19	20	11
SEV BURSLARI	7,300.00	0.00	7,300.00	3	
ÜNV. BURSLARI	14,926.00	3,960.00	10,966.00	7	2
2010-2011	149,572.92	85,400.00	64,172.92	24	
TAC BURSLARI	139,672.92	85,400.00	54,272.92	19	14
ÜNV.BURLARI	9,900.00	0.00	9,900.00	5	
2011-2012	167,809.10	69,592.60	98,216.50	27	
TAC BURSLARI	158,332.10	69,592.60	88,739.50	22	13
SEV BURSLARI	1,557.00	0.00	1,557.00	1	
ÜNV.BURLARI	7,920.00	0.00	7,920.00	4	
2012-2013	185,099.41	120,975.83	64,123.58	19	
TAC BURSLARI	174,299.41	120,975.83	53,323.58	14	12
ÜNV.BURLARI	10,800.00	0.00	10,800.00	5	
2013-2014	237,725.59	116,900.59	120,825.00	24	
TAC BURSLARI	207,375.59	116,900.59	90,475.00	17	10
SEV BURSLARI	4,790.00	0.00	4,790.00	1	
ÜNV.BURLARI	25,560.00	0.00	25,560.00	6	
2014-2015	263,059.64	201,184.08	61,875.56	20	
TAC BURSLARI	219,064.08	201,184.08	17,880.00	14	12
ÜNV.BURLARI	43,995.56	0.00	43,995.56	6	
2015-2016	320,414.50	251,500.50	68,914.00	23	
TAC BURSLARI	263,286.50	251,500.50	11,786.00	15	13
SEV BURSLARI	5,374.00	0.00	5,374.00	1	
ÜNV.BURLARI	51,754.00	0.00	51,754.00	7	
2016-2017	411,839.25	336,234.50	75,604.75	27	
TAC BURSLARI	375,144.25	336,234.50	38,909.75	20	15
SEV BURSLARI	3,395.00	0.00	3,395.00	1	
ÜNV.BURLARI	33,300.00	0.00	33,300.00	6	
2017-2018	546,329.10	428,229.10	118,100.00	35	
TAC BURSLARI	459,679.10	428,229.10	31,450.00	22	18
SEV BURSLARI	4,750.00	0.00	4,750.00	1	
ÜNV.BURLARI	81,900.00	0.00	81,900.00	12	
2018-2019	613,756.96	489,256.96	124,500.00	38	
TAC BURSLARI	508,356.96	489,256.96	19,100.00	22	20
SEV BURSLARI	5,500.00	0.00	5,500.00	1	
ÜNV.BURLARI	99,900.00	0.00	99,900.00	15	

Çağlar YILGÖR TAC'01

TUĞLA BAĞIŞLARININ ANALİZİ

Mezunlarımızın oluşturduğu 'Bir Tuğla da Sen Koy! Burs Fonuna yapılan bağışları 12 yıldan bu yana haber bültenleriyle mezunlarımızla ve camiamızla paylaşıyoruz. Bundan önceki 168 bülteni <http://www.birtugladasenkoy.com/haberler.html> adresinde yer alıyor. Burs fonuna son dönemde yapılan bağışların listesini aşağıda bulabilirsiniz:

TAZİYE - TEŞEKKÜR VE ANI BAĞIŞLARI

*İbrahim Erol Anı Tuğlası - 8 Tuğla daha

TAC 1989 mezunumuz Sezgin Erol babası İbrahim Erol'un anısını yaşatmak için yaptığı bağışlara 8 Tuğla daha ekledi. Toplamda 19 Anı Tuğlası oldu. Ayda bir Tuğla bağışı yaparak toplamda 25 Tuğlaya ulaşmayı hedefliyor.

*Haydar Göfer 100. Yaş Günü - 16 Tuğla

Sevgili Haydar Göfer hocamız 100 yaşında. Haydar Hocamız çağdaş eğitimin değerli bir sembolü. Onun 100. Yaşı anısına öğrencileri 16 Tuğla bağışladılar. Bağış yapanlar: Yakup İçgören '71 1.250 \$ + 4.785.-TL, Sevgin Oktay '54 1 Tuğla

DÖNEM TUĞLALARI

* TAC 78 Mezunları - 37 Tuğla daha

TAC 1978 Mezunları 40. Mezuniyet yılları anısına burs fonumuza katkıda bulunmaya devam ediyorlar. Toplamda 600 Tuğlayı hedefleyen 78'lilerin halen 200 Tuğlası mevcut.

Katkı yapanlar:

Necati Abacıoğlu - 6 Tuğla, Serdar Canoğulları - 5 Tuğla, Ahmet Çiftçi - 2 Tuğla, Aydın Sakar - 2 Tuğla, Balamir Yasa - 3 Tuğla, Bülent Özekici - 2 Tuğla, Haluk Şanlı - 2 Tuğla, İhsan Gürani - 2 Tuğla, Mehmet İnal - 2 Tuğla, Mehmet Kazanç - 2 Tuğla, Özhan Ali Kalyon - 2 Tuğla, Tekin Akpolat - 2 Tuğla, Ali Cerrahoğlu - 1 Tuğla, Bülent Döner 1 Tuğla, Bülent Kırpıcı - 1 Tuğla, Mehmet Çiftçi - 1 Tuğla, Turgut Paksoy - 1 Tuğla, Vasfi Yaradanakul - 1 Tuğla

*TAC 1998 Mezunları - 9 Tuğla daha

1998 Mezunları bu yıl 20. mezuniyet yıllarını kutladılar. Bu önemli yıldönümleri anısında tüm 98'liler aidatlarını tam ödeyerek Homecoming'de toplu aidiyet çekini derneğe teslim etmişlerdi.

Ayrıca dönem olarak 4 Tuğla bağışı yaptılar.

TAC 98 mezunu Selçuk Doğan birçok dönemin Homecoming Tshirtlerini tasarlayıp üretiyor. Bu çalışmasının sonucunda da Tuğla fonuna bağışta bulunuyor. Bu yılki çalışması sonucunda 5 Tuğla karşılığı bağışta bulundu ve 'Solid Design' adı altında web sayfamızda yer alıyor.

98 Döneminin toplam Dönem Tuğlası 157 oldu. Hedefleri 196.

* TAC 1991 Mezunları - 8 Tuğla daha

TAC'91 mezunları düzenli olarak bağışlarına devam ediyorlar. Son bağışlanan 8 Tuğlanın üçünü Hakkı Sunay, ikisini Ozan Özhan ve üç tanesini Mehmet Ökem'91 dönemi adına bağışladılar.

Böylece 61 Tuğlaya ulaşılar. Hedefleri 72 Tuğla.

* TAC 1995 Mezunları - 2 Tuğla daha

1995 döneminden Ahmet Yalçinkaya'nın yaptığı iki Tuğlalık son bağış ile toplamda 64 Tuğlaya ulaşılar.

* TALAS Mezunları - 1 Tuğla daha

Talas Amerikan Ortaokulu mezunu olan abilerimiz düzenli bağışlarla bugüne kadar 156 Tuğlaya ulaşılar. Talas mezunları olarak 600 Tuğlaya ulaşarak bir öğrenciyi 'Talas Mezunları Tuğla Bursu' ile okutmayı hedefliyorlar.

Her ay düzenli talimatla katkı yapan Talas mezunları: Saffet Esen, Mustafa Murat, Ömer Yağız, Sırrı Ergün, Yücel Erken, Uygur Güller, Yavuz İşbakan

<http://www.birtugladasenkoy.com/linkler/talas/> linkini tıklayarak Talas sayfasını görebilirsiniz.

*TAC 1963 Mezunları - 1 Tuğla daha

Akar Burduroğlu'63 abimizin oğlu Kaan Burduroğlu 1 Tuğla bağışı daha yaptı.

1963 mezunu abilerimiz projenin başından bu yana düzenli olarak bağışlarına devam ediyorlar. Tuğla sayfasında önce bir eğitim meşalesi yaktilar, şimdi de bu meşalenin yakıtını tamamlıyorlar. Abilerimiz toplamda 503 Tuğlaya ulaşılar. Hedefleri 600 Tuğlayı aşarak bir çocuğu TAC'63 Tuğla Bursu adına okutabilmek.

*TAC 1971 Mezunları - 1 Tuğla daha

1971 mezunları titiz ve düzenli bağışlarla 175 Tuğlaya ulaşılar.

1971 dönemi bağışlarının detayları aşağıdaki linkte yer alıyor:

<http://www.birtugladasenkoy.com/linkler/tac71/>

*TAC 1997 Mezunları - 1 Tuğla daha

1997 mezunlarımız Evre Baltalı ve Egemen Çandır düzenli bağışlarıyla bir Tuğla daha eklediler.

Böylece Dönem Tuğlaları 56 Tuğlaya ulaştı.

KİŞİSEL BAĞIŞLAR

*Murat Soyupak '2001 - 10 Tuğla daha

Murat Soyupak uzun süredir yurt dışında görev yapıyor ve oradan FABSIT aracılığıyla Tuğla Projemize destek veriyor. 10 Tuğlalık bu son bağışı ile toplamda 25 Tuğlaya ulaştı. Böylelikle 2000 sonrası mezunlar arasında en çok kişisel Tuğlası bulunan kişi ünvanını ele geçirdi.

*Berkan Sağlam '00 - 2 Tuğla daha

Berkan düzenli bağış sistemine katılarak yaptığı bağışlarla 6 Tuğlaya ulaştı.

*Doğan Eserce '52 - 1 Tuğla

1986 mezunumuz İbrahim Eserce'nin oğlu Doğan Eserce babası adına Tuğla bağışı yaptı

*Turhan Ergene '52 - 1 Tuğla daha

Turhan abimiz her yıl aidatıyla birlikte bir veya iki Tuğla alarak 6 Tuğlaya ulaştı.

*Atakan Sobay '54 - 1 Tuğla daha

Talas 1954 mezunu olan abimiz Türkiye'ye geldiğinde bir Tuğla bağışı yaptı.

*Ozan Levent '90 - 1 Tuğla

Ozan Levent düzenli talimatla destek vererek 1 Tuğla bağışı yaptı ve ödemeleri devam ediyor.

*Yiğit Tokbey SEV '06 - TAC'10 - 1 Tuğla

İlkokuldan başlayarak TAC'ye devam edip mezun olan Yiğit Tokbey TAC'li kardeşlerine burs desteği vermeye Tuğla bağışı ile başladı. Yiğit bağışlarını FABSIT aracılığı ile yapıyor

ŞİRKET BAĞIŞLARI

*Ran İnşaat Taah. LTD. ŞTİ. - 20 Tuğla

Ran İnşaat şirketi 20 Tuğla ile destek vererek başarılı ve ihtiyacı olan öğrencilerin eğitimlerine katkıda bulundu.

PROJELER VE DİĞER BAĞIŞLAR

*Depolarımız Tuğlalarla Dolsun Projesi - 33 Tuğla daha

Shell ile derneğimizin birlikte yürüttüğü 'Depolarımız Tuğlalarla dolsun, bir çocuk daha TAC'de okusun' projesi ile yaratılan kaynakla bağışlanan bu son 33 Tuğla ile Toplamda 215 Tuğlaya ulaşıldı.

Bilindiği gibi; derneğimizle Shell arasında yapılan anlaşmayla TAC Taşıt Tanıma Sistemine dahil olan araçlarımızın yaptıkları yakıt harcamalarının belli bir yüzdesi kadar tutar Shell tarafından Tuğla projemize bağış yapılıyor ve kullanıcıdan hiçbir kesinti yapılmıyor.

http://www.birtugladasenkoy.com/linkler/tugla_depo.htm

* İstanbul Şube 130. Yıl Balosu - 12 Tuğla

TAC ve Talas mezunlarımız her yıl İstanbul şubemizin öncülüğünde bir araya geliyorlar. 130. Yılımızda gerçekleşen balomuzda sağlanan katkılarla 12 Tuğla bağışlandı.

* Hacettepe Tıp '84 Mezunları' - 6 Tuğla

Hacettepe Tıp Fakültesinden birlikte mezun olduğu arkadaşlarını 3 günlük Tarsus gezisinde bir araya getiren

Ali Cerrahoğlu’78 okulumuzu gezdirerek Tuğla projesi-ni anlattığında Hacettepelilerin eğitime destek amacı-ya topladıkları katkılarla 6 Tuğlalık bağışta bulundular.

*** Geleneksel Ankara Balosu 2017 - 5 Tuğla**

Ankara Şubemizin her yıl düzenlediği Ankara Balo-su’nda yapılan bağışlarla 5 Tuğlalık katkıda bulunuldu.

*** SEV ilköğretim Okul - 1 Tuğla**

SEV ilköğretim Aile Birliklerimiz her yıl yaptıkları aktivitelerle burs fonuna katkıda bulunuyorlar.

İSİMLENDİRİLEN TUĞLA BURSLARI

Bir Tuğla da Sen Koy! Projesinde 600 Tuğla bağış yapıldığında bağışçı adına bir Tuğla Bursu sürekli olarak tahsis edilmektedir. Seçilen bir öğrenci 5 yıl boyunca bu bursla okumakta ve mezun olduğunda yine bu isimle yeni bir öğrenci seçilerek burs devam etmektedir. Bu şekilde oluşturulan burslar aşağıdadır:

- Özdemir Sabancı Tuğla Bursu
- Güçlü Yaşa Tuğla Bursu
- Scott - Edmonds Tuğla Bursu
- Defne ve Muhtar Kent Tuğla Bursu
- Turgay Gümüş Tuğla Bursu

BAĞIŞLARIN DAĞILIMI

Tuğla Projemizde 3 farklı grup bağış vardır

- Kişisel Tuğlalar
- Dönem Tuğlaları
- Kurumsal Tuğlalar

Mezunların kendi adlarına aldıkları Kişisel Tuğlalar 5495’e ulaştı. Bağışlanan tüm Tuğlaların %54’ünü kişisel Tuğlalar oluşturuyor.

Mezunların birleşerek dönemleri adına aldıkları Dönem Tuğlaları 3028’e ulaştı. Bağışlanan tüm Tuğlaların %30’unu dönem tuğlaları oluşturuyor.

Şirketler adına yapılan kurumsal bağışlar toplam 1359 Tuğla’ya ulaştı. Bağışlanan tüm tuğlaların %13’ini kurumsal tuğlalar oluşturuyor.

Dernek tarafından yürütülen; Tuğla Tshirt’ü, Tuğla Kumbarası, Zaman Tüneli, Doktor Tuğlası ve benzeri alt projeler aracılığıyla bugüne kadar 312 Tuğla bağışlandı. Bağışlanan tüm tuğlaların %3’ünü alt proje tuğlaları oluşturuyor.

Bir Tuğla da Sen Koy! projesine TAC mezunu olmayan 244 kişinin bağış yaptı ve bu kişilerin toplamda 400’den fazla tuğla bağışı yaptı.

Dönem adına alınan ‘Dönem Tuğlaları’ göz önüne alındığında

- 63 mezunları 470 Tuğla ile birinci,
- 86 mezunları 301 Tuğla ile ikinci ve
- 71 mezunları 156 Tuğla ile üçüncü sıradalar.

Bir Tuğla da Sen Koy! projesine yapılan kurumsal bağışlar içinde

- Nef 250 Tuğla ile birinci sırada.

BOSSA 90, Koluman 78, Temsa ile Merit Gemicilik 75’er Tuğla ile onu takip ediyor.

BAĞIŞÇI LİSTELERİ

‘Tuğla Listesi’ ve ‘Bağışçılar Listesi’ adları ile iki farklı envanter yöntemimiz mevcut.

Tuğla Listesi bugüne kadar bağışlanan 9283 Tuğla’nın proje ana sayfasında görüldüğü şekli ile isimlerini içeriyor. Bağışçılar Listesi ise Tuğlaların değil Bağışçıların adlarını içeriyor ve bu iki liste http://www.birtugladasenkoy.com/tugla_ve_bagiscilar_listesi.html adresinde yan yana duruyor.

Her bağışçının ismi bağışçılar listesinde yer alıyor ve bağışladıkları Tuğlaların bulunduğu grup ise Tuğla listesinde takip ediliyor.

Bu güne kadar mezun olan veya olmayan 2000 den fazla farklı kişi Bir Tuğla da Sen Koy! projesi için bağış yapmıştır. Bağışçıların 1744’ü Bağışçılar Listesi’nde yer alır. Geri kalanlar ise ismini belirtmek istemeyen bağışçılardan ve/veya dönem adına toplu yapıp kişi-miktar bilgileri tarafımıza iletilmeyen kişilerden oluşmaktadır.

KİŞİLERİN BAĞIŞLARI

Tuğla projesine 100 Tuğla veya daha fazla (<20.000 \$) bağış yapan 12 kişi; Özgür Yaşa ‘87, Muhtar Kent ‘71, Demir Sabancı ‘89, Turgay Gümüş ‘74, Ömer Sabancı ‘78, NEF (Erden Timur ‘00), Samsa Karamehmet ‘65, Haldun Taşman ‘59, Marz Attar, Erkan Esmer ‘59, Zafer Ecevit ‘62, Umur Üstünberk ‘57

■ 25 Tuğla veya daha fazla (>5.000 \$) bağış yapan 57 kişi,

■ 5 Tuğla veya daha fazla (>1.000 \$) bağış yapan 230 kişi vardır

■ Bir Tuğla da Sen Koy! projesine en az bir tam Tuğla (>200 \$) bağışlayan 437 farklı kişi vardır

DÖNEMLERİN BAĞIŞLARI

‘Dönem Tuğlaları’ kategorisinde ilk 10 sırayı paylaşan dönemler şunlardır:

- 63 Mezunları Tuğlası 470 Tuğla
- 86 Mezunları Tuğlası 301 Tuğla
- 71 Mezunları Tuğlası 156 Tuğla

- 83 Mezunları Tuğlası 145 Tuğla
- 98 Mezunları Tuğlası 140 Tuğla
- 75 Mezunları Tuğlası 129 Tuğla
- 62 Mezunları Tuğlası 96 Tuğla
- Talas Mezunları Tuğlası 92 Tuğla
- 2000 Mezunları Tuğlası 88 Tuğla
- 85 Mezunları Tuğlası 85 Tuğla

Kişisel, kurumsal ve dönem için alınan tuğlaların hepsi bir arada düşünüldüğünde

74’ler en çok bağış yapan dönem olarak karşımıza çıkıyor.

87, 71, 89, 78, 63, 62, 00, 86 ve 59 mezunların onları takip ediyor.

■ 74	784	tuğla
■ 87	747	tuğla
■ 71	744	tuğla
■ 89	648	tuğla
■ 78	562	tuğla
■ 63	470	tuğla
■ 62	357	tuğla
■ 00	338	tuğla
■ 86	325	tuğla
■ 59	306	tuğla

Bunların dışında 100 ve fazla tuğla bağışlamış olan toplam 22 dönem bulunuyor.

■ 65	259	tuğla
■ 75	210	tuğla
■ 72	185	tuğla
■ 84	170	tuğla
■ 98	157	tuğla
■ 76	153	tuğla
■ 83	152	tuğla
■ 82	148	tuğla
■ 56	135	tuğla
■ 91	121	tuğla
■ 79	107	tuğla
■ 57	105	tuğla

97, 73 ve 85 mezunları 100 tuğla barajını aşmaya çok yakınlara.

DEKATLARIN BAĞIŞLARI

Kişisel, kurumsal ve dönem için alınan Tuğlaların hepsi bir arada düşünüldüğünde 70’li yıllarda mezun olanlar 2946 Tuğla ile liderler. 80’ler 2447 Tuğla ve 60’lar 1334 Tuğla ile onları takip ediyor.

■ <50	91	Tuğla
■ 50-59	656	Tuğla
■ 60-69	1334	Tuğla
■ 70-79	2946	Tuğla
■ 80-89	2447	Tuğla
■ 90-99	725	Tuğla
■ 00-09	509	Tuğla
■ >10	13	Tuğla

Kişisel, kurumsal ve dönem için alınan Tuğlaların hepsi bir arada düşünüldüğünde 1950 - 1959 arası mezun olan çınarlarımızdan 1959 mezunları toplam 306, 1956 mezunları toplam 135 ve 1957 mezunları toplam 105 Tuğla bağışı ile dekatlarında ilk üç sırayı paylaşıyorlar

Kişisel, kurumsal ve dönem için alınan Tuğlaların hepsi bir arada düşünüldüğünde 1960 - 1969 arası mezun olan abilerimizden 63 mezunları toplam 464, 62 mezunları toplam 357 ve 65 mezunları toplam 259 Tuğla bağışı ile dekatlarında ilk üç sırayı paylaşıyorlar.

Kişisel, kurumsal ve dönem için alınan Tuğlaların hepsi bir arada düşünüldüğünde 1970 - 1979 arası mezun olan abilerimizden 74 mezunlarının toplam 784, 71 mezunlarının 744 ve 78 mezunları toplam 562 Tuğla bağışı ile dekatlarında ilk üç sırayı paylaşıyorlar. 75 mezunları Toplam 210, 72 mezunları 185 ve 76 mezunları 153 Tuğla ile çok az farkla onları takip ediyorlar.

Kişisel, kurumsal ve dönem için alınan Tuğlaların hepsi bir arada düşünüldüğünde 1980 - 1989 arası mezun olan kardeşlerimizden 87 mezunları toplam 747, 89 mezunları toplam 648 ve 86 mezunları toplam 325 Tuğla bağışı ile dekatlarında ilk üç sırayı paylaşıyorlar.

Kişisel, kurumsal ve dönem için alınan Tuğlaların hepsi bir arada düşünüldüğünde 1990 - 1999 arası mezun olan kardeşlerimizden 98 mezunları toplam 157, 91 mezunları 121 ve 97 mezunları toplam 96 Tuğla bağışı ile dekatlarında ilk üç sırayı paylaşıyorlar. 92 mezunları toplam 77, 95 mezunları 74 Tuğla ile çok az farkla onları takip ediyorlar.

Kişisel, kurumsal ve dönem için alınan Tuğlaların hepsi bir arada düşünüldüğünde 2000 ve sonrası mezun olan kardeşlerimizden 2000 mezunları toplam 338, 2001 mezunları toplam 71 ve 2002 mezunları toplam 44 Tuğla bağışı ile dekatlarında ilk üç sırayı paylaşıyorlar.

Tarsus Amerikan Koleji Master Atletizm Takımı sporcularımızdan; Tarsus SEV Okulları ve Tarsus Amerikan Koleji Baş Danışmanı Andrew Leathwood, Okul Doktorumuz TAC '78 Ali Cerrahoğlu ve TAC'84 mezunumuz Rasim Küçükkurt, Slovenya'nın Celje kentinde yapılan Balkan Master Atletizm Şampiyonasında ülkemizi temsil etti. Kendilerini tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

TAC'70 mezunumuz Ayhan Sicimoğlu'nun gezi anılarını bir araya topladığı "HASTASIYIM" isimli kitaba çıktı.

İnşaat Mühendisleri Odası'ndan PROF. DR. UĞUR ERSOYA BÜYÜK ÖDÜL

TAC '51 mezunumuz Prof. Dr. Uğur Ersoy, Amerikan Beton Enstitüsü (American Concrete Institute - ACI) tarafından "Onursal Üyelik" ödülüne layık görülmüştür.

Ödül, Uğur Ersoy'a ACI'nın yıllık toplantısında 25 Mart 2019'da Quebec City'de takdim edilecektir.

İlk kez 1926 yılında verilmeye başlanan ödül, 2018 yılına kadar toplam 248 kişiye verilmiştir. Enstitü tarihinde ilk kez Türkiye'deki bir akademisyene verilen ödül, Prof. Dr. Uğur Ersoy'a yaptığı araştırmalar, eğitim ve uygulamalarla Türkiye'de ve dünyanın diğer deprem bölgelerinde betonarme tasarımının gelişmesine yaptığı katkılar nedeniyle layık görülmüştür.

Ülkemizde yetişen birçok akademisyen ve mühendisin üzerinde önemli emekleri olan, mühendislik alanında bıraktığı eserlere ek olarak hikaye ve anı kitaplarıyla edebiyat dünyasına da katkılar sağlayan mezunumuzu tebrik ediyoruz.

TAC'99 mezunumuz Can Erturan ile eşi Eda'nın kızları Ece, oğulları Alp'den sonra And ismini verdikleri oğulları dünyaya geldi. Erturan ailesini tebrik eder, çocuklarıyla birlikte mutluluklar dileriz.

Haber: TAC'64 FARUK BOZBEY

TAC'64 mezunu, HAYRİ ÖZEN ve GÜLÇİN ÖZEN'in BİR KIZ TORUNU OLDU... ABD' de College Of Staten Island'da asistan profesör olarak görev yapan, oğlu Ege Özen ve İzmir Amerikan Koleji 2002 mezunu eşi Sinem Silay Özen'in kızı Olivia dünyamıza "merhaba" dedi.

"Ağlayan göğe bakarak bir umuttur yaşamak, her üzüntü bir sevinci getirir inanırsak..." diyor Gülçin Özen.

Dört yıl önce oğullarının geçirdiği önemli bir hastalıktan sonra, hiç umulmadık bir zamanda, Gülçin ve Hayri Özen arkadaşımız torunlarına kavuştular.

Babanne Gülçin Özen mutlulukla; "Dünyanın bütün çiçekleri artık Olivia'yı andıracak, bizim mucize kızımızı" diyor minik Olivia Özen için. Özen ailesinin mutluluğunu paylaşır, sevgili yavruya ömür boyu sağlık, başarı ve mutluluklar dileriz...

TAC'74 Haldun Kancaal'ın kızı Nihan Kancaal, Dara Azizoğlu ile evlendi.

Stickler merdivenleri deyip geçmeyin... Nereye şahitlik ediyor. O gün TAC'75 mezunumuz Necati Güler için çok özel bir gündü. TAC ile yolları 1968 yılında kesişen mezunumuz tam 50 yıl sonra aynı gün okuluna gelerek okuluna ilk ayak basma gününü yine Stickler merdivenlerinde kutladı. Bizlere de bu güzel anıyı ölümsüzleştirmek düştü. Nice sağlıklı ve mutlu yıllarda okuluna gelmesi dileğiyle.

TAC'98 Gökçe Görbil'in Damian adını verdiği oğlu dünyaya geldi.

TAC'81 mezunumuz Adem Erol Union Investment şirketinin Türkiye'deki yatırımlarından sorumlu yönetim kurulu üyesi olmuştur. Tebrik eder, başarılarının devamını dileriz.

TAC'74 Göcek buluşması

Kemal Tarım TAC '74

Alp Ötüş ve Esat Yürekli organizasyonu yaptı. Karargâh Alp'in evi. Dalaman hoşgeldin ve güle güle, her gelen için Esat halletti. Gerçek şu ki birbirimizden enerji alıyoruz. 27 Eylül -4 Ekim arası, geldi gitti biladerler. Hüseyin Yalçın, Necah Barutçu, Zafer Uysal, Ekmel Okay, Uğur Çınar, Levent Işıklı, Bahadır Özdemir. Alp, Esat ve benimle 10 kişi olmuşuz. Bir gün tekne ile Göcek adası deniz. Bir gün İnlice plajı deniz, bir gün Akyaka, dere yatağında yeşilin her tonunda bitkilerin yetiştiği, alkollü emeklerle beslediğimiz ördeklerin derede keyiften takla attığı, Bahadır'ın daveti.

Her yıl Eylül sonu bu birlikteliği yineleyeceğiz.

Geleneksel Özler Çiftliği Sonbahar Gezisi (7 Ekim 2018)

Adeta geleneksel hale gelen, mavranın su gibi aktığı, gülmekten kırıldığınız günler vardır. Biz de 7 Ekim 2018 Pazar günü böyle nefis bir günü yaşadık.

Orhan Saim Demirtürk TAC '85

Sevgili Bülent Özler (TAC'73) Ağabeyimiz bizi geçen yıl eylül ayında olduğu gibi tekrar Niğde-Konya sınırında bulunan elma bahçelerine davet etti. Elbette kah programlarımızı iptal edip kah gelemeyince yerimize eş ve çocuklarımızı gönderip bu her zamanki nazik davete heyecanla icabet ettik.

7 Ekim sabahı ılık bir Adana sa-
bahında gar önünde buluştuk. Ta-
bii Ereğli Ovası ile Niğde Ovası'nın
kesiştği, yerde bulunan Almula
Çiftliği'ne giderken yelek ve polar-
larımızı da ihmal etmemiştik.

Bülent Ağabey her zamanki ne-
zakat ve düşünceliliği ile bizi hare-
ket etmeden önce arayıp 'Çocuk-
lar burası 13 derece, ceketlerinizi
unutmayın!' diye uyardı. Programı
düzenleyen Diledi Adıyaman (TAC
'94) grubumuza büyük bir mini-
büs ayarlamıştı. Akşam dönerken
kasa kasa topladığımız çeşit çeşit
leziz elmalar sığmakta zorlanınca
gelecek yıl otobüs kiralamaya ka-
rar verdik !! Garın önüne geldiği-
mizde Atilla Arıdoğan ('84) alamet-
i farikası olan geniş siperli şapkası
, Ahmet Cemal (79') de sevgili oğlu
ve kızıyla oradaydılar.

Hemen getirilen poğaça ve si-
mitler paylaşıldı ve serviste de sü-
recek koyu ve tatlı bir muhabbet
başladı.

Geçen yıl eylül ayında 15 gün
kadar daha erken gitmiştik. Benim
gibi geçen yıl gelen ama bu sene
de bu çağdaş kafanın kurduğu mo-
dern tesisi ve kurucusunu görme-
nin mutluluğunu yaşamak iste-
yenler olduğu gibi bu sene ilk defe
gelenler de vardı. Minibüsümü-
deki 20 civarındaki kişi dışında Üs-
tün Öngel Ağabey ve sevgili eşi gi-
bi kendi otomobilleriyle gelen pek
çoğumuz saat 11 sularında Almula
Tarım'da olduk. Bülent Ağabey ve
ekibi bizi heyecanla dışarıda karşı-
layıp çiftliğin toplantı salonunda
yapacakları açıklamaya davet etti-

ler. Burada koltuklarımıza kurulup
Bülent Özler Ağabeyimizin elma
çeşitlerinden rüzgar pervaneleri-
ne kadar anlattığı ve sabırla soru-
larımızı dinlediği güzel bir saat ge-
çirdik.

Geçen sene Bülent Ağa-
bey'esormuştum elma bahçeleri-
niz Konya ilinde mi yoksa Niğde'de
mi kalıyor diye. O da 'Sınır bahçe-
lerin içinden geçiyor !' demişti. Son-
ra da konumu her zamanki müte-
vazılığı ile uzun uzun ayrıntılarıyla
anlatmıştı. İşletmenin büyüklüğü-
nü o zaman fark etmiş sonra ise bu
bilgilerle bir Ankara uçuşunda sol
pencereden baktığımda Torosların
kuzey eteğinde sapsarı ovanın or-

tasında kocaman bir vaha gibi te-
sisleri 30 000 feetten hemen fark
etmiştim.

Hemen sonra kendi servisimi-
ze ve çiftliğin sorumlusu Abdul-
lah Bey'in kullandığı servislere bi-
nirip 'elma hasadına' başladık. Hem
ağaçların başında Fuji, Crimson
Snow, Pink Lady, Granny Smith gi-
bi lezzetli elmalardan topladık hem
de Bülent Ağabeyimizin izahatla-
rını dinledik. Tabii enfes tatlarına
vararak..

TAC li kızlarımızın 'Çok önemli
ve çağdaş bir toplumsal sorumlu-
luk projesi' olarak adlandırdığı bir
konunun altını çizmeden geçeme-
yeceğim. Niğde, Aksaray, Ereğli ci-

varında ve Adana-Ankara karayolunun Aksaray'a kadar olan bölümünde hep elma bahçelerinin etrafında çadırlar içinde sefalet ve yoklukta yaşayan elma toplayıcılarını görür ve üzülürüz.

Bülent Özler'in Almula Tarım İşletmeleri'nde ise 24 saat sıcak suyu olan modern yatakhanelerinde 3 öğün yemek yiyen, yüzü gülen, ortalamanın üzerinde elma topladığında aynı gün Bülent Ağabeyimiz tarafından bizzat ödüllendirilen işçilerin yaşamı ve bu güzel çalışma koşulları sorumlu, toplumuna duyarlı ve çağdaş TAC kafasının altın bir örneği. Ne kadar şükran duysak az. İşletmenin depolarının üzerinde şu yazıyı okuyabilirsiniz:

'Çalışmadan, yorulmadan ve üretmeden rahat yaşamak isteyen toplumlar evvela haysiyetlerini, sonra hürriyetlerini, daha sonra da istiklal ve istikballerini kaybetmeye mahkumdurlar.' Mustafa Kemal Atatürk.

Bir yanda çadırdaki akan suyu bile olmayan sefiller ve buna karşın burada güneş enerjisi yetmediğinde otomatik su ısıtıcıları devreye giren sıcak su ve kaloriferli yatakhanelerinde kalan işçiler. Ha bu arada Niğde ve Aksaray'ın köylerinden her gün servisleriyle gelen diğer yatılı olmayan işçiler. İşte çağdaş cumhuriyet ve TAC kafasının farkı. Bravo Bülent Ağabey sizinle övünüyoruz...

Daha sonra eski Ankara-Adana karayolunu kullanarak Çiftelhan yakınlarındaki Alihoca köyünde bulunan doğanın cömertçe yeşille süslediği Amcabey Alabalık Çiftliği'ne geldik. Restoranda açık havada alabalık ve rakı muhabbetimizi ve en koyu mavralarımızı yaparken bazen 40 yıl evveline bazen 10 yıl öncesine döndük. Bülent Ağabey'in 'Benim dönemimden (TAC'73) ne yazık ki Adana'da yaşayan sınıf arkadaşım kalmadı, iyi ki sizler varsınız

'sözü bizi hem hüznülendirdi hem mutlu etti. TAC'nin ömürboyu kardeşliğinde yaş ve nesil farkı sıfırlanıyor. Darısı yeni mezunlarımızın 50 yıl sonra bu kardeşlik duygularıyla yapacağı muhabbetlere, mavralara...

Doğrusu her şeyin tadı damağımızda kaldı. Bülent Ağabey'in Adana'dan takviye ettiği mezeler eşliğinde bir lezzet geçidi oldu. Keşke daha fazla kişi gelebilseydi dedik durduk. Akşam nasıl geldi bilemedik. Saatlerimize inanamadık.

Dönüş yolunda nice muhabbetler ve sevgili İlter Baykal (TAC '87) arkadaşımızın oğlu Ege Baykal (TAC'19) ile olduğu gibi çok keyifli meslek, kariyer ve gelecek sohbetleri de yaptık. Atilla ve Temel Trak arasındaki bandırma (şeker sucuğu) muhabbeti her halde uzun yıllar unutulmayacak. Nice mavralara...

Bir arada olmak çok güzel.

**Yeni bir yaşta,
yeni bir yılda,
biz Mavra'90**
yine düştük
yollara...

MAVRA 90 İSTANBUL'DA

ÜNSAL BAYBOĞAN

Yeni bir yaş, yeni bir yılda, biz Mavra'90, yine düştük yollara. Senede 2 kez 2 günlük yaptığımız rutin gezimizde bu kez destinasyon İstanbul dedik.

İstanbul zor dediler, İstanbul'da trafik olur gün biter dediler, İstanbul olmaz dediler; dediler de dediler.

Biz de yüreğimizin götürdüğü yere gider, denize açılırız dedik.

Yazın bitmişliği hüznü ve rahavetini birlikte olunca bizden iyi kimse kıramaz dedik.

Kim demiş ki Boğaz'da denize girilmez diye, kim demiş ki Boğaz'ın sahillerinde bas bas İzmir Marşı söylenmez diye, kim demiş ki teknede deli gibi dans edilmez, çılgılık atılmaz diye.

Biz girdik, biz söyledik, dans ettik ve çılgılık attık.

Çünkü bizim birlikteyken çılgılıklarımız anca bizi bu dünya yükünden uzaklaştırıp, kendi gerçeğimize götürüyor, gençliğimize götürüyor, TAC'ye götürüyor.

Sabahında rutin kahvaltımızın ardından, biz Mavra '90 ayrıldık, gecesiyle günüyle ve müthiş bir hüznü.

Engin Ünsal TAC'55

130 YAŞINDA BİR DEV

1951 Yılında gözyaşları içinde Talas'tan mezun oldum. Sevinecek yerde, gözyaşları içinde Ali Dağ'a, okulun binasına her sabah okula süt getiren sütçü kızları seyretmek için çıktığımız kayabaşına son defa bakarak göz yaşları içinde Talas'dan ayrılmıştım. Talas'ı çok sevmiştim. Do-yumsuz bir sevgili gibiydi. Ondan ayrılmanın zor olacağını biliyordum ama ağlayarak ayrılacağımı hiç düşünmemiştim. Bize bu ülkeyi, ailemizi, arkadaşlarımızı sevmeyi öğretmişti. Çok iyi bir eğitim ve insanın kendine güvenmesinin ne kadar önemli olduğunu bir çivi gibi belleğimize çakmıştı. Bundan sonra Tarsus Amerikan Koleji'ne gidecektik. Bizler Talas'ın yalnızlığını, dağ başındaki okulda arkadaşlarımız ile kurduğumuz o sevgi bağı ve Ali Dağ'ın okulun üstüne bir sis gibi inmiş o muhteşem yalnızlığını çok sevmiştik.. Tarsus nasıl bir yerdi? Sevebilecek miydik? Oranın öğrencileri nasıl insanlardı? Kafamda binbir soru ile 1951 yılının bir sonbahar akşamı Irmak istasyonuna indik. Zonguldak ve Safranbolu'da oturan bir avuç Talaslı idik ve Ankara'dan gelecek treni bekliyorduk. Irmak istasyonu kalabalıktı ve herkes trende yer bulabilmek için tren e hücum etti. Sevgin Oktay benden bir sınıf büyüktü ve Tarsus'a benden önce gitmişti. Onun yardımı ile Ankara'dan gelen Tarsuslu öğrencileri bulduk. Kompartmanlarında bize de yer açtılar. Ürkek bakışlarla tanıştık. Tam yerleşirken kapı açıldı içeriye saç başı dağınık birisi girdi ve "bir g.tlük yer verin lan" diye bağırdı. Şaşırmıştım. Tarsus öğrencisi olan bu çocuk benim

Tarsus ile ilgili ilk yüzleşmemdi ve müthiş hayal kırıklığı yaşamıştım. Ne biçim bir okuldu bu Tarsus Koleji? Biz Talas'ta küfür bilmeyen muhallebi çocukları gibiydik. Böyle küfürbaz, kaba çocuklarla nasıl arkadaşlık yapacaktık? İçime bir korku düştü. Tarsus Koleji'ne hiç sevmeyeceğim sanısına kapıldım.

İlk görünüş daima aldatıcıdır diye bir söz vardır. Bunun doğruluğunu Tarsus'a gelince, okulu ve yeni arkadaşları tanıyınca anladım. O kompartmana küfürle giren çocuk Atila Eröncel idi. Sonunda onunla iyi arkadaş olduk ve küfretmeyi onun sayesinde kısa zamanda öğrenmeye başladım. Tarsus Koleji havası bambaşka olan bir okuldu. Talas gibi dağın tepesinde değil Tarsus'un içindeydi. Hafta sonları ilçeye iniyor, Şar sinemasının önünde ufak lahmacun yiyor, deneli şalgam suyu içiyor sonra İsmail Dümbüllü ve kadınlığını esirgemedi sergileyen Louisa Nor'un filmini seyretmek için Şar sinemasının localarına dolduruyorduk... Artık Tarsuslu olmuştuk. Haydar Hocanın mavralarını, bize Kimya sınavının soru kağıdını çalarak getiren Askerlik hocası Albay İsmail İçöz'ü çok sevmiştik. Artık büyümüştük. TAC ile kaynaşmayı öğrenmiştik. Atila Eröncel, Tuncer Karamustafaoğlu ve ben, edebiyat ile uğraşıyor, şiir yazıyorduk. Orhan Mutlugün'ün sponsorluğunda RÜZGAR isimli bir edebiyat dergisi çıkardık. Sanırım TAC öğrencilerinin edebiyat dünyasında ses vermeleri o yıllarda bir ilkti ve bir edebiyat devi Nurullah Ataç bir yazısında bu dergiden övgü ile söz etmişti. Derginin gravürlerini rah-

metli Duran Karaca yapıyor ve dergi bayilerde satılıyordu.

TAC öğrencilerine verdiği dayanışma, yarattığı özgüven ile, verdiği üst kalite eğitim ile, Türkiye'nin eğitim alanında bir devi idi. 130 yıl ayakta kalması onun ne kadar sağlam temellere dayandığının bir göstergesidir. TAC eğitim, spor, sosyal, toplumsal alanlarda son derece başarılı örnekler vermiştir. Öğrencileri köylere giderek halk ile bütünleşme, sosyal sorumluluk adına köylerde köylüye katkı sağlayacak işler yaparak okulun adını köylere kadar duyurmuştu. Bu devin yetiştirdiği çocuklar da birer devdi. TAC mezunları Türkiye'nin her alanında kamu da, özel de son derece başarılı örnekler vermişlerdir. İş yaşamında, bürokraside, siyasette mutlaka bir TAC'linin imzası vardır. Ben bugüne kadar hiçbir TAC mezununun iş hayatında başarısız olduğunu duymadım. TAC mezunları bu ülkenin yüz akı, önemli insanları olmuştur ve olmaya da devam edecektir. TAC mezunlarına dayanışmayı, paylaşmayı öğretmiştir. Eşim vefat ettikten sonra bir gün evde otururken kapı çaldı. Açtım karşımda çok değerli ve başarılı bir mezunumuz duruyordu. "Hayırdır Metin Atamer?" dedim. "Abi yalnızlığını paylaşmaya geldim" dedi. İşte TAC mezunları böyle insanlardı. Okul kardeşliğinin gereği acıyı, yalnızlığı paylaşmasını bilen insanlardı. Metin Atamer'i, Tarsuslu olmanın gururu ile kucakladım.

TAC daha kaç 130 yıl üstün yetenekli mezunlar verecek bilmiyorum ama ömrünün çok uzun olacağını sanıyorum çünkü TAC Sağ-

lık Eğitim Vakfı gibi çok önemli bir kuruluşun güvencesi altında. Dünyanın dört bir yanına bir avuç bug-day gibi savrulmuş mezunlarına bin selam olsun diyorum. TAC me-

zunu olmak çok önemli bir ayrıcalıktır. Bu onuru bana, yaşadığı parasal sıkıntılara rağmen evdeki halıyı annemin bileziklerini satarak yaşatan babam, emekli başkomiser Rifat

Ünsal'ı bir kere daha minnetle anarak ışıklar içinde yatsın diyor ve gelecek yılların mezunlarına bu ülkenin aydınlanması için gösterecekleri çabalarda başarılar diliyorum.

50. YILINDA SEV'İN ÖYKÜSÜ

American Board heyetinin Türkiye'de eğitim ve sağlık alanında çalışmalar yapmaya başlamasının tarihi 1830'lu yıllara kadar uzanır. Osmanlı İmparatorluğu'nun verdiği izinlerle Amerikalı misyonerler büyük özverilerle ülkenin bir çok yerinde okul ve sağlık kurumu kurdu. İmparatorluğun çöküş yıllarında ve ulusal kurtuluş savaşının büyük önder Mustafa Kemal Atatürk'ün öncülüğünde yaşanan süreçte bu kurumların çoğu kapatıldı. American Board Cumhuriyet dönemine Talas, Tarsus, İzmir, Üsküdar okulları ve Gaziantep hastaneleri ile girdi. Genç Türkiye'nin kuruluş yıllarında bu okulların Milli Eğitim Bakanlığı'nın müfredatına uygun eğitim yapmaları koşulu ile çalışmasına izin verildi çünkü Atatürk genç Cumhuriyet'in yabancı dil bile insanlara ihtiyacı olacağını çok iyi biliyordu. Çağın değişen koşullarının zorluklarına uyum sağlayarak ayakta kalmaya çalışan bu kurumla başarılı oldular ama binbir güçlükte. Güçlükte diyorum çünkü bu okullar büyük ölçüde Amerika'dan gelen bağışlarla ayakta duruyordu. Yıllar içinde bu okulların kalitesi ve eğitiminin sağlamlığı toplum tarafından anlaşıncı bu okullar kendi kendine yetmeye başladı. Talas hariç. Talas Anadolu'nun kırsalında mütevazı bir okuldu. Hiçbir lüksü yoktu ve bu okula istek o kadar yüksek değildi. Öğrencileri genellikle bu ülkenin dar gelirli ailelerinden geldiği için okul ücretleri yüksek tutulamıyordu. Hayat pahalılığı arttıkça işletme, finans, pazarlama konularında yeterli bilgisi olmayan Amerikalı misyoner hocalarımız Talas'ın kendi kendine yetme-

sini sağlayamadılar ve 1968 yılında Talas'ı kapatmak zorunda kaldılar. Bu büyük bir talihsizliktir çünkü Talas bu ülkenin en önemli okullarından birisiydi ve ülke adına büyük bir kayıptı.

O yıllarda ben hukuk fakültesini bitirmiş avukatlık yapıyordum ama İstanbul'da yaşayan Mr. Maynard gibi hocalarımızla sık toplanıyor ve özlem gideriyorduk. Hepsi Talas için çok üzülen ve aynı akibetin diğer okulların da başına geleceğinden korkuyorlardı. Başka bir sorun bu okulların ve hastahanelerin tapuları işi. Tapular hocalar adına çıkarılmıştı ve ölümler nedeni ile takip edilmesi fevkalade zorlaşıyordu. Bu kurumları korumak ve yok olmaktan korumak için çareler aranmaya başlandı. En sonunda böyle bir güvencenin ancak kurulacak bir vakıf sayesinde verilebileceğine karar verildi. Vakfın kurulması için kurucu gerekiyordu. O yıllar avukat olan ve İstanbul'da oturan tek mezun bendim. Vakfın yaşayacağı hukuksal sorunlar için bir avukatın ve Board'un varlığının devamı için bir Amerikalı hocaların kurucu olması gündeme geldi. Bu tarihi görevi mezun olarak benim üstlenmemi istediler. Tereddütsüz kabul ettim çünkü kişiliğimi bu okullara borçluydum ve her ne pahasına olursa olsun bu görevi yerine getirmek zorundaydım. İkinci kurucu Mrs. Anna Edmonds oldu ve vakıf senedini hazırlayarak İstanbul Ticare Mahkemesi'ne gidip kuruculuğumuzu beyan edip sanıyorum bir de yemin ettik. Vakfın adı Sağlık ve Eğitim Vakfı olacaktı ve Board mensupları ile mezunlarımız tarafından birlikte yönetilecekti.

SEV'in ilk yılları çok zor yıllardı.

Bütün sermayesi Board'un verdiği 12 Cumhuriyet altını idi. Mütevelli heyeti oluşturduk. Alanlarında yetkin mezunlarımız mütevelli olmayı kabul etti ve yola böyle çıktık. Aradan 50 yıl geçtikten sonra geçmişe bakıp yaşadığımız güçlükleri sebatla nasıl aştığımızı hayretle anımsıyorum. SEV'in merkezi ilk yıllar Beyazıt'da Mercan Yokuşu'nda idi. Bina Board'un binası idi ve aynı çatı altında Bible House adlı İncil yayınlayan bir kuruluş da vardı. Ülkenin kökten dincileri böyle bir kuruluşun varlığını hazmedemiyordu ve SEV'in bulunduğu bina bağnaz dinciler tarafından birkaç kez bombalanmıştı. Bu olay hepizi çok korkutmuştu ve binayı ve o binayı satıp başka yere taşınma gündeme geldi. Bina satıldı ve Anadolu yakasında bir yere taşındı. Bu sefer Üsküdar'da yayınlanan bir yerel gazete SEV'e saldırmaya ve Hristiyanlık propogandası yapan bu vakın kapılması için bir kampanya başlattı. Bu engeli de açtık ama sağcı hükmetlerin her zaman bu vakfı kamulaştırıp okulları Milli Eğitim Bakanlığı'na devredeceği korkusunu yaşadık. Bu engelleri aşdık ama o temel korkumuz devam ediyor ve acaba hükümet bu okulları İmam Hatip Okulu yapmaya cesaret eder mi diye düşünmüyör da değiliz.

SEV bugün parasal kaynakları ve insan gücü ile dimdik ayakta ve ayakta durmaya da devam edecektir. Okullarımızın sayısı artırılmış ve eğitim kadromuz çok güçlendirilmiştir. Mezunlarımızın SEV'i tanıması ve destek olması ile SEV'in daha nice 50 yıllar yaşayacağına inanıyor ve SEV'i bugünlere getiren herkesi minnetle anıyor ve selamlıyorum.

“

Üniversite sürecinde hep medikal ürün tasarımına odaklanmayı hedeflemiştim ama bir noktada tasarımlarımı kağıdın dışına çıkartabilmek ve projelerimi hayata geçirebilmek için yeni yollar aramaya başladım

”

Koray HiSARLI'13 Diyabet Hastaları için Taşınabilir Soğutucu Geliştirdi

Roportaj;
Hakan Alp Sahiller'13

■ *Bize biraz kendinden bahseder misin?*

Tarsus Ameri-kan'dan 2013'te mezun olduktan sonra Orta Doğu Teknik Üniversitesi Endüstri Ürünleri Tasarımı Bölümü'nde okudum. Bölümdeyken farklı ekiplerle Türkiye'nin ilk başarıyla kitlesel fonlanmış tasarım projesi Paper Chess'i yaptık ve İtalya'dan A'Design Award&Competition'dan Safety's First Helmet adında bir proje ile ödül aldık. Üniversite sürecinde hep medikal ürün tasarımına odaklanmayı hedeflemiştim ama bir noktada tasarımlarımı kağıdın

dışına çıkartabilmek ve projelerimi hayata geçirebilmek için yeni yollar aramaya başladım. Bunun için akademik eğitimimin yanı sıra girişimcilikle uğraşmaya başladım. Şu an Coolin adında bir projemiz var girişimini kurduğumuz ve üzerinde şirketleştiklerimiz.

■ *Lisedeyken okuduğun bölümle alakalı çalışmaların var mıydı? Lisede kendini bu konuda geliştirebildin mi?*

Lise dönemimde graffiti, karakalem ve tipografi gibi farklı görsel sanatlar ile ilgilendim ama spesifik olarak tasarımla ilk karşılaşmam lise 2'nin yazında TAC'den iki dönem arkadaşım ile New York School of Visual Art'ta yaz okuluna gitmemiz ile gerçek-

leşti. Orada ilk bilgisayar başına oturduğumuzda hocalar bize aranızda 'Daha önce Photoshop ya da Illustrator kullanmayan var mı?' gibi sorularına tek el kaldıran ben ve dönem arkadaşım. Aynı derisi aldığımız kişiler liselerinde '3D Design' veya 'Graphic Design' gibi seçmeli derslere ulaşabiliyorlardı. Çizim yapmama rağmen tasarım kurallarını ve bu disiplinin teknik tarafına dair hiçbir şey bilmediğimi işte o noktada anladım. Lisede uğraştığım kendi hobilerim bana sadece üniversitenin ilk aşamalarında görselleştirme becerilerimi daha hızlı geliştirebilmem adına bir avantaj olarak döndü.

■ *TAC ile ilgili unutamadığın bir anını paylaşır mısın?*

Prep yılımızda düzenlenen karnaval ilk aklıma gelen anı. Karnavalda hapse giren arkadaşlara biraz çekti miştik ama olsun. Dönem abilerimiz ve ablalarımızla yaptığımız mavraların yanı sıra karnaval ekipmanlarını boyayarak kendimden bir şey katabildiğim bir etkinlikti. Okul sürecinde en çok eğlendiğim günlerdendir. Umarım her TAC'li güzel bir karnaval tecrübesi biriktirir.

■ *Bize coolinden bahseder misin? Gelişim süreci nasıl gerçekleşti ve ürünün kullanım amaçları nelerdir? Girişimcilik ile ilgili ne gibi faaliyetlerde bulundun? Erken bir yaşta geliştirdiğin ürünün şirketini kurarken ne gibi zorluklar yaşadın?*

Coolin, diyabet hastalarının hayatlarını kolaylaştırmak için geliştirdiğimiz akıllı, taşınabilir soğutucu. Diyabet hastaları ilaçlarının bozulma ihtimalini ortadan kaldırmak ve ölümcül tehlikeler yaşamamak için insülin kalemlelerini 2-8 C dereceleri arasında taşırlar. Coolin ilaçları 72 saate kadar soğuk zincir standartlarında tutar, soğutmanın yanı sıra anti-freeze de yapabilir. Ürün hem şarj edilerek hem buzdolabına bekletilerek tekrar kullanılabilir hale gelebilir. Ürünün akıllı olmasının nedeni ise insülin tüketimini takip ederek, ilacınızı kullanmayı unutmanızı ya da unutup fazla

kullanmanızı engellemek için gerekli hatırlatmaları telefon uygulaması üzerinden yapabilmesidir. Aynı zamanda ilacınızı bir yerde unuttuğunuzda bize bildirir.

Üniversite 3.Sınıf zamanında ilk çalışan modeli kaba olarak çıkarmıştım. Şu anki ortağımla birlikte Tübitak TeknoGirişim Hibi'si'ne başvurduk ve o süreçte iş planı yazmak, müşteri ihtiyacını belirlemek, teknolojik doğrulama yapmak gibi birçok konuyu öğrenmemiz gerekti. O süreci başarı ile tamamlayıp şirketleştik, Ar-Ge sürecimiz başladı. Geliştirdiğimiz bu teknolojiyi ilerdeki aşamalarda organ ve kan nakli için taşıma çantaları başta olmak üzere farklı medikal çözümler üretmek için kullanacağız.

2 yıldır düzenli olarak Türkiye'de girişimcilik platformlarında yer alıyoruz, bazılarında stand açıyoruz bazılarında da katılımcı olarak yer alıyoruz. Fakat benim girişimciliğin içine girmeye başladığımı hissettiğim nokta Girişimcilik Vakfı'nın Fellow Programına kabul edilmem ile başladı. Bu program sayesinde birçok girişimci ile tanışma, onlara danışma veya kendi disiplinim ile ilgili açıklarını kapatmalarına yardımcı olma fırsatı buldum. Bu sektördeki tasarım açıklarını görünce bir çok girişimin veya girişim-

cinin donanım, kurumsal kimlik ve arayüz ihtiyaçlarına cevap verebildim.

Benim için şirketleşmenin en zor yanı bu sürecin ben öğrenciyken başlamış olmasıydı. Muhasebe, faturalandırma, ekip yönetme, Ar-Ge içeriği üretme, patent gibi bir çok başlıkta tecrübem yoktu ve bir anda şirket kurmamız beklendi. Bu konularda ders alıncaya kadar yaşadığım korku beni zorladı. Bir gün kalktım, artık iki çalışanın, ortağım ve bir vergi levham vardı, hayat bir anda ciddileşmişti. Bir yandan zamanla yarışırken doğru ekibi oluşturabilmemiz de 4-5 ayımızı aldı. Yaşadığım en büyük zorluklar bunlardı ama o psikolojik bariyeri aştıktan sonra sıkıntılarının büyük bir çoğunluğu geçti.

■ *Son olarak üniversitede okuduğun bölüm günümüzde çok bilinmeyen ancak oldukça önemli bir bölüm. Sence bu bölümü kimler ve neden okumalılar?*

Bu cevap vermesi çok zor bir soru çünkü endüstriyel tasarım insanın kendi uğraşlarıyla ve ilgi alanlarıyla çok rahat bağdaştırabileceği, üniversite sürecinde bile şekil verebileceği bir bölüm. Tasarım size yaratma gücünü verir, bununla ne yapacağınızı size kalmış. Otomobil tasarımı, mobilya, grafik, oyun karakterleri, fotoğraf, film sektörü, 3 boyutlu modelleme...

Bir çok kişi bölümü değerlendirirken çizim yeteneği olmadığını düşünüp vazgeçiyor. Her beceride olduğu çizim de üzerine çalıştıkça gelişen bir beceri. Endüstriyel Tasarım'ın akademik süreci çok yoğun. Stüdyoda uyumalarla, atölyeden günlerce çıkmadan maket yapmalarla geçiyor. Siz kendinizi ne kadar verirseniz bu bölümden o kadar geri dönüş alabiliyorsunuz. Kendini zorlamayı ve geliştirmeyi seven, yaratıcı disiplinlere ilgi duyan herkese tavsiye edebilirim bu bölümü.

SANATIN NABZININ ATTIĞI YER ATÖLYE20

“Lise kitapları karikatürlerle dolu olan ve bu maceralarını Atölye20'ye kadar taşımış olan TAC'96 Deniz Coşkun ve bu atölyeyi görür görmez burada var olmak isteyen TAC'07 Can Duru'nun TAC sayesinde bir araya gelmesinin hikayesini TAC'02 Yusuf Erkmen ile birlikte siz Bizletter okuyucuları ile buluşturuyoruz. Sanata kendini adanmış bu iki TAC'linin yollarının kesişmesinin ve sanata kattıklarının hikayesi sizlerle...”

İki sanatseverin

TAC ve sanat sayesinde bir araya gelmesi!

Röportaj: Ezgi Gül Adanır'15 Yusuf Erkmen'02

■ *Merhabalar, öncelikle bizlere kendinizden bahsedermisiniz?*

Deniz'96: Kardeşim ve ben TAC mezunuyuz. Adana'da yaşıyorduk o zaman. Ben 1996 da mezun oldum, kardeşim Meliha da 1998 de. Tarsus'ta okurken hep çizimlerle uğraşırdım o zaman, ancak yeterli yönlendirme mevcut değildi; finans, işletme, ekonomi gibi bölüm-

ler popülerdi sanki.

Ben de o dönem ne yaparım çok bilemiyordum. Kuzenim Sevgi, Mimar Sinan Üniversitesi'nde heykel okuyup mezun olmuştu. Onun yönlendirmesiyle İstanbul'a Mimar Sinan'ın yetenek sınavları için geldim. 2 ay kadar çizim dersleri aldım ve Mimar Sinan Üniversitesi'nde Endüstri Ürünleri Tasarımı okudum. Oradan mezun olup iş hayatına atıldım hemen. Almanya'da kısa bir süre animasyon okudum sonra dönüp İstanbul'da kendi işimi kurdum. 15 sene dijital medya tasarımı, animasyon, film prodüksiyon ileri yaptım. 2 senedir de Atölye20'de sanatsal faaliyetler yapıyoruz. Hem üretim hem

tasarım yapıyoruz hem de sanat eğitimleri vermeye başladık.

Can'07: İstanbul doğumluyum. Ben de 2007 yılı TAC mezunuyum. 5 yıl yatılı okudum TAC'de. Sonra üniversite için İngiltere'ye gittim. Orada sanat okulundaydım. 5 sene kadar eğitim aldım. Orada ahşap, metal, plastik, seramik malzemelerle 3 boyutlu el sanatları yaptım. Sonra buraya geldim iş bakmak için Deniz ablanın yanına gittim atölyeyi duyunca atölye kısmına geçtim.

■ *Peki iki TAC'li nasıl denk geldi? Hayat nasıl buluşturdu sizi?*

Can'07: Ben mezunlar derneğinin bir buluşmasına gittim. Orada mimarlıkla alakalı iş bakıyordum. O

vesileyle Göze Aba'96 ile tanıştım ve şirketine gittiğimde Deniz Aba da oradaydı. Beraber işler yaptık, sonra atölye olduğunu söylediler ve beraber atölyeye geldik.

Deniz'96: Dönem arkadaşım Göze bana Can'dan bahsetti, mezunlar derneğine geldiğini, ne yapmak istediğinden emin olmadığı için önce bir piyasayı koklamak istediğini, 3D işlerle uğraştığını söyledi. İlgilenir misin dedi, tanışalım dedim. Can bana biraz 3D işlerini ve portfolyosunu gösterdi, stajyer olarak başlasın dedik biz de. Ama akıllı 3D'de değil. Sonra Can'ı atölyeye çağırdık, gözleri döndü. Atölyede çalışmak istediğini söyledi. Bir kaç ay sonra yaz geldi, İstanbul boşaldı insan kalmadı. Kardeşim Meliha'98 bize fikir verdi, babamın karavanını alıp siz gidin insanların yanına dedi. Can zaten dünden razıydı yeni bir maceraya. Kuzenim Sevgi'nin kızı, Can, ben ve köpeğim Rony Adana'dan başladık karavanla dolaşmaya. Doldurduk 1990 model karavana oymaları, ebruları, testerele, hepimiz tıksık tıksık dolaşmaya başladık. Anamur, Fethiye bir sürü yer dolaştık. Festivallere gittik, belediyenin gösterdiği yerlere gittik. Oralarda çocuklara ebru çalışmaları yaptırarak. Ahşaptan oyuncaklar, kolyeler yaptık çocuklarla beraber. Para kazanmalı bir şey olmadı tabi. Bu arada Can bize söz vermişti yanında bir sürü olta seti getirdi bize balık tutacaktı ama tutamadı (gülüyorlar). Gezimiz 2 ay sürdü en son Bodrum'da gezici atölye yaptık. Döndükten sonra da gezici atölye diye bir şey başlattık siz gelemediyseniz biz size gelelim gibi. Aramızda yaş farkı vardı hepimizin ama kavgasız gürültüsüz bitirdik turumuzu. O turdan sonra Can'la bu iş olur dedik ve o zamandan beri de birlikte devam ediyoruz.

■ *Atölye'de eğitim verdiğinizde söylemişsiniz. Hangi yaş grubu daha çok başvuruyor?*

Deniz'96 : Her yaş grubundan başvuru geliyor. Hatta geçenlerde bir kadın aradı, 2 yaşındaki kızını kayıttırmek istedi. Kabul edemedik çünkü 2 yaşındaki bir çocuk için çok zor. Ama 4-5 yaşından itibaren çocuklar geliyor buraya. Onlara uygun, onların yapabileceği içerikler üretiyoruz ebru ya da çamurdan heykel gibi. 12-18 yaş aralığındakilere de ahşaptan kaşık ve bardak oyma gibi daha beceri isteyen içerikler sunuyoruz. Emekliler daha çok heykel yapmak istiyor. 50 yaş civarı kadınlar var, onların döneminde aileleri çok baskı yapmış sanat okumamaları için. Tabii hepsinin içinde ukte kalmış, emekli olunca da direkt arayışa geçmişler. Seramik atölyelerine gitmişler ama hobi seviyesinde kalmış.

■ *Kendi çalışmalarınızdan bahsedermisiniz, ne çeşit çalışmalarınız var?*

Deniz'96: Esas malzemelerimiz ahşap ve demir. Bunlarla heykel yapılıyordu zaten. Dekoratif ve mimari objeler, mobilyalar, hediyeelik eş-

yalar ve küçük ufak tefek tasarımlar üretiyoruz. Malzemelerimize epoksi ve betonu da ekledik, bunlar günümüzde popüler malzemeler ve bunlarla da üretimler yapıyoruz. Heykeltraş olduğumuz için malzeme sorumuz yok, mesela bir obje tasarlıyoruz; içinde taş da oluyor, bakır da cam da. O durumda onu da kullanıyoruz. Her türlü malzemeyi kullanarak mimari elemanlar üretebiliyoruz.

■ *Bu ürünleri ticari satış yapan yerlere mi veriyorsunuz, yoksa direkt satışınız var mı?*

Deniz'96: Atölyemizden de satış yapıyoruz, internetten de. İnternet sitesi kurduk. www.atolye20.com Orada her şeyi sergiliyoruz, satın da alınabiliyor. Ayrıca buraya gelip burada bir işler yapan öğrencilerin işlerini de sergileyebilecek ve satabilecek bir platform da kurduk, kendin yap kendin sat gibi bir platform oluşturduk. Mesela biri geldi ve bir şeyler yaptı burada, istiyor ki insanlara ulaşsın, insanlar satın alabilsin. O ilk bir iki adımında yardımcı olabilmek için bu platformu yaptık. İnsanlar siteye çalışmalarını koyabilir ve direkt müşterisine ulaşabilir.

■ *Atölye'de eğitim verdiğinizde söylemişsiniz. Hangi yaş grubu daha çok başvuruyor?*

Deniz'96 : Her yaş grubundan başvuru geliyor. Hatta geçenlerde bir kadın aradı, 2 yaşındaki kızını kayıttırmek istedi. Kabul edemedik çünkü 2 yaşındaki bir çocuk için çok zor. Ama 4-5 yaşından itibaren çocuklar geliyor buraya. Onlara uygun, onların yapabileceği içerikler üretiyoruz ebru ya da çamurdan heykel gibi. 12-18 yaş aralığındakilere de ahşaptan kaşık ve bardak oyma gibi daha beceri isteyen içerikler sunuyoruz. Emekliler daha çok heykel yapmak istiyor. 50 yaş civarı kadınlar var, onların döneminde aileleri çok baskı yapmış sanat okumamaları için. Tabii hepsinin içinde ukte kalmış, emekli olunca da direkt arayışa geçmişler. Seramik atölyelerine gitmişler ama hobi seviyesinde kalmış.

Burası gerçekten çalışır bir atölye olduğu için gelince gitmiyorlar, para kazanabiliyorlar. Mesela bir iki senedir devam eden öğrenciler var, onlara sergi açacağız. Üretimin yanı sıra teorik olarak da besliyoruz. Sanat nedir, sanat felsefesi nedir bunun üzerine konuşuyoruz, desen ve çizim dersi yapıyoruz. Artık her okulda sanat eğitimi verilmiyor, biz de bu işe gönül vermişiz, direniyoruz. O yüzden bu yönde bir sorumluluk hissettik. Meliha, Sevgi ve ben bir akşam sohbet ederken böyle bir fikir ortaya çıktı. Sevgi bu zamana kadar bir sürü şey başarmış sanat ve heykeller konusunda, Meliha da sanatsal bir proje yapmak istiyordu. Ben de dijitalden geleneksele kaymak istiyordum. Bu konuşmadan bir iki hafta sonra da denkleme Can girdi.

■ *Sanat okumaya TAC'de mi karar verdiniz? Sizi yönlendiren öğretmeniniz ya da arkadaşınız oldu mu?*

Can'07 : Benim sanata önceden beri bir yatkınlığım vardı 3 boyutlu objeler konusunda. Derslerle çok

alakalı değildim ama materyallerle bir şeyler yapmayı çok seviyordum. Hatta enstrüman yapmışlığım vardı. Kendime alternatif bir dal arıyordum. Lise bitmeden 2 sene önce üniversite sınavına hazırlanmaya başladım. Bu sırada portfolyo hazırladım, başvurdum ve kabulüm erken geldi. Bu şekilde İngiltere'ye gitmiş bulundum.

Deniz'96: TAC'deyken Biz gazetesinde karikatür çiziyordum. 1996 dönem tişörtümüzde herkesin minik minik karikatürünü çizdim. Test kitaplarım resimlerle ve karikatürlerle doluydu ama yönlendirme yoktu, tek alternatifim mimarlıktı. Sevgi'yle konuşana kadar. Sevgi beni Mimar Sinan hakkında bilgilendirdi, çizim ile girebileceğimi söyledi. Değim gibi İstanbul'a gittim, haftanın her günü ders aldım. Her gün 1.5 saat yol gidip geldim, kazanmam lazım dedim. Ve Mimar Sinan Üniversitesi'ni kazandım.

■ **Sizin gibi sanata meraklı olan TAC'li öğrencilere tavsiyeleriniz var mı?**

Deniz'96: Adana bu konuda kapalı biraz. Çukurova'da konservatuar var, İstanbul, Ankara, yurtdışı... Sanat okumak sadece resim ve heykel anlamına gelmiyor. Seçenekleri öğrenmek için bizi arayıp sorabilirler. Araştırabilirler. Bizim tesadüfi geçtiğimiz süreçlerden ancak bu şekilde bilinçli geçerler. Çünkü aileler bir sanatçı nasıl yaşar, nasıl kazanır çekiniyorlar ve para kazanamayacaklarını düşünüyorlar. Piyasadaki kaliteli iş sayısı çok az. Aslında bu çocukların kıymeti de artık biliniyor.

■ **Sanatsever TAC'lılar olarak birleşmek gibi bir planınız var mı?**

Can'07: Lisede ben yatılı okudum, mesela o bağ devam ediyor. Ziyaretimize ve davetlerimize geliyorlar. TAC sanat grubu kurma işine giriştik ama daha da yayılsın, birbirimizden haberdar olalım ve bir araya gelelim istiyoruz. Böyle bir iletişim kanalı düşündük.

Deniz'96: TAC'de bir sürü oluşum var ama biz sanatçılar işimiz gereği bireysel olduğumuz için fark

“

Deniz'96 :

Sanat okumak sadece resim ve heykel anlamına gelmiyor. Seçenekleri öğrenmek için bizi arayıp sorabilirler. Araştırabilirler. Bizim tesadüfi geçtiğimiz süreçlerden ancak bu şekilde bilinçli geçerler.

”

ettik ki dünyanın dört bir yanına dağılmış TAC mezunu sanatçı, müzisyen, oyuncu, ressam, ayakkabı tasarımcısı, fotoğrafçı var. Bir WhatsApp grubu kurduk, TAC mezunu sanatçılar ve sanatseverler birleşip birbirimize işlerimizi haber verelim diye. Mesela İhsan yeni filmde oynamış onun jeneriğini paylaştı. Dönem arkadaşım Çağla inanılmaz eserler yapıyor, çok önemli bir eğitmen olmuş. Canan Londra'da müzisyenlik yapıyor, açılışımızda da konser verdi bize destek olmak için. Bu yüzden TAC mezunu olup sanatla ilgilenen ya da hala okuyup sanatla ilgilenmek isteyenler bize mail atsın onları da gruba alalım ve birbirimizden faydalanabilelim. deniz@atolye20.com adresinden bana ulaşabilirler.

Can'07: Biz işin sanat kısmı ile ilgileniyoruz ve TAC'den de destek bekliyoruz. İstiyoruz ki etkinlikler olsun, hep beraber sergilere gidelim. Grubumuza katılsınlar ve birbirimizi bulabilelim.

Diş Hekimlerimizden Volkan KARABEY'04:

‘Diş hekimliği eğitimi zorlu ve disiplinli bir süreç’

Bu süreçte zorlananlar, hatta okulu bırakanlar bile oluyor

“

Beşiktaş'taki şık bir dekorasyona sahip yeni polikliniğinde Yusuf Abi ve beni ağırlayan 2004 mezunu Volkan Karabey ile iş hayatı ve TAC ile ilgili sohbet ettik. Volkan Abi, sorularımızı cevaplarırken Bizletter'da yer aldığı için çok mutlu olduğunu ifade etti.

”

**Röportaj: Emre Günaşırı'15
Yusuf Erkmen'02**

■ **Bize kısaca hayatınızdan bahsedebilir misiniz?**

1986 yılında Adana'da doğdum, ilkokulu bitirdikten sonra TAC'yi kazandım. 2004 yılında TAC'den mezun oldum. Daha sonra İstanbul Üniversitesi diş hekimliğinde 5 yıl öğrenim gördüm. Diş hekimliği fakültesinden 2011'de mezun oldum ve hemen ardından uzmanlık başvurusunda bulundum. Periodontoloji (diş eti hastalıkları ve cerrahisi) dalında 5 yıl uzmanlık yaparken, 6 ay bir özel hastanede çalıştım, daha sonra da bir kliniğin bir odasını kiralayıp çalışmaya devam ettim. 2015 yılında evlendim.

2018'in başlarında Beşiktaş'ta İhlamur Dent ağız ve diş sağlığı polikliniğini açtık. İç dizaynını mimar olan eşim yaptı. Benim implant ve diş eti uzmanı olarak görev yaptığım İhlamur Dent'te sürekli olarak 2 doktor bulunmakta, bununla birlikte haftanın belirli günlerinde diş hekimliği ile ilgili farklı alanlardan doktorlar da hizmet veriyor.

■ **TAC ile yollarınız nasıl kesişti?**

11 yaşında girdiğim özel okullar sınavını kazanarak TAC'ye girdim. Girmemdeki en büyük rol babamındı. Babam, Fikret Karabey, TAC'71 mezunu olduğu için o da TAC'de okumamı çok istiyordu ve böylece TAC hayatım başlamış oldu.

■ **TAC eğitiminin ve yaşamının hayatınıza nasıl etki ettiğini düşünüyorsunuz? TAC ile ilgili karakterinize işlemiş bir özelliğiniz var mı?**

Diş hekimliği eğitimi oldukça disiplinli bir süreçti. Bu süreçte çok

“

Diş hekimliğinde karşılaştığım en büyük zorluklardan biri her türlü insan ile iletişim içinde olmak. Her insanı psikolojisine göre yönlendirmeye çalışmak da oldukça zor.

”

zorlananlar, hatta okulu bırakanlar bile oldu. 19-20 yaşlarında bir öğrencinin alışkın olmadığı bir sertlikte eğitim gördük, fakat ben gayet alıştım, hiç zorluk çekmedim. Buna ek olarak, diş hekimliğinde sürekli bir vaka sunumu yapılıyor, diğer öğrenciler bu sunumları hazırlamakta bile çok zorluk çekerken, ben TAC'de aldığım eğitim sayesinde hiç zorlanmadım. Kongrelerde sunum yaparken diğer insanlara göre çok daha rahattım ve kendimi çok daha iyi ifade edebiliyordum. Karakterimde etkili olan unsurlardan biri de TAC'de 4 sene boyunca en küçük dönem olma-tı. Çok hoşgörülü ve olgun bir dönemdik, empati kurmayı çok iyi öğrendik, bunların da çok faydasını gördüm.

■ **Diş hekimliği seçmeniz de ne etken oldu?**

Ailem rol oynadı. Tıp yazmamı istediler ama ben diş hekimliğini tercih ettim. İnsanlara yardım etmeyi sevdiğim için sağlık alanında bir meslek istiyordum, çalışma saatlerinin tıptan daha rahat olacağını düşünerek diş hekimliğini tercih ettim.

■ **Bize mesleğinizle ilgili bilgi verebilir misiniz?**

Diş eti ve implant operasyonları yapıyorum. Bu ameliyatlara

diş eti çekilmelerinin tedavilerini, iltihaplanma tedavilerini, diş çevresi dokuların cerrahisini, ve ağızla ilgili bütün dokuların tedavisini kapsıyor. Ameliyatlardan lokal anestezi olanları İhlamur Dent'te yapıyorum, genel anestezi olanları hastanelerle anlaşarak yapıyorum, ama genelde ameliyatlarım lokal anestezi oluyor. Uzmanlığımı yaparken çalıştığım klinik yeni yerime de yakın sayılır. Hem çok sayıda üniversite öğrencisi geliyor hem de bu çevrede oturan orta yaş üstü, emekli insanlar geliyor. Çocuk hasta bakmıyorum ama kliniğimize düzenli olarak çocuk doktoru da geliyor. Diş hekimliğinde karşılaştığım en büyük zorluklardan biri her türlü insan ile iletişim içinde olmak. Her insanın psikolojisi çok farklı ve anlamak kolay değil. Her insanı psikolojisine göre yönlendirmeye çalışmak da oldukça zor. Bu yüzden diş hekimliğinde insan ilişkileri çok önemli. Empati kurmak, karşıdaki insanın psikolojisini anlamak... Bu gibi özelliklerin TAC'de 7 yıl boyunca içimize işlendiğini düşünüyorum.

■ **Şu an TAC hayatında nasıl bir yer kaplıyor?**

Ayda bir dönem olarak buluşmaya çalışıyoruz. haftaiçi bir

gün basket ekibi oluşturduk. Zaten görüştüğüm insanların geneli TAC'den arkadaşlarım. Ayrıca 2004 dönemindeki tek diş hekimiyim, bir problemleri olduğunda da hemen geliyorlar. Zaten sürekli olarak TAC'li hastam oluyor. İstanbul'da olan TAC mezunlarına her zaman kapım açık.

■ **Yeni öğrencilere diş hekimliğini tavsiye eder misiniz? Onları ne gibi zorluklar bekliyor?**

Kesinlikle öneririm fakat diş hekimliğinde rekabet gitgide artacak. Hali hazırda diş hekimliği fakültelerinin bütün kapasiteleri doldu, bu da inanılmaz bir rekabet ortamı yaratacak. Eğer genç arkadaşlar, "Ben yaparım, hazırım" diyorlar ise bence çok güzel bir meslek. Öncelikle tıp ile karşılaştırıldığında daha esnek ve rahat, mesai saatlerimi kendim belirleyebiliyorum ve bağımsız çalışabilmek de güzel bir rahatlık. Diş hekimliğinin asıl güzel yanı ise tabii ki insanları tedavi ediyor olmak, onlara yardımcı olmak. Ağrısından durmayan bir hastanın acısını dindirmek mükemmel bir duygu. Gece yarısı arayan hastalara ragmen...

İhlamurdent Adres: Nüzhetiye Caddesi, Fatma Hanım Apartmanı, B Blok No: 52/A Beşiktaş İstanbul

MATEMATİK KÖYÜNDE İKİ TAC'LI

Altay Kevin Fish'21

Matematik köyü ile ilk olarak 2015 senesinde internette sosyal medya sayesinde haberdar oldum. İlk başlarda yaz tatilimin bir kısmını feda etmek konusuna pek istekli yaklaşmadım ama ilk sene annemim de ısrarı ile tek başıma gittim. Beklediğim gibi sıkıcı ve sürekli ders ile geçen bir ortam olmadığını gittikten sonra anlamıştım. Hocaların anlatış biçimleri ve kendilerine has tarzları ile ders işleme-si çok da sıkıcı değildi. Türkiye'nin sayılı üniversitelerinden gelen bir-birinden değerli hocalarla ders işliyorduk. Bildiğim kadarıyla hiçbir de orada ders verdiği için ücret talep etmiyordu. Tamamen gönüllülük esaslı ders veriyorlardı. Bizim bu yılki programımızda köyün kurucusu Ali Nesin malesef ders vermiyordu. Fakat daha önceki yıl gittiğim programda her gün dersine giriyordum. Ayrıca Ali Nesin geçtiğimiz aylarda matematiğin nobeli de olarak adlandırılacak Leevalati ödülüne layık görüldü. Bu sene dersimize en çok giren hocamız ve programıza da adını veren Mustafa Yağcı'ydı. Mustafa Yağcı TAC'deki çoğu hoca gibi Adana'lıydı. Oradaki hocalar hem bizi sıkıkmamak hem de dersi eğlenceli geçirmek amaçlı derste ara ara bize bilmeceler soruyorlardı. Daha önce hiç duymadığım matematiksel bilmeceler çözdük. Köyde her şey harika gözüküyor olabilir fakat yapım aşamasında çok zorluklar çekilmiş. Pek çok kez farklı sebeplerden davalık olmuşlar. Ama bunca siyasal ve ekonomik zorluğa karşı böylesine kaliteli bir eğitim merkezi kurabilme-

si bence inanılmaz. Konaklama-ya gelecek olursak dağ başı olarak tabir edilebilecek bir yerde olduğu için orada kalmak için iki seçeneğimiz buluyordu, bunlar; çadır ve koğuşlardı. Çadırlar ve koğuşlar otel gibi değil yatakhane ortamını andıran herkesin kendi işini kendi gördüğü ortamlardı ayrıca bizim avantajlı olduğumuz nokta diğerleri gibi ailemizden ilk defa yalnız kalıyor olmamamızdı. Diğer arkadaşlarımız ailesinden uzak nasıl 2 hafta geçireceği konusunda telaşlanırken biz hâlihazırda koskocaman iki sene geçirmiştik bile. Ders günlerinin olduğu gibi iki haftalık programın tatil günü ilan edilen Perşembe günleri vardı. Bu günlerde Kuşadası sahil gezisi ve tekne turları düzenleniyordu. Matematik Köyü'nün en eğlenceli zamanlarıydı. Bir okulmuş gibi sürekli durmadan ders işlenmiyordu. Benim gibi yalnız gelen insanlar ile orada çok iyi dostluklar kurdum. Hatta diğer sene beraber aynı programa yazıldık. Bu sene okuldan doğrudan çıkıp gideceğim için yatakhane arkadaşlarıma matematik köyünden

“

Altay Kevin Fish'21

Ders günlerinin olduğu gibi iki haftalık programın tatil günü ilan edilen Perşembe günleri vardı. Bu günlerde Kuşadası sahil gezisi ve tekne turları düzenleniyordu. Matematik Köyü'nün en eğlenceli zamanlarıydı.

”

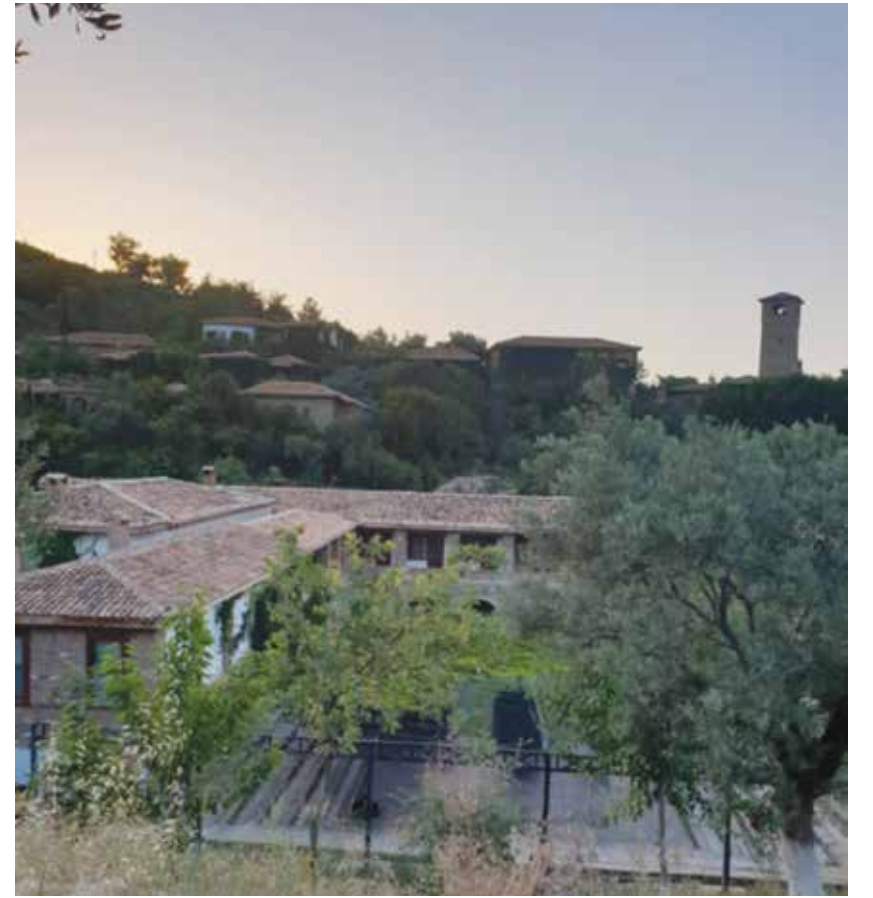
bahsettim. En sonunda dönemimden yatılı arkadaşım Melikhan Bekir ile beraber gitmeye karar verdik. Kayıtlar açıldığı gibi ilk lise yaz programına adımızı yazdırdık. Bizim için gerçekten ucu ucuna denebilecek bir zamanlamayla sınavlarımızın bittiği ertesi günü sabah 05:30'da uçağa bindik ve İzmir-Şirince'de bulunan Matematik Kö-

yüne doğru yola çıktık. Yanımda yakın bir arkadaşım olduğu zaman hem yolculuk ikimiz için de daha rahat olmuş hem matematik köyünde beraber iyi vakit geçirmiştik. Beraber orada oturduk, ders işledik, sohbet ettik, gezdik, eğlendik. Tek başıma gittiğimde çıkaramadığım zevkini çıkardım arkadaşım ile beraber. Tekrar gitmeyi çok isterim ama ne yazık ki yaşımız ilerledikçe bize uygun program sayısı giderek azalıyor.

Melikhan Bekir'21

Bu sene dönem arkadaşım olan Altay(TAC'21) ile Aziz Nesin'in oğlu Ali Nesin'in organize ettiği Nesin Matematik köyüne gitme şansı bulduk. 11-24 Haziran tarihleri arasında yapılan bu matematik ders programları 2 haftada 9. ve 10. sınıf ders konularını günde 8 saat anlatarak revize etmeyi amaçlıyordu. Benim gittiğim program olan Mustafa Yağcı programında Haluk Hoca ve Mustafa Hoca ile beraber günde 4 saat 9.sınıf 4 saat ise 10.sınıf konularını tekrar ettik ve akşam o konular hakkında sorular çözüldü. Genelde ilk iki saat Haluk Hoca 9.sınıf konularını anlatıp ders sonunda ise bir sonraki ders için konuyla alakalı bir zeka sorusu soruyordu böylece hem derse odak sürekli oluyordu ve o konu hakkında daha fazla düşünmemizi sağlıyordu. Mustafa Hoca ise düşünme pratikliğini istiyordu ve tanımlara çok önem veriyordu. Sabahki 4 saatlik dersten sonra ise saat 16.00 a kadar bir aramız oluyordu fakat bu aradan önce görev gruplarımızla beraber o gün bize verilen görev neyse onu yerine getirmemiz gerekiyordu. Görev grupları ise Nesin Matematik Köyü'nde yıllardır olan bir şey. Hem takım ruhunu ve dayanışmayı rahatlatıyor hem de yeni insanları tanımanıza olanak veriyor. Mesela orada tanıştığım çoğu arkadaşım ile aynı görev grubunda yer alıyorduk. Ayrıca görev grubundan sorumlu üniver-

“

Melikhan Bekir'21

Akşamları 1 saatlik ders çalışma süreleri oluyor o zamanda herkes kitabından testlerini açıp konu tekrarı yapıyor ve kitap okuyabiliyorlar. Boş zamanlarında da ders çalışması için geniş bir kütüphane ve akşam öğrencilerin oturup sohbet etmesi ve çay içmesi için geniş bir teras sahip.

”

siteli abilerle ise ciddi çok keyifli muhabbetler oluyordu. NMK'yle alakalı bir başka ilginç detay ise bu köyde cep telefonları hariç herhan-

gi bir teknolojik cihazın bulunması yasak. Bu yüzden de insanların genelde baktığı şey bir teknolojik alet değil de yine bir insan yüzü oluyor. Bu da insanların sosyal yanlarını geliştirmesine yardımcı oluyor. Hem köyün bulunduğu yer olan Şirince ciddi çok sakin ve sessiz bir yerleşke. Köy de ise akşamları televizyon izlemek yerine yıldızları, bilgisayar oynamak yerine köpeklerle oynayabilirsiniz ve müzik dinlemek yerine kafanızı dinleyebilirsiniz. Akşam saatleri ise 1 saatlik ders çalışma süreleri oluyor o zamanda herkes kitabından testlerini açıp konu tekrarı yapıyorlar ya da kitap okuyabiliyorlar. Hem köyde boş zamanında da ders çalışması için geniş bir kütüphane ve akşam öğrencilerin oturup sohbet etmesi ve çay içmesi için geniş bir teras sahip. Kısacası kafanızı meşgul edecek tek şeyin matematik ve yemek zamanı olan Nesin Matematik Köyü özgün bir köy.

YEMEK VE TAC SEVDAMIN BULUŞMASI

Yeni tatlar ve yeni yerler keşfetme sevdamı daha sonra kariyerimde değerlendirebileceğimi nereden bilebilirdim...

Zeynep GÜLŞEN'02

Bir işin ya da firmanın arkasında TAC mezununu gördüğümde, ister istemez aklıma kazıyorum. O da sanırım bir nevi meslek hastalığından

geliyor. Konuları ve isimleri buluşturma, uzmanlıkları örtüştürerek içerikler geliştirme, eğilimleri ve ilham veren gelişmeleri ilgili profesyonellere ulaşabilecekleri şekilde görünür kılma...

Bizletter'ın geçmiş sayısında ki bir haberle Gile Restaurant'ı öğ-

renmiştim. Bir abimin şef olarak yeni bir mekan açması ve başarılı olması beni gururlandırmıştı. 2013 Gezi yılıydı, Akaretler hareketliydi ama Gile maalesef kapandığından, orayı deneyimleme fırsatım olamamıştı. Fakat, meslek hastalığı dedim ya, Üryan Abi (Üryan Doğmuş'97) bir kere aklıma kazınmıştı. Şimdi herkesin dilinde olan Zula İstanbul'da kendisini ziyareti kafama koymuştum.

Bir başka dillerden düşmeyen Veranda da, TAC okul yemekleri hala damağında, Çardak geceleri de kanında olan, dost sofralarının tadını çıkarmayı seven Doruk'u (Doruk Doruk'03) karşıma çıkarırdı. Veranda Pera iş yemeklerimin, Veranda Alaçatı da doğum günlerimin vazgeçilmez adresleri oldu.

Ardı arkasına açılıp kapanan işletmelerin yanında açıldığı anda iz bırakan ve kendi kitlesini yaratan işletmelerin sahipleri olarak, Üryan Abi ve Doruk aklımın hep bir köşesinde yer aldılar.

Gelelim, yeni tatlar ve yeni yerler keşfetmenin, TAC buluşmaları ve yayınlarını takip etmekle nasıl bir araya geldiğine... İTÜ Mimarlık Fakültesi ve Domus Academy Kültür Yönetimi programı sonrası Yapı-Endüstri Merkezi'ndeki 2010 yılından bu yana süregelen etkinlik yönetimi macerama, 2018 yılı Ocak ayı itibarıyla Londra merkezli uluslararası fuarcılık şirketi ITE Group'ta "Head of Content" olarak devam ediyorum. Türkiye fuarlarının içerik yöneticisi olarak, yapı (Yapı Fuarı İstanbul), turizm

(Emitt), kozmetik (BeautyEurasia), gıda (WorldFood İstanbul), demiryolu teknolojileri, raylı sistemler ve lojistik (Eurasia Rail) sektörlerindeki bölgenin en büyük fuarlarının yaratıcı ve iş odaklı içeriklerle etkinlik programı olmasını sağlıyorum.

5-8 Eylül 2018 tarihleri arasında TÜYAP İstanbul'da düzenlediğimiz WorldFood İstanbul Gıda Fuarı'nda sektör uzmanlarını pazar dinamikleriyle buluşturup bilgi veren oturumlar tasarlarken, Üryan Abi ve Doruk'u aynı sahnede bir araya getirmenin vakti gelmişti.

TAC ailesinin okuldan sonra da kopmadığı, ilgi ve kariyer alanlarının birleşmesiyle sinerjisi yüksek güzel iş birliklerinin yaratıldığı bir deneyimin parçası olduğum için mutluyum.

"Bir Şefin ve Bir Girişimcinin Restoran Hikayesi, Fark Yaratmanın Aktörleri" başlığında konsept belirlemeden menü tasarımına, mekan dekorasyonundan sosyal medyanın kullanımına kadar fark yaratacak adımları nasıl attıklarını keyifli bir sohbetle aktardılar. Restoran kurma hikayelerini, deneyimlerini, tutkularını ve sektörde öğrendiklerini o hepimizin bildiği TAC özgüveni ve samimiyetiyle paylaştılar.

TAC ailesinin okuldan sonra da kopmadığı, ilgi ve kariyer alanlarının birleşmesiyle sinerjisi yüksek güzel iş birliklerinin yaratıldığı bir deneyimin parçası olduğum için mutluyum. Üryan Abi ve Doruk'a da tutkularının peşinden gittikleri, bizlere de vazgeçilmez mekanlar sundukları için teşekkür ediyorum.

Yemek ve TAC sevdamın daha nice buluşmalara imkan vermesi dileğiyle...

Güney YURTSEVER'17

“Enerji Sistemleri Mühendisliği ile Geleceğe Dokunun”

Tarsus Amerikan Koleji'nden 2017 yılında mezun olduktan sonra eğitimime Bahçeşehir Üniversitesi'nde Enerji Sistemleri Mühendisliği bölümünde devam etmeye başladım. Birçok öğrenci gibi üniversitenin ilk haftaları ders sisteminin farklılığı ve ağırlığıyla telaşa kapıldım fakat lisede İngilizce olarak aldığım fen, matematik ve academic writing dersleri sayesinde üniversite hayatına çok hızlı bir şekilde adapte oldum.

Sanki lisenin 6. yılına başlamış gibiydim. Ama daha da önemlisi TAC'de kazandığım farklı bakış açıları, kazanımlar ve yavaş yavaş enerji sektörüne girmemle beraber dünya üzerinde nüfusun giderek artması, teknoloji ve sanayinin hızla gelişmesi sebebiyle artık meslek seçimlerini bugünü düşünerek değil yarınları düşünerek yapmamız gerektiğinin farkına vardım. Bu hızlı gelişmenin sebep olduğu birçok olumsuz etki var. Bunlardan biri de ne yazık ki insanların yaşamlarını devam ettirebilmeleri için gereken enerji ihtiyacının günden güne artıyor olması. Bu ihtiyaç birincil olarak enerji sistemleri mühendisleri tarafından karşılanıyor.

Mühendislik ve doğa bilimle-

ri fakültesinin bölümlerinden biri olan enerji sistemleri mühendisliğinin başlıca görevleri enerjinin üretimini, dağıtımını, daha verimli bir şekilde tüketimini sağlamaktır. Bunlara ek olarak enerji sistemleri mühendisleri mezun olduğunda dünya üzerinde bulunan kaynakları kullanılabilir hale getirme, piyasa analizi yapma, enerjiyi en ekonomik şekilde gerekli arge (araştırma ve geliştirme) çalışmalarını çevreye bilinciyle gerçekleştirme, büyük çaplı şirketlerin enerji tasarrufunu sağlama ve yöneticiliği yapma, enerjinin dönüşüm ve dağıtım sistemlerini denetleme gibi profillere sahip oluyor. Enerji sistemleri mühendisliğinde ilk sene öğrenciler havuz ders dediğimiz ortak mühendislik dersleri -fizik, matematik, kimya- alıyor.

Aynı zamanda sınıf ilerledikçe içinde makina ve elektrik bölümlerini kapsayan dersler bulundurarak çok yönlü bir bölüm olduğunu gösteriyor. Çalışmalar genellikle güneş enerjisi, rüzgar enerjisi, hidrojen enerjisi, biyokütle enerjisi ve jeotermal enerjisi üzerine yapılıyor. Enerji sistemleri mühendisliği bölümü, mezunlarına enerji ile alakalı bütün özel ve kamu şirketlerinde çalışabilme olanağı sağlıyor. 2011'de İŞ-KUR tarafından en popüler bölüm olarak seçilen enerji

si sistemleri mühendisliği, 2012 yılından itibaren artan mezunlarıyla birlikte piyasada rağbet gören bir mühendislik konumuna gelmekte. Güncel olarak Türkiye'de 23 üniversite enerji sistemleri mühendisliği eğitimi veriyor. Türkiye'nin yanı sıra Amerika'da 108, İngiltere'de 47, Almanya'da ise 27 tane üniversite bu bölüm üzerine lisans eğitimi veriyor.

Bu okullardan ileri gelenler sırasıyla:

- Bahçeşehir Üniversitesi
- Gazi Üniversitesi
- İstanbul Bilgi Üniversitesi
- Stanford University
- Massachusetts Institute of Technology
- Columbia University
- University of Oxford
- University of Cambridge
- Imperial College London
- Technical University of Munich
- RWTH Aachen University
- University of Freiburg

guney.yurtsever@gmail.com

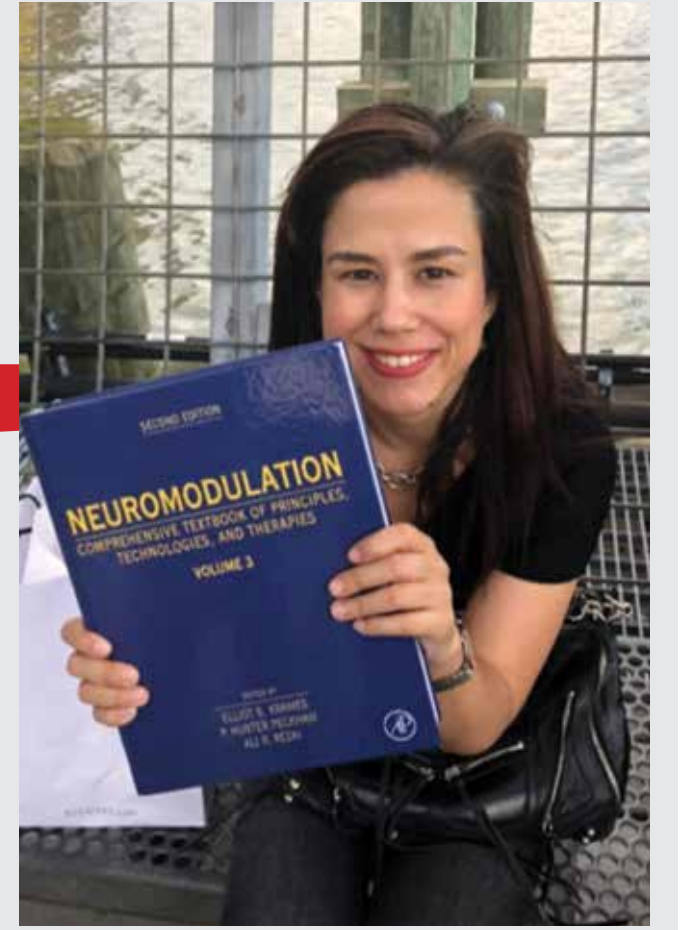

Gözde ÜNAL'04

Tarsus Amerikan Koleji 2004 mezunu, Biyomedikal Mühendisi Gözde şu an New York'ta.

Masterini Finlandiya'da tamamladıktan sonra The City College of City University of New York'ta doktoraasına devam ediyor. Beyin ve neuromodulasyon üzerine çalışıyor ve son olarak “Neuromodulation” ansiklopedisine birlikte çalıştığı hocası ile bir bölüm yazarak katkıda bulundu.

Halen, “transcranial Direct Current Stimulation (tDCS)” cihazı ile “Demans” hastalarının konuşma bozukluklarını düzeltme ve tDCS cihazı ile atletik performansı artırma çalışmalarına devam etmekte. New York'tan tüm mezunlarımıza sevgi ve saygılarını ilettili.

İlayda SAYIN TAC'14

TAC mezuniyeti sonrasında İTÜ Endüstri Mühendisliği Çift Diploma Programına giren İlayda, şu anda ABD'de Southern Illinois University Edwardsville'de son sınıf öğrencisi.

Okurken aynı zamanda üniversitenin yatakhaneinde kalan öğrencilerden ve Maker Laboratuvarından sorumlu asistanlık görevlerini yapan İlayda, mezun olduktan sonra ürün ve üretim süreç geliştirme alanlarında kendini geliştirmek istiyor diyor.

Tüm mezunlarımıza saygı ve sevgilerini ilettili.

“TAC’02 Zeynep Tolunay ile Keyifli Bir Sohbet”

“

Aynı grup içinde çalıştığımız büyüğümüz Zeynep Tolunay’02’yi ziyaret ederek keyifli sohbeti röportaj havasında gerçekleştirdik. Zeynep abla bize hem kendinden hem de kariyerinden bahsetti. **Çok teşekkürler Zeynep Abla.**”

**Röportaj; Berk Aslan’12
Hakan Alp Sahiller’13**

■ *Bize öncelikle biraz kendinizden sonra da eğitim hayatı-*

nızdan bahseder misiniz?

Aslında benim ailem İstanbul’da yaşıyordu, ilkokulu bitirdikten sonra biraz da anneannemin ısrarlarıyla Tarsus Amerikan maceram başladı. Bizim dönemi-mizde henüz yatılı kısım açılmadığı için dedemin yanında, Mersin’de 7 yıl yaşadım. Tarsus Amerikan Koleji’nden 2002’de mezun

olduktan sonra Hacettepe Sosyoloji Bölümü’nü kazanarak eğitim hayatıma devam ettim. Lisedeyken hedefim gazeteci olmaktı bu nedenle toplum bilimiyle ilgili bir branş okursam topluma yönelik makaleler yazmanın daha kolay olacağını düşünerek bu bölümü yazmıştım. Üniversite döneminde yaklaşık 1,5 yıl Posta gazetesin-

de staj yaptığımda bu mesleğin bana uygun olmadığını düşünerek, farklı meslekleri araştırmaya başladım. Üniversitenin son sınıfında Ankara Üniversite’sinde 6 aylık İnsan Kaynakları Yönetimi Sertifika Programına katıldım ve mezun olduktan sonra hep İK alanında iş aradım.

■ *Peki kararlarınızı hayatta uygulama aşamasında başarılı oldunuz mu?*

Şu anki hayatıma baktığınızda üniversitede kendime koyduğum hedefleri gerçekleştirmiş gibi görünüyorum ama tabii ki iş hayatına başlarken maalesef her şey zannettiğiniz kadar kolay bir şekilde olmuyor. İnsan kaynakları ilanlarına başvurduğumda tecrübe engeline takılıyordum. Bu nedenle ilk bulduğum işe girdim, Aviva’nın Bireysel Emeklilik Şirketi’nde 3 ay Satış Danışmanı olarak çalıştım. Bu esnada Mezunlar Derneği’nden Betül Abla ile de iletişime geçtim ve Alihan Abi (Alihan İrmakkesen’81) ile çalışma fırsatı yakaladım. İnsan Kaynakları sektörüne girişim Alihan Abi sayesinde olmuştu. HRM Danışmanlık’ta 1 yıl çalıştıktan sonra yurtdışında bir sertifika programına katılmak üzere ayrıldım.

■ *Nereye gitmiştiniz ?*

Kanada’ya George Brown College’da insan kaynakları alanında sertifika programına katıldım.

■ *Döndüğünüzde eski işinize mi devam ettiniz?*

Bir firmanın insan kaynakları departmanında çalışmak istediğim için eski işime dönmedim. Wall Street Dil Okulu’nda İnsan Kaynakları Uzmanı olarak çalışmaya başladım. 1 yıl da orada çalıştıktan sonra perakende sektörünün en revaçta olduğu dönemde, yaklaşık 5 yıl LC Waikiki’de çalıştım. Bu süreç benim için çok değerliy-

di, LC Waikiki benim için bir okul gibiydi, teknik anlamda kendimi geliştirmeme çok yardımcı oldu. İşe Alım fonksiyonunun yanı sıra değerlendirme merkezi uygulamalarında da Assessor olarak çalışma fırsatım oldu. Daha fazla sorumluluk almak için Koton’dan gelen teklifi değerlendirdim ancak orada oldukça kısa bir süre çalıştım. Zorlu Holding’ten gelen yöneticilik teklifini değerlendirdiğim için Koton’da 10 ay gibi kısa bir süre çalıştım. Yaklaşık 2 yıldır İnsan Kaynakları Yöneticisi olarak 2 kişilik ekibimle birlikte Zorlu Grubu’na ait 4 şirketin, işe alım, iş veren markası ve çalışan ilişkileri fonksiyonundan sorumlu olarak çalışıyorum.

■ *Neredeyse en baştan hep böyle insan kaynaklarını hedeflemenizdeki asıl olay nedir?*

Açık konuşmak gerekirse okul hayatında çok başarılı bir öğrenci olmadığım gibi sakın hatta içe kapanık bir yapım vardı. İyi bir dinleyici olmam ve insanları gözlemleme yönüm oldukça gelişmiş olduğu için insanı odağına alan bir işte çalışmanın benim için daha uygun olacağını biliyordum.

■ *Okul ile ilgili unutamadığınız bir anınızı bizimle paylaşır mısınız?*

Şimdilerde ne kadar var bilmiyorum ama biz son senemizde yılbaşını okulda kutlamıştık. Ve bu daha önce yapılan bir şey değildi. Okul yönetimi bize güvenip okulun kapılarını tüm gece bize açmıştı, günün doğuşunu Stickler Binası’nın tepesinden izleme şansımız olmuştu. İnanılmaz keyifli ve eğlenceli bir şeydi ve hayatım boyunca bu anımı

unutmam imkansız.

■ *Yeni mezun olacak kardeşlerimize ve yeni mezun olanlara söylemek istediğiniz veya yol gösterebileceğiniz neler var?*

Başarılı olmanın bir formülü ya da bir hapyı yok yutup başarılı olalım. Bu biraz insanın kendi yolculuğu... Ben deneyimlemenin önemine inan birisiyim. İnsanın kendi sınırlarını zorlaması ve potansiyelini bulmasına inanıyorum. Hayatta karşılaşılan her sıkıntının sizi bir sonraki rolünüze hazırladığını düşünüyorum. Örneğin kendim için doğru işi bulmak benim için zor bir süreçti. Eğer bu süreçten geçmeseydim sahip olduğum işin değerini bu denli fark edemezdim. Veya Tarsus maceram olmasaydı, kalabalık ve geleneksel bir ailenin içindeki ilişki dengelerini gözlemlememiş veya bir birey olma mücadelesi vermemiş olsaydım, şu anki ben olamazdım.

■ *Elinize bir özgeçmiş geldiğinde dikkat ettiğiniz noktalar nelerdir?*

Üniversite sayısı arttıkça her yıl yeni mezun sayısı da artıyor. Bu nedenle onları ayırt eden mezun olduğu okullar oluyor. Mezun olunan okul sizi sadece diğer cvler arasında öne çıkarıyor asıl önemli olan, iş görüşmelerindeki performansınız. Bu süreçte kişinin bireysel farklılıkları ve yetkinlikleri devreye giriyor. Öz güvenli, farkındalığı ve enerjisi yüksek, kendisini rahat ifade edebilen, ne istediğini bilen adaylar diğer adaylardan farklılaşıyor. TAC’nin eğitim sistemi öğrencilerin bu yetkinliklerini geliştirmesine olanak sağlıyor. Farkında olmadan kendisini ve çevresini sorgulayan, hoşnut olmadığı durumu dile getiren ve her şeyden önemlisi iletişimi kuvvetli, farkındalığı yüksek bireyler yetiştiriyor. Bu anlamda diğer okullardan mezun olanlardan daha avantajlı olduğumuzu düşünüyorum.

“İhsan ÖNAL TAC’98 ile Oyunculuğu Üstüne Söyleşi”

“Orta 2’de, o zamanlar resim hocamız olan Karen Barnhouse drama kulübü açmıştı. Ben de dahil oldum ve ebeveynlerimize Stickler’da “My Fair Lady” adlı oyunu sergiledik.

“Oyunculuğuma geçişimde İlk Tohumlar TAC’de atıldı”

Röportaj: Erdoğan KAYNAK TAC’63

■ *Sevgili İhsan bize kendinizden bahsedermisin?*

1980 yılında Adana’da doğdum. TAC’den 1998 yılında mezun oldum. Mezun olduktan sonra İstanbul Üniversitesi’nde çevre mühendisliği okudum. 2002’de üniversiteyi bitirip birkaç ay mesleğimi yaptıktan sonra Çukurova Üniversite’sinde yönetim ve organizasyon üzerine yüksek lisans yapmak için Adana’ya döndüm. Hemen ardından da askerliğimi yapıp 2004 sonlarında tekrar İstanbul’a geldim. Profesyonel oyunculuk kariyerim öncesinde; 2005-2012 yılları arasında sigorta sektöründe, 2013-2014 yıllarında ise tekstil sektöründe çalıştım.

■ TAC ile yolların nasıl kesişti?

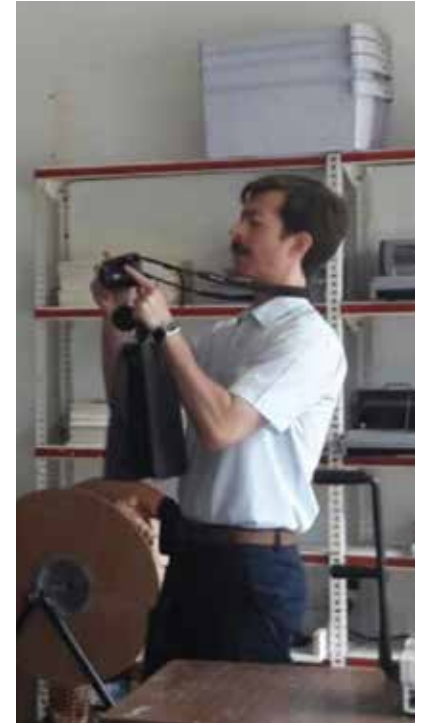
TAC bizde babadan oğla geçiyor diyebilirim. İsmimi aldığım dedem İhsan Önal 1933, babam Demir Önal 1965 mezunu. TAC mezunu başka aile fertlerimiz de

mevcut. Ablam da lisede konservatuara geçmeden önce ortaokulu TAC’de bitirdi.

■ *Beyaz yaka işlerden oyunculuğa geçiş nasıl oldu? Sanırım biraz zor olmuştur.*

Bu geçiş aslında tesadüfler sayesinde oldu. 2007 yılında çalıştığım şirkette tiyatro kulübü kuruldu. Çok istememe rağmen yoğun çalıştımdan o zaman kısmet olmadı. 2008 yılında başka bir şirkete geçiş yaptım ve bir sene son-

ra bu şirkette de tiyatro kulübü kuruldu. Bu sefer ben de “çağrıya” karşılık verdim ve 2009 yılında amatör olarak tiyatro yapmaya başladım. 2010, 2011, 2012 yıllarında üç farklı tiyatro oyununda rol aldım. İzleyenlerden güzel yorumlar alınca, bu işi profesyonel olarak yapabilirim miyim diye düşünmeye başladım. Cesaret edip çalıştığım şirketten ayrıldım ve Milli Eğitim Bakanlığı sertifikalı “Sahne Sanatları Oyunculu-

ğu” eğitimi aldım. 2013’te ilk reklam tecrübemi, 2014’te gene tesadüfler sonrasında ilk uzun metraj deneyimimi yaşadım. 2015 Ocak itibarıyla tamamen oyunculuğa odaklandım ve oyunculuk kariyerim de ivme kazandı. Tabii çeşitli oyunculuk atölyelerine ya da biniçilik, dövüş sporları gibi oyunculukta kullanabileceğim eğitimlerle kendimi desteklemeye devam ettim.

■ TAC’nin bu alanda sana katkısı nasıl oldu?

Tohumlar TAC’de atıldı diyebiliriz. Orta 2’de, o zamanlar resim

hocamız olan Karen Barnhouse drama kulübü açmıştı. Ben de dahil oldum ve ebeveynlerimize Stickler’da “My Fair Lady” adlı oyunu sergiledik. Benim ilk sahne tecrübem odur.

■ Bize geçmiş projelerinden bahsedermisin?

Daha önce bahsettiğim gibi oyunculuğa adım atmam şirket tiyatro kulüpleri sayesinde oldu ve üç tiyatro oyununda rol aldım. Amatör tiyatro sonrasında profesyonel oyunculuğa geçiş yaparken birçok reklamda oynadım. 2016’da “Muhteşem Yüzyıl: Kösem Sultan” dizisinin ilk sezonunda; 27, 28 ve 29. bölümleri için diziyeye dahil olup, harem ağası Süleyman Ağa’yı canlandırdım. 2016’da Tiyatrotek adında özel bir tiyatro topluluğuna ile bu sezona kadar iki oyunda rol aldım. 2018-2019 sezonu için üçüncü oyunumuz İlan Hatsor’un yazdığı “Maskeliler”in galasını da 24 Eylül 2018’de yaptık. Bütün bunların dışında üç tane uzun metraj film tecrübem oldu. Bunlardan ilki 2014 Aralık ayında çekilen “Baskın” filmiydi ve figüran seviyesin-

de bir rol olan tarikat üyelerinden biriydim. İkincisi 2017 Temmuz ayında çekilen “Borç” filmiydi. Filmde küçük bir rolü olan bilirkişiyi canlandırdım. “Borç”, 37. İstanbul Film Festivali’nde “Ulusal Altın Lale” yani ulusal yarışmada en iyi film ödülünü aldı. Gene 2017 Kasım ayında çekimleri tamamlanan “Bina” filminde ise başrol Mehmet karakteriyle de üçüncü uzun metraj film deneyimimi yaşadım. “Bina” filmi benim için çok önemli bir deneyim oldu çünkü ilk defa bir uzun metraj filmde başrol oynadım. Hem de önümüzde bizi bekleyen heyecanlı bir festival maratonu var.

ECHO ŞARKILARI VE SÖZLERİ

Hızlı Ulaşım için QR kodlandı

Bazı ECHO şarkılarını sizleri için QR kodladık. Öncelikle ilk 6 parçayı aşağıda sizlere sunuyoruz.

Yağmur İLBA'18

Hey Arkadaş - Echo 2000

Hey arkadaş ne oldu bize
Neler oldu böyle
Dosttuk biz hep
Hatırlar mısın
Yaşadığımız anları,
Yoksa onlar şimdi sadece silik anılar mı?
Hey arkadaş, ne oldu bize
Koptuk birbirimizden ve de özümüzden
Ayrılmak zordu, ayrılık çok çok zor
Gelecek umuttur derler,
Benim umutlarım geçmişte...

Biliyorum çok yıllar geçti aradan,
çıkıyorsun aklımdan
O kadar çok şey paylaştık ki seninle
Bir parçan kaldı bende...

Ağladım çok ağladım
Yalnız kaldım, sen de yalnızsın
Biliyorum, görüyorum seni.

Biliyorum çok yıllar geçti aradan,
çıkıyorsun aklımdan
O kadar çok şey paylaştık ki seninle
Bir parçan kaldı bende...

Bir sen kaldın ya, bir sen aklımda
Bir de yalnızlık
Ne vardı ortada, bir yol ayrımından başka
Ne vardı ortada...

Hey arkadaş, ne oldu bize
Yaslanıp ağladığım omuz şimdi nerede
Hey arkadaş, bir gün kapını çalarsam
Yüzüme bakmadan beni hatırla, hey arkadaş...

İşte Kolej - Echo 2000

Coştuk, ağladık hep birlikte
Yaşadık aynı hisleri
Ve ben hatırlarım bağırmaktan
Sesimin kısıldığı o günleri
Kırmızıyı koyup beyazın yanına
Altında durmak o bayrağın
Yaşamak seni dolu dolu,
Her geçen gün biraz daha...

İşte kolej yine sensin şampiyon
İşte kolej yine senden dönüş yok
İşte kolej her yer beyaz kırmızı
İstersen al canımızı

şampiyon ol sen ne istersen iste bizden
İstersen donatalım dört bir yanı bayraklarla

Karanlık - Echo'95

Terk etme yalnızlığım saklar seni bu karanlık
Kapılar çaldı hep yüzüne kapandı
Alistırır seni bu karanlık
Hüsrânlarım benim yaşam biçimim
Duygularım beni alıvermiş
Kapılmış bir akıntıya gidiyorum
nerdeyim bilmem
Bir ışık var, sonunda karanlık...

Sensiz Yaşadıkça - Echo 2001

Umutsuz bakışlarım
Geçen günlerim
Senden uzakta
Çaresizliğim

Senle dolu her anım
Yıkılan umutlarım
Gözlerine bakınca
Sensiz yaşadıkça

Yaşam sanki bir rüya
Ayrılıklara bakınca
Anlamsız bu dünya
Sensiz yaşadıkça

Ayrılık Ömür Boyu - Echo'94

Duygularım gözyaşlarım
Her an aklımda dudakların
Kırmızıyı içini hüznün
Nereye baksam sonlarda ölüm
Hiç karanlık olmasa
Umutlarım yıkılmasa
Ve sensizlik var ya...
Ayrılık ömür boyu...
Ayrılık yaklaştıkça
Duygular yoğunlaştı
İçkili bir akşamda
Kafamda sorular olgunlaştı
Hayatın anlamı nedir ki
Sonunda hep ayrılık varsa
Bu yalnızlık bana...
"Ve bir gün bakınca geçmişe
Geçmişte bir yerde
Beni hatırlayacaksın."
Ayrılık ömür boyu...

Elveda - Echo'95
Gölgeler gibi silik yüzün bende
Kazınmış eski hüznün kalbime
Sen bile gidiyor musun gibi
Bakma bana ben konuşamıyorum

Gözyaşım saklasın korkumu
Ağlamak isterken bile korkuyorum
Bir güneş, bir ışık, bir dönüş yolu arar durur yüreğim
Eski günlerine

Durdursam atsam zamanı uzak bir yere
Dönüşse çöller birer denize
Anlamaz ki şu yüreğim
Haline ağlar durur bir köşede

Çaresiz düşmesin başın öne
Bir gün döndüm geri diyeceğim
Bir öğüt, bir rüya, bir dünya bıraktım sana ben
Gidiyorum... elveda

POLEN KENZİMAN TAC'15

İlkokula SEV'de başladım. Sürekli bahçeden gözlemlediğim TAC'yi aurasına kapıldığım o günden beri istemiştim ve kazanıp TAC'li oldum. Okulumun beni her açıdan geliştirip hayata hazırladığına inanıyorum çünkü liseden mezun olduğum zaman üniversitede hayatım boyunca hiçbir şeyde zorlanmadım ve daima kendime güvenip, ne istediğimi bilip emin adımlarla ilerledim. İdeallerimin peşinden gitmeyi, içinde bulunduğum durumu sürekli iyileştirmem gerektiğini öğretti bana bu okul. Okulumun bana verdiği en önemli değerlerin hayata ve olaylara karşı farklı bakış açısına sahip olmak, iki yabancı dil ve özgüven olduğunu vurgulamalıyım. TAC'li olmak müthiş bir avantaj. TAC sadece bir

okul değil gerçek bir aile. Sizi hayata her yönüyle en iyi hazırlayan, hep arkanızda destekçiniz olan, hayatın her alanında size iyi ki TAC'liyim dedirten bir okul

Şu an burslu olarak eğitim gördüğüm İstanbul Bilgi Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Endüstri Ürünleri Tasarımı bölümünde 4. Sınıf öğrencisiyim. Tasarımın insan hayatında çok önemli bir yeri olduğunu belirtmeliyim. Neredeyse ilk çağdan günümüze kadar insanlar bir şeyler tasarlayıp, yapıp bozarak gelmiştir. Tasarım bir pratiktir ve bu pratikte tasarımcılar da kendi tarzını bulur. Ben de geride bıraktığım 3 sene içinde az çok kendi tasarım anlayışımı keşfetliğime inanıyorum. İstanbul Kapalıçarşı'sı tarafındaki Büyük Yeni Han'da eski bir gümüş atölyesinde Garbis Usta'nın yanında çırak olarak çalıştım. Bu süreç benim için çok keyifli olmakla birlikte bir o kadar da öğreticiydi. Usta-Çırak ilişkisi artık günümüzde kalmamış olsa da sonlarını yaşadım herhalde. Okuldaki tasarım stüdyosu da çok donanımlı fakat hem ustayla çalışıp hem de malzemelerle iç içe olmak çok büyük bir keyifti. Her şeyi deneme yanılma yoluyla öğrenmek, usta-çırak kültürünü yaşayıp geleneksel üretim yöntemlerini, yeni üretim metotları ile harmanlayıp ortaya yeni tasarımlar çıkarmak, yaratıcı olmak adına çok

faydalıydı. Bu atölyeden çıkardığım tasarımlarımla Design Week Turkey, PAS-SAGEN Designer Fair- Köln olmak üzere bölümüm adına çok önemli olan bu iki sergide Tasarımda Çırak Olmak: Kapalıçarşı adı altında katılımcı olarak bulunma fırsatım oldu.

1. bOwl

2. Adaptable Twirls

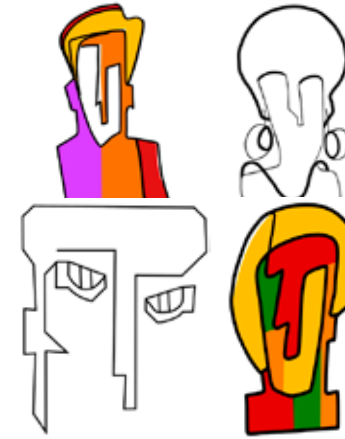
Zanaattan tasarıma o kadar kendimi kaptırılmış olmalıyım ki bir sonraki sene Beyoğlu Serdar-ı Ekrem sokağında Ahşap Oyma Atölyesi'nde yine çırak olarak çalışıp ahşap oymacılık öğrendim. Bu sayede bir çok usta ve atölyeleri tanıma ve kendimi geliştirme fırsatım oldu. Bu atölyede ise, İstiklal'de bulunan Yapı Kredi Kültür Sanat Merkezi üzerinde çalıştım. Yapının hem kurumsal hem anıtsal özelliğini ve insan ölçeğinden büyük olmasını işleyerek insanlarla fiziksel olarak iletişim kurmasını, sıcaklık hissettirmesini ve kültür merkezi olarak halka açık bir yer olmasını vurgulamak için sedir ağacından küpeşte aparatı tasarladım. Bu küpeşteye kolayca takılan dokulu ağaç, görme engellilerin yönlerini algılamasını ve kendini güvende hissetmesini sağlamak adınaydı. Fakat gözlemlediğim kadarıyla engeli olmayan insanların da çok

severek dokunup binayı hissettiklerine hatta dokunun onları rahatlatığına şahit oldum.

3. Parencyhma

Tasarımın farklı alanlarında da çalışmalarımı sürdürürken, bugüne kadar öne çıkan çalışmalarım daha çok zanaattan olmuştur. Son olarak bu sene TAC'88 Umut Yalnız ve TAC'12 Berk Aslan ağabeylerimin yol göstermesi ile Vestel'de stajyer olarak çalışma fırsatı yakaladım. Bu kısacık 30 iş günü içerisinde Vestel'e stand tasarladım ve şimdilik numune olarak üretime alındı. Son bir senedir bireysel olarak grafik tasarım üzerine araştırmaları yapıp bu alanda kitaplar okumaktayım. Bunun yanı sıra hobi olarak mimari fotoğraflar çekiyorum ve illüstrasyon yapıyorum.

Aslında bakarsanız hala keşif sürecindeyim denebilir.

Anlattığım her şeyi bana bu isteği aşılayan, hep ilerlemeyi öğreten okuluma borçluyum diyebilirim. Genç TAC'li kardeşlerim bilmelidirler ki TAC asıl mezun olunca başlıyor, o ruhun sizi götürdüğü yere gidin ve her zaman gurur duyun.

Instagram: polen.kenziman
Email: kenzimanpolen@gmail.com

TAC'deki arkadaşlarımla olsa gerek hiç kopmayan beraber büyüdüğümüzden bir bağımız var.

Okulumuzun 2004 dönemi mezunlarından Ahmet Ömer DEMİR ile İstanbul'da güzel bir sohbet gerçekleştirdik. Kendisi şu an "J.P. Morgan Chase Bank"ın Türkiye ofisinde Hazine Bölümünde çalışıyor.

Röportaj:
Kaan Kuştemir'15

Sohbetimizde TAC'li yılları yâd ederken aynı zamanda TAC sonrasındaki serüvenini de dinleme şansımız oldu.

■ **Ömer Abi ilk olarak TAC ile yollarınız nasıl kesişti? Neler vesile oldu Tarsus'a gelmenizde?**

Ben daha küçük yaşlarda iken Tarsus'ta okuyacağım belliydi aslında. Özellikle babam (Erol Demir)

çok istiyordu TAC'de okumamı. Çünkü kendisi okulumuzda çok okumak istermiş fakat Adana'ya uzak olduğundan dolayı ve kardeşlerinin en küçüğü olduğu için babannem izin vermemiş babama. Daha sonra babamın yakın arkadaşları TAC'yi kazanmış ve bu da babamın içinde bir yer etmiş. Adana'da yaşamaya devam ettiğimiz için ve ben de sınavları kazanınca TAC'de okuma fırsatını buldum.

■ **Şu an baktığınızda TAC'yi nasıl anımsıyorsunuz?**

Öncelikle okulda yedi sene oku-

yan son dönemiz biz. Eski dönem TAC'liler gibi ilkökul 5'ten sonra başladık okula. İlköğretim 8 yıl oldu o sene ve biz Lise'ye başlayana dek hep en küçük sınıf kaldık. Bunun da çeşitli zorlukları oldu tabii. En basitinden bir abi/ablanın herhangi bir isteği olursa bu bizim dönemden birine söylenirdi ve biz de bunu seve seve yapardık.

Yedi sene uzun bir zaman dolayısıyla bir çok anı biriktirdik. Eğitim olarak önemli temelleri Tarsus'tan aldım. Eğitimin yanı sıra sosyal anlamda da Tarsus bana çok

şey kattı. Daha küçük yaşlardayken gerek insan ilişkileri gerek kültürel öğretiler olarak Tarsus'ta birçok değerli tecrübeler edindim.

■ **Okuldayken aktif olduğunuz kulüpler, spor faaliyetleri var mıydı?**

Sekiz yaşındayken tenise başlamıştım. TAC'deyken de tenis oynamaya devam ettim. O zamanlar senede bir defa Spor Festivali olurdu. Bu festivaller Üsküdar, İzmir veya Tarsus'ta yapılırdı. Ben de tenis takımı ile turnuvalara katılırdım. Bu turnuvalar esnasında da yeni dostluklar edindim ve halen onlarla iletişimim devam ediyor.

Tenisten söz etmişken dönem arkadaşımız, benim anaokulundan beri dostum olan Sinan Südaş'ı anmak isterim. Kendisi Türkiye'nin en başarılı tenisçileri arasındaydı. Okulumuzda tenis ve basketbol takımının aranan oyuncusuydu. Sportmen kişiliğinin yanı sıra insanlara olan sevgisi, haya-

ta olan pozitif bakışı, dürüstlüğü ile örnek bir insandı. Arkadaşımız bundan 10 yıl önce Amerika'da üniversite okuduğu dönemde aramızdan ayrıldı. Kendisini çok özleyiyoruz, huzur içinde uyusun kardeşimiz. Onu hiçbir zaman unutmayacağız.

■ **Sinan Abi'mizi saygıyla anıyoruz. Bu turnuvalarda kaçınıcı oluyordunuz?**

Değişiyordu tabii kimi zaman birinci kimi zaman ikinci. Şöyle bir anımı paylaşabilirim. Lisedeyken bir Spor Festivali dönüşünde İstiklal Marşı okunmadan önce turnuvada başarılı olan kişilere plaket veriliyordu. Beni de o zaman ödülümü almam için sahneye çağırdılar. Plaketi alıp yerime dönünce bir arkadaşım arkamdan seslendi: "Ömer kaç kişiydiniz de ikinci oldunuz?" Ben de gülerken üç demiştim.

■ **TAC'deki arkadaşlıklarınızla ilgili neler söyleyebilirsiniz?**

Mezuniyetimizden sonra da

birçok güzel arkadaşlıklarım oldu tabii ki ama TAC'deki dostluklarımdan yeri benim için ayrıdır. Beraber büyüdüğümüzden olsa gerek hiç kopmayan bir bağımız var.

■ **TAC sonrasındaki eğitiminizi nasıl devam ettiniz? Üniversite tercihleriniz nelerdi?**

Üniversite olarak ilk tercihim Amerika'daki okullardı. SAT ve TOEFL sınavlarına girip aldığım sonuçlarla ABD'deki okullara başvurmuştum. Fakat yurtdışından istediğim okullardan kabulüm gelmedi ve Türkiye'de kalmaya karar verdim. TAC'den sonra Ege Üniversitesi'nin İngilizce işletme bölümünde eğitimime devam ettim. İzmir'i zaten çok seviyordum. Mesela şimdi çalıştığım yerin İzmir şubesi açılrsa İzmir'e taşınmayı düşünebilirim. Hollanda'da bir senelik Erasmus tecrübem oldu. Bu sırada Avrupa'nın birçok kentini görme fırsatını buldum. Lise'de üyesi olduğum MUN klübünün The Hague'deki

konferansına katıldım. Güzel dostluklar edindim. Devamında tekrar İzmir'e döndüm. O sırada üniversitemin son senesi olduğu için mezun olduktan sonra ne yapsam diye düşünüyordum. Yurtdışına mastera mı gitsem, çalışmaya mı başlasam diye ikilemdeyken bir dergide "Geleceğe lider ol" diye ilan gördüm. İlanda "Tanrılar Okulu" kitabının yazarı Prof. Stefano D'Anna'nın Floransa'da kendi okulu European School of Economics'te vereceği "Visionary Leadership Program" ismindeki eğitimle ilgili başvuru detayları yazıyordu. Katılım şartı olarak "Tanrılar Okulu" kitabının okunup bir değerlendirmesinin yapılmasını istiyorlardı. Ben de aldım kitabı okumaya başladım ki zaten çok akıcı güzel bir kitap. Sonra değerlendirmesini yazıp yolladım. Devamında kabulüm geldi ve İtalya yolculuğum başlamış oldu böylece. Prof. Stefano D'Anna başta olmak üzere bir çok değerli hocadan üç ay boyunca felsefe, ekonomi, marketing, drama, tarih üzerine eğitim aldım. Medici Prensi Ottaviano De Medici ve Prof. D'Anna ile her hafta farklı bir müze veya sarayda gezip görülerek anlatılan tarih dersleri unutamadığım anılar arasında.

Hayatıma çok etkisi oldu bu eğitimin. Kısaca öğretileri anlatacak olursam hayattaki tüm sorumlulukların insanın kendisine ait olduğu, başımıza gelenlerden kimseyi suçlamamamız gerektiği vurgulanıyor. Bütünlük (integrity) anlatılıyor ve buna nasıl ulaşabileceğimiz konusunda ipuçları veriliyor. Eğer bütünsen çevrendeki olayları sen şekillendirebiliyorsun. Bir güç arıyorsan dışarıya bakma o güç senin içinde, sana yardımcı olacak kişi de

timin. Kısaca öğretileri anlatacak olursam hayattaki tüm sorumlulukların insanın kendisine ait olduğu, başımıza gelenlerden kimseyi suçlamamamız gerektiği vurgulanıyor. Bütünlük (integrity) anlatılıyor ve buna nasıl ulaşabileceğimiz konusunda ipuçları veriliyor. Eğer bütünsen çevrendeki olayları sen şekillendirebiliyorsun. Bir güç arıyorsan dışarıya bakma o güç senin içinde, sana yardımcı olacak kişi de

sensin sana en büyük düşman olacak kişi de sensin. En önemli kavramlardan biri de düş artı zaman eşittir gerçeklik. Gerçekleşen tüm olayların ardında bir düş ve bunu düşleyen bir kişi (Dreamer) vardır. Benim de tavsiyelerimle dönem arkadaşlarım Gökçe Pişkin ve Mehmet Topal İtalya'da bir sonraki Liderlik eğitimine katıldılar. 2003 döneminden Yusuf Erkmen de, Mehmet'in yönlendirmesiyle bu eğitimi aldı.

■ **Homecoming günü gelince ne hissediyorsunuz? Bu sene 2004 dönemi mezunlarının 15. Mezuniyet yıldönümü ve bu sene için heyecanınız nasıl?**

Sanki aradan hiç zaman geçmemiş gibi geliyor. Çok uzun zaman görüşmediğim insanları görünce bile sanki daha dün berabermişiz gibi büyük bir samimiyet ve özlemle sohbet başlıyoruz. Okula geldiğimde her köşesini gezmeye çalışırım. Kampüse girince sanki eve gelmişim hissi uyandırıyor bende. Ailenin bir parçası olduğum duygusunu yaşıyorum her Homecoming'de. Bu sene de umarım birçok kişi gelir 15. Yıl için. Kalabalık bir katılım bekliyorum.

10 sene önce aramızdan ayrılan Sinan Südaş'04

Efe Taner KOLDAŞ'16

TAC'den 2016'da mezun olduktan sonra Amerika'daki Purdue Üniversitesi'nde Uçak ve Uzay Mühendisliği bölümüne başladı. Eğitimine devam ederken aynı zamanda Undergraduate Teaching Assistant olarak çalışmakta. Yaptığı araştırma çalışmaları ve stajlar ile kendini geliştirmeye devam ediyor. Mezuniyet sonrası tutkunu olduğu havacılık sektöründe çalışmayı planlıyor.

Tüm mezunlara saygı ve sevgilerini iletti.

Sinem ARPACI'13

TAC 2013 mezunlarından Sinem, 2018 yılında Yıldız Teknik Üniversitesi İşletme Bölümü'nden mezun oldu. Üniversite yıllarında Almanya'da bulunan Dortmund Technische Universität'te Erasmus programına katıldı. Üniversite son sınıfta KPMG Denetim Bölümü'nde uzun dönem stajyer olarak çalıştı.

Mezuniyeti sonrası PwC Türkiye Denetim Bölümü'nde çalışmaya başlayan Sinem'13, otomotiv sektöründe yer alan üretim şirketlerinin denetimi üzerine uzmanlaşmak istediğini belirtiyor.

Tüm mezunlarımıza sevgi ve saygılarını iletti. Yeni mezun olacak kardeşlerine de başarı dileklerinde bulundu.

Eren DEMİRİŞİK'13

TAC'DEN mezun olmasını müteakip İstanbul'a taşınarak öğrenim hayatına Bahçeşehir Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde devam eden Eren Demirşik, öğrencilik hayatı boyunca Bakırköy Rotaract Kulübü Derneği içerisinde, Sivil Toplum Kuruluşlarından Sorumlu Komite Başkanı ve Hizmet Projeleri Ana Komitesi Başkanı sıfatları ile aktif olarak faaliyet göstermiştir.

Bahçeşehir Üniversitesi Hukuk Fakültesi mezuniyetinin ardından 1 yıllık avukatlık stajını tamamlamış, avukatlık ruhsatını beklerken stajını yaptığı hukuk bürosunda çalışmaya devam etmektedir.

Bilişim hukuku alanında uzmanlaşmak isteyen Eren Demirşik Eylül ayında bu amaçla İstanbul Bilgi Üniversitesi Bilişim Ve Teknoloji Hukuku yüksek lisans programına başlamıştır.

Tüm mezunlara saygı ve sevgilerini iletti.

BAU'DA MEZUN BULUŞMASI

20 Eylül Perşembe günü Bahçeşehir Üniversitesi'ne 2018 girişliler olarak Yarkın Abi, Güney Abla ve Senna Abla aracılığıyla okulumuzun terasında toplandık. Herkes bir araya geldikten sonra Yarkın Abi bize mezunlar derneği adına sıcak bir hoşgeldiniz konuşması yaptı ve herhangi bir sorunuz olup olmadığını sordu. Olursa okuldaki veya İstanbul'daki TAC'li büyüklerimizden kolaylıkla yardım alabileceğimizi söyledi. Kısa ama eğlenceli bir buluşma oldu, hepimiz İstanbul'daki yeni hayatlarımız için çok heyecanlıyız.

Senna Arman'16, Güney Yurtsever'17, Berk Erol'17, Alper Yavuz'17, Erdal Gürkan'18, Onur Ay'18, Selin Seçen'18, Ziya Kayalı'17, Sıla Arman'18, Fem Yüksel'18, Deniz Berkay Dülger'18, Yarkın Yılmaz'15, Ali Alp Dincer'18, Uğur Köksal'17

Ayten Nuhuğlu TAC'02

“**Mesleğim açısından kendimi çok şanslı hissediyorum** çünkü yaptığım işten çok zevk alıyorum.”

2002 senesinde mezun olduktan sonra Yeditepe Üniversitesi'nde İtalyanca Sanat ve Tasarım bölümünü bitirdim. Sonrasında Pratt Institute'de İç Mimarlık masterını tamamladım ve 10 yıldır New York'da yaşıyorum.

Mezun olduktan sonra Wilson Associates'de staj ile başladığım İç Mimarlığa 6 seneyi askin suredir Wimberly Interiors'da dünyanın farklı bölgelerinde yapılan çeşitli projelerde devam etmekteyim.

Kempinski Mall of Emirates Dubai, St Regis Bentley Suite Dubai ve Bentley Suite New York, Ritz Carlton Panama, Fairmont Washington DC su ana kadar çalıştığım projelerden bir kaç.

Mesleğim açısından kendimi çok şanslı hissediyorum çünkü yaptığım işten çok zevk alıyorum. Otel projelerinde çalışarak otel odalarının yanı sıra, yeme-içme mekanları, SPA, balo salonları, lobi gibi birçok alanda yaratıcı düşünme fırsatı buluyorum.

Ayrıca projeler için daha önceden görmediğim yerlere seyahat etmek ve buraları keşfetmek işimin pozitif bulduğum taraflarından biri.

Viceroy Panama, Hard Rock Jamaica ve Intercontinental Atlanta şu anda çalıştığım projeler arasında. İlerde bir gün Türkiye'de bir projede çalışmayı da bekliyorum.

TAC Ailesine Sevgi ve Saygılarımı gönderiyorum.

KİM BU ABİLER?

130 yıllık geçmişinde yaşatılmaya değer gelenekler bulunduran ve zengin arşiviyle anıları sıcak tutulan TAC, gelin şöyle bir geriye dönelim diyor.

Bu fotoğraf TAC'nin olmazsa olmazı ECHO tarihinden geliyor. Stickler'ın merdivenlerine estetik bir şekilde dizilip müzik ziyafeti sunan 7 abimiz çok da şık! İlk bakışta gülümseten fakat "Kimmiş acaba bu abiler?" dediği an bakarken gözleri kıstıran bir fotoğraf. Öte yandan da düşündürüyor kaç senesine ait diye. Tam bu noktada, bilse bilse en iyi mezunlarımız bilir dedik ve size soruyoruz. Kim bu abiler? Bilene aşağıda görülen bardak altlığını hediye ediyoruz. Böylelikle çayınızın kahvenizin her yudumunda evinizi anmış olursunuz

Cevaplarınızı aşağıdaki iletişim adresine bekliyoruz.

Selin Seçen/ TAC'18
selin.secen@hotmail.com

SEV 50 YAŞINDA

Tarsus Amerikan koleji mezunları olarak, SEV'in 50. Kuruluş yılı için düzenlenen etkinlikte bir araya geldik. Bu özel günde bu ailenin üyeleriyle birlikte değerli konuşmacıları dinledik, etkinliklere katıldık ve Grup Nüans konserinde eğlendik. Bağlarımızı güçlü ve bir arada tutmamıza katkı sağlayan SEV'e teşekkür eder, nice mutluluk dolu 50 yıllar dileriz

#sevconnect2018

Okul etrafındaki lezzetler

YAZANLAR
Kaan Kuştemir'15 - Yarkın Yılmaz'15 - Emre Günaştı'15

Bir asrı aşkındır binlerce mezun veren olan okulumuz kampüs sınırları dışına da izlerini taşımıştır. Kısa bir lezzet turu eşliğinde sizler için bu izlerin peşini sürmeyi çalıştık.

Yeşilova

İlk durağımız Yeşilova Kebap Salonu oldu. TAC'den gelenler Yeşilova'da en çok dürüm, lahmacun ve humusu tercih ediyor. 30 yılı aşkın tarihiyle TAC'lilerin lezzet duraklarından biri olan Yeşilova'nın emekçisi Ramazan Abi ile fındık lahmacun ve bira eşliğinde duygu dolu bir röportaj yaptık.

Tarsus Amerikan'ın bu müessesesi için değeri, anlamı nedir? "Ame-

rikan Koleji, bizim için gurur kaynağı, ekmeğimiz, her şeyimiz..Siz olmazsanız biz de yokuz, onun için biz esnaf olarak çok mutluyuz, yıllar boyu inşallah bu böyle devam eder. Yıllardır burada aile gibiyiz zaten. Tarsus Amerikan burda olmasaydı biz biterdik, esnaf ölürdü. TAC bir marka, bir ekol ve bir semboldür. Burdan kimler kimler geçti, çoğu büyük şirketlerde çok iyi yerlerde, ama en önemlisi hepsi iyi insan, vefalı insan. 10 senedir görmediğim adam "oo Rama-

zan Abi" diye gelir sarılır, onun için TAC bu çevrede kim ne derse desin bir numara. Sokak aile görüyor, insan görüyor, yoksa kim bu sokağa girecek? İsterim ki herkesin imkanı olsun, benim imkanım olsa bir dakika düşünmeden çocuğumu gönderirdim. Amerikan Koleji "Tarsus'un Altın Madeni"dir. Bazen öğrenciler önceki geceden bizi arar, sabah altıda geliyoruz abi erken açarmısın der, biz de açarız onlara kahvaltı hazırlarız sabah altıda.

Hem yeni okuyanları görmek,

servis vermek hem de eskileri görüp servis vermek nasıl bir duygu? Müthiş bir duygu. Her zaman sonsuz bir karşılıklı sevgi, saygı ve güven var, hem küçük kardeşlerimiz olsun hem de büyük abilerimiz olsun. Büyük abilerimizin bize hediye etmiş olduğu TAC tshirtleri var, hala saklarız, bizim için çok kıymetlidir. Eskilerden öğrenciler de gelirler, İstanbul'dan olsun, Ankara'dan hatta yurtdışından, derler ki biz bu lezzeti bulamıyoruz hiçbir yerde, buranın tadı havası bambaşka. Biz de deriz ki burası sizinle güzel."

Buraya öğrenciler haricinde öğretmenler, çalışanlar ve müdürlerde geliyor, bu güveni kazanabilmiş olmak size neler ifade ediyor? "Tabii, buraya öğretmenler, çalışanlar ve müdürler de geliyor. Başlı başına çok saygı değer insanlar, hepsi çok sıcakkanlı. Her sene yeni öğretmenler geldiğinde hemen eski öğretmenler buraya getirir, öğretir. Yatılı öğrencilerin de güvenini kazanmışız, öğretmenlerin de. Karşılıklı bir güven var, çocuklar ge-

lir param yok der, biz afiyet olsun sonra verirsın deriz, ödemezlerse de feda olsun ne olacak, onlara güzellik.. Geçenlerde Andy (Andrew Leathwood) geldi, birkaç misafiriyle. Misafirleri gelmiş direkt buraya getirmiş mesela. Biz de yeni insanlarla tanışıyoruz, yoksa ben nereden tanıyayım Kanadalı bir insanı? Andy zaten bizden biri gibi.

"Homecoming olduğu zamanlarda burada nasıl bir hava hakim oluyor? Homecoming'in gelmesini dört gözle bekliyoruz, çünkü burdaki bütün esnafa bir canlılık geliyor, bayram yeri gibi oluyor her yer. Her zaman da çok mutlu oluyoruz eski mezunlarımızı görmekten. Şenlik oluyor buralarda, 3 ay öncesinden rezervasyonlar geldiği oluyor. Homecoming'den aşağı yukarı 10 gün önce hazırlıklarımız başlıyor, yemek malzemelerimiz, masa sandalyelerimiz, her şey. Buraya kahvaltıda bile geliniyor. Homecoming Tarsus için bayram biz bile bayramlıklarımızı giyiyoruz,

TAC tshirtlerimizi çekiyoruz.

Tarsus Amerikan'la ilgili unutamadığınız hatıralarınızı paylaşabilir misiniz? Yeni kayıt zamanlarında bir aile gelmişti, çocuğuyla beraber. Ailenin okulla ilgili kaygıları vardı, kayıttan vazgeçecek gibilerdi. Bize de sordular, Amerikan Koleji'nin öğrencileri nasıl diye. Hemen anlattık ne kadar saygı değer insanlar olduğunu, burdan çıkmış bireylerin nasıl iyi yerlere geldiğini, çocuğunu buraya kaydettirmezse pişman olacağını anlattık, hayatınızın hatasını yaparsınız dedik. Sonuç olarak aileyi burdan çıkıp direkt kaydı yaptırmaya ikna ettik. Birkaç hafta sonra o veli geri geldi, elinde kayıt belgesiyle.. Tarsus Amerikan'a pırl pırl bir genç kazandırmakta en ufak bir yararımız olduysa ne mutlu bize."

Daha sonra Ramazan Abi'ye Echo'13'ün bir şarkısında Yeşilova'nın yeraldığını söylüyoruz ve çok seviyor, TAC'ye bir iz bırakmış olmaktan ne kadar mutlu olduğunu bizlerle paylaşıyor.

Tantunici Kenan Usta

Bir diğer lezzet durağımızda 1981 yılından beri okulumuzun hemen yanında bulunan mekanında, TAC'li misafirlerini ağırlayan Tantunici Kenan Usta bizimle çok değerli anılarını paylaştı. Kenan Usta hatıralarını anlatırken sıklıkla TAC'nin onun gözünde sadece bir okul olmadığını, TAC'yi birbirine kenetlenmiş bir aile olarak gördüğünü dile getirdi.

Yıllardan beri sizi ziyaret eden TAC öğrencilerinin, sizin gözünüzde TAC'ye dair nasıl bir izlenim

oluşturdu? Öncelikle şunu söylemek isterim ki bu okul bir başka. Burda okuyan insanlar farklı. Keşke bu okuldaki eğitimi, felsefeyi diğer okullarımızda da görsək. 40 yıla yakındır burda hizmet veriyorum ve daha bugüne kadar herhangi bir kötü olayla, durumla karşılaşmadım. Saygısızlığa hiç rastlamadım. Söyleyecek tek sözüm, keşke herkes burdaki insanlar gibi olsa.

Okulun etrafındaki esnaflar için TAC'nin önemi nedir? Maddi manevi faydaları var bir kere. Mad-

di açıdan herkesin evine ekmek götürmesine vesile oluyorlar. Ama bundan daha önemlisi, gerek ahlakı gerek insani örnek alınacak insanlar çok.

TAC'ye dair unutamadığınız hatıranızı paylaşabilir misiniz? Birçok güzel anım var ama soracaksanız eğer kötü anınız var mı diye bir tane bile yoktur. Eskiden evim okula yakinken, evimin kapılarının sonuna kadar açmıştım. Gece dükkânı kapattıktan sonra bile zilimi çalarlardı. Hiç üşenmeden aşağı inip tantunileri hazırlardım. Üşenmezdim, insan kardeşleri için bir iş yapmaya üşenir mi? Kimi zaman ihtiyaç durumunda arabamı isterlerdi hiç tereddütsüz verirdim. Onların beni bir abi gibi benimsemeleri çok mutlu ederdi. Bu bir samimiyetin göstergesiydi. Nereye gideceklerini sormazdım bile. Bu kardeşlerim şimdi Dünya'nın her yerindedir. Samimiyetimiz o kadar ilerdeydi ki hala birçoğu ile bu samimiyetin getirdiği diyalogumuz devam ediyor. Sadece öğrenciler değil, eski yöneticiler ve öğretmenlerle de birçok güzel anımız oldu. Tarsus'a her uğradıklarında benim ziyare-

time gelirler. Büyük bir mutluluk oluyor benim için tabiki bu durum. Hem iyi hem kötü günümde yanımda oldular. En duygulandığım olay ise bir dönem kırmızı tişört yaptırmış ve üstünde Tantunici Kenan Abi yazıyor. Söyleyecek kelime bulamamıştım. Çok duygulanmıştım hala kelime bulamam o an için.

Homecoming zamanlarında nasıl bir heyecan oluyor dükkânınızda? Eski mezunlar ziyaretinize gelince neler hissediyorsunuz? Her sene homecoming haftası öncesinde özel hazırlığımızı yaparız. Onlar bana önceden haber veriyor zaten. Onlar gelince eski günlerimizden konuşuyoruz. Hatıralarımızı canlandırıyoruz. Çok iyi insanlar tanımışım, çok değerli insanlar tanımışım onun mutluluğunu yaşıyorum her sene. Karşılıklı bir sevgi saygı var aramızda mezunlarla.

HALUK ABİ

Okulumuz öğrencileri için vazgeçilmez olan ve 1984'ten beri okulumuzun hemen yanında yer alan Haluk Abi ile Tarsus Amerikan Koleji ile ilgili anıları ve düşünceleri hakkında bir sohbet gerçekleştirdik. Dükkânının duvarlarını her dönem mezunlarımızdan anılar ve fotoğraflarla kaplamış olması bizi çok etkiledi. Haluk Abi anılarını anlatırken hem güldü hem de hü-

zünlendi.

Tarsus Amerikan Koleji'nin ve öğrencilerinin sizin için önemi, yeri ve bu camiaya bakış açınız nedir? Ben 1978'den beri buradayım, '78 senesinde ciğerci olarak mesleğe başladım. 80 ihtilalinde bizim kulübeleri yıktılar daha sonra biraz daha büyük bir yere geçtim. Sonra askerlik dönemi oldu 1984 senesinde askerden döndüm. TAC'li çocuklar hep dışarı çıkarlardı, birkaç kişi yanıma geldi, isimlerini öğrendim, sohbet ettik, samimi olduk daha sonra o birkaç kişi gitti on kişi geldi. Bulduğum

dükkân kiraydı, TAC'ye daha yakın bir yere geçmek istiyordum, şu an bulunduğum yeri çok istedim, başka bir yerde gözüm olmadı. Çarşının içinde bir sürü yer vardı ama ben hiç oralara gitmedim, almadım da. Bütün yatırımı TAC'nin yanına yapmak istedim. Niye diye soracak olursanız açıklayayım, çünkü çocukların hepsi benim yanıma geliyor, dükkânda on kişi vardı, sonra otuz kişi oldu, onlar kalkınca bir otuz kişi daha geliyordu. Başka yere gitmiyorlardı, illa bekliyorlar "Haluk abi bir sandalye boşalsın da biz oturalım" diyorlardı. O kadar güzel ve samimi bir ilişkimiz vardı. Mesela ben Pazar günleri açmazdım dükkânı, sonra yatılı çocuklar Pazar günü döndükleri için onlara özel olarak akşam saat 17.00'da açardım dükkânı, çocuklara yemeklerini yapardım sonra tekrar kapatıp evime giderdim. İskenderun'dan, Hatay'dan, "Haluk abi biz geliyoruz Pazar günü sen kapalıydın başka yere gidiyoruz böyle olmuyor" diyorlardı. Tamam dedim artık size özel açacağım saat 17.00'da. Tabi burada 35 senenin hatırı var, gerek öğrenciler olsun,

gerek öğretmenler olsun... Öğretmenler de beni çok sever, gelir giderler sürekli. Okuldan ayrılanlar da benimle vedalaşıp gidiyor, yeni gelen hocaları da eski hocalar getirip benimle tanıştıyor. "Burası Haluk abi burada rahat rahat yemeğinizi yiyebilirsiniz" diyorlar. Şimdi ben bu insanlara bir yanlı yaparsam bu insanlar bir daha benim yanıma gelmez. Ben de elimden geldiğince bu güvene layık olmaya çalışıyorum. Mesela Mr. Bruno vardı 90'lı yıllarda tam bir kebab hastasıydı. Mr. McKeen vardı, karısı, çocukları akşam olunca hemen buraya gelirlerdi. Çocuklarla da aramda bir bağ oluştu, beni yemeklerine, çaylarına davet ettiler, başka kimseyi almazlardı dışarıdan sadece beni davet ederlerdi. Buraya geliyorlar ama burası onların evi, ben personelime söyledim, bu çocuklar girip çıkarken soru sormayın, bir şey yiyecek misiniz diye sormayın dedim. Onlar isterse size söyler dedim. Para pul sormazdım, olan öderdi olmayan da meşhur bir defterim var, veresiye defteri oraya yazardım, hala duruyor anı olarak saklarım 20-25 senedir, arada açıp bakıyorum hala. Bazen de beni kandırırlardı, abi bana bir iskender yaz borca diyordu, adını soruyordum arkadaşının

adını veriyordu, sonra diğer çocuk da gelip abi ben iskender yemedim diyordu. Bir süre böyle kandırdılar beni, sonra mezun olurken yanıma geldiler gülüştük, helalleştik. Aramızdaki bu veresiye muhabbeti de anı olarak kaldı. Adam profesör olmuş, yıllar sonra yanıma geldi, "Abi biz kolejdeyken paramız yoktu ama sen bize yine de tantuni yapmıştın" dedi, bir tantuninin kıymeti nedir, taş çatlasa on lira, ama yıllarca hatırasında kalmışsınız o çocuğun, önemli olan da bu zaten. Çocuk gelmiş kapıya içeri bakı-

yor, sene 1989 Tarsus'ta o dönemde hamburgeri bilen yok, içeri çağırdım hamburger yaptım, para da almadım. Yıllar sonra o çocuğun iş yerine gittim, o da bana yardımcı oldu sağ olsun, "ben o hamburgeri unutmadım abi" dedi bana, hani derler ya bir kahvenin kırk yıl hatırı vardır, hamburgerin de varmış demek ki. Bir defasında kolejden bir çocuğun döner yavaş pişti diye ağladığını gördüm, döneri pişiren makine küçüktü o zamanlar, yavaş pişiriyordu, hüngür hüngür ağladı çocuk. Yanılmıyorsam 1992 sene-

siydi, neden ağlıyorsun dedim, "Abi bir yemek yiyeceğim yarım saattir bekliyorum" dedi ağlayarak. Ertesi gün gittim makinenin daha büyü-ğünü aldım.

Tarsus Amerikan Koleji ile ilgili unutamadığınız bir anınız var mı? Vallahi kolejle ilgili unutamadığım çok anım var, bir keresinde dışarıdan gelenlerle bizim kolejlilerin kavgasında yaralanmıştım, kafama 3 dikiş attılar. Burası özel bir yer, sorun varsa da kendi içlerinde çözerler, öyle dışarıdan gelelim sorunu çözelim olmaz, böyle bir olay da geçti başımızdan. Okula giderdim, karnavala, mezuniyete, çocuklarla fotoğraf çekilirdik, meşhur bir makinem vardı, sonra gider tabettirirdim. Bir gün yine gittim karnavala, çocuklar ata biniyor, eşeğe biniyor, bir sürü fotoğraf çektim, sonra eve gittim bir baktım, makineye film koymamışım. Hepsi boşa gitti. Bir seferinde de okul kantiniyle çocukların arası bozulmuştu, sponsor ol bize demişler, kantinci de yok demiş. Herkese yasak koydular bir hafta kantinden alışveriş yapmadı kimse, bütün yemeklerini de ben yaptım. Herkes cebinde ne varsa verirdi ben de fındık lahmacun yapardım, stant kurdular okulda, kendi kantinleri gibi oldu o stant, kimse bir simit almadı kantinden. Bir hafta dayanabildi kantinci, sonra kabul etmiş sponsor olmayı. Ben de gücüm yettiğince destek olmak zorundayım bu aileye dedim, gittim tuğla aldım. Durumum olunca yine alacağım çünkü yıllardır bir aradayız. Bu bizim borcumuz. Her mezuniyette kendi çocuklarını mezun oluyormuş gibi hissediyorum, vedalar zor oluyor ama sonuçta iyi bir yere okumaya gidiyorlar diyorum, seviniyorum.

Peki sizce Tarsus Amerikan Koleji'nin buradaki esnaf için değeri nedir? Eskiden öğle aralarında dışarı çıkışları serbestti, o zamanlar daha kabalık oluyordu, yemek yetiştiremiyorduk, sadece ben değil buradaki bütün esnaf kazanıyor-

du. Her yere dağılıyordu öğrenciler. Özellikle yatılılar, gece gündüz buradalardı. Onlara özel cacık yapardım. Çoğu zaman yemekleri yapıp duvarın diğer tarafına atıyordum, çocuklar oradan alıyordu. Sonra hocaları yakalayınca yapmamaya başladım. Herkes ekmek yiyordu bu okul sayesinde çünkü bu okul bir marka, bu çocukların bu caddeden geçmeleri bile bir hava veriyor buraya, buranın tek olayı bu okul, bütün canlılığı bu okul sayesinde. Mesela okulun tatil olduğu günlerde buradaki esnaf bilir ki bugün pek iş olmayacak. Tamam diyorduk kolej tatilse bugün boş geçecek. Artık okul çıkışında geliyorlar. Bugün bir çocuk geldi hazırlığa yeni başlamış, babası da buradan mezunmuş, "babam senden çok bahsetti tanışmak istedim abi" dedi. Oturduk sohbet ettik ona bu abilik-ablalıktan çekinme, uzak durma dedim, ben biliyorum çünkü bu sistemi. Bu sistem özel, bildiğim kadarını anlattım önceden bilgisi olsun diye. Buradaki esnaf TAC'liyi bilir, tanır. Berberi de tanır, ayrıncısı da tanır, baklavacısı da. Kimse burada bu çocuklara dokunamaz. Bu arastada bu okulun yeri çok büyüktür.

Homecoming günü sizin için nasıl geçiyor, ekstra bir hazırlık yapıyor musunuz? Homecoming hazırlığına üç gün önceden başlamazsan yetiştiremezsin, çünkü biliyorum ki gelecekler, her sene o gün buranın bayramıdır. Düşünse-ne 30-35 sene önce mezun olanlar geliyor yanıma, isimlerini hatırlıyorum, oturuyoruz konuşuyoruz. Yani bu bir ailenin uzaktan gelen çocuğunu beklediği gibi bir heyecan duyuyorum o gün. Bir gün önceden stres başlıyor, o gece rüyamda bile tantuni yapıyorum. Bizim ilişkimiz tantunici-müşteri muhabbeti değil. Tantuni her yerde var ama buraya geliyorlar çünkü biz bir aile olmuşuz artık. TAC mezunu doktorlar geliyor, mühendisler, kartlarını veriyorlar, abi ne lazımsa yaparız diyorlar, bu çok farklı bir duygu. "Bu dükkanın isim babası TAC'li öğrencilerdir."

Eskiden işyerimin adı "Haluk'un Kebap Ve Ciğer Salonu" idi. Sonra değiştirmeye karar verdim, baktım çocuklar Haluk abi diyor, ben de dükkanın adını Haluk Abi yaptım. Yani dükkanın isim babası TAC'lilerdir. Benden büyük hocalar bile Haluk Abi diyor, böyle kaldı adımız.

TAC Eski Müdürlerinden Mr. Paul Nilson ve eşi Mrs. Harriett Nilson gerçek Türk dostuydular. Kurtuluştan sonra düzenlenen aşağıdaki belge o günlere ışık tutuyor. Kendilerini saygıyla anıyorum.

NIHAT TANER TAC'68

İŞGAL YILLARINDAN İKİ BELGE

Henri Joseph Étienne Gouraud 17 Kasım 1867'de Paris'te dünyaya geldi. Ünlü Saint Cyr Askeri Akademisi'nden 1890 yılında mezun oldu. Uzun yıllar Afrika'da görev yaptı. 1915 yılı Haziran'ında Çanakkale Savaşı'na

Henry Gouraud (1917)

kolordu komutanı olarak katıldı. 30 Haziran'da yaralandı ve sağ kolunu kaybetti. Daha sonra Batı Cephesi'nde Dördüncü Ordu'ya komuta etti.

I. Dünya Savaşı'ndan sonra Fransa'nın Ortadoğu temsilcisi olarak Suriye'ye atandı. Gouraud 1919-23 yılları arasında görev yaptığı Suriye'de en yüksek rütbeli asker olarak Fransız birliklerine komuta etti.

★★★

İşgalin kara günlerinde General Gouraud, Beyrut'taki karargâhından Çukurova'ya ilk ziyaretini 1919'da yapmıştı. 10 Aralık günü Mersin üzerinden Adana'ya gelen komutan önce Fransız birliklerini teftiş etti. Usulen vilayet makamını da ziyaret etti. Bazı gayretkeşler yeni istasyondan Divan yoluna kadar uzanan caddeye Gouraud adını ver-

diler (Toros, s. 86-87).

Yaklaşık on ay sonra, Ekim 1920'de Fransızlar Çukurova'daki kuvvetlerini bir tümenle takviye ettiler. Bu yeni tümen Kuvayı Milliye'ye taarruz amacıyla sevk edilmişti. 14 Ekim'de piyade birlikleri Adana'ya geldi. Ardından ağır toplar görüldü. Fransızların Şark Orduları Baş Kumandanı Gouraud bu vesile ile yeniden Adana'ya geldi ve General Dufieux'un konduğu oldu. Kurmaylarıyla bir araya gelip Toroslardaki milli güçlere karşı bir taarruz planı hazırladılar (age, s. 212). General Gouraud'un bu ikinci ziyaretinde Tarsus Garı'ndaki coşkulu karşılanması kartpostallara da yansımıştı. Bu kartlardan birinde karşılayıcılar arasında işgal yönetiminin Tarsus valisi Binbaşı Coustilliere, karısı (şapkası görünen), St. Paul Ens-

titüsü Müdürü Dr. Thomas Christie ve eşi Mrs. Carmelite Christie de görünmekteydi.

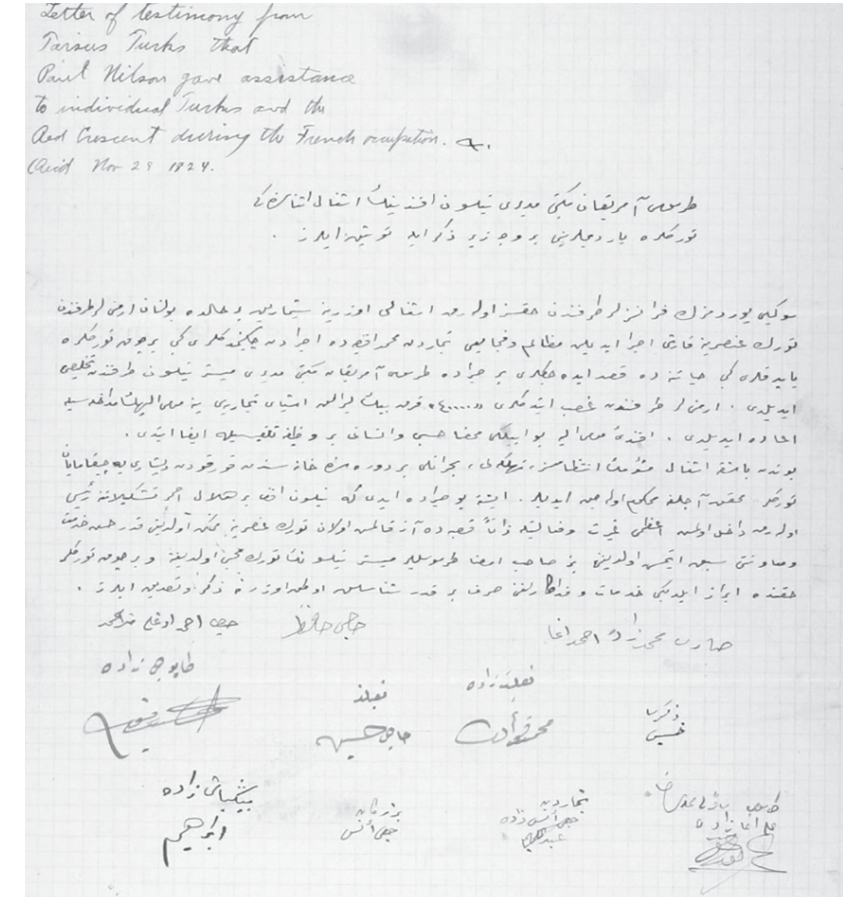
Bu tümen üç gün sonra gece yarısı Tarsus istikametine yola çıktı... Ne var ki Fransızların yeni birlikleri de hezimete uğramaktan kurtulamadı. Çukurova'yı terk etme hususunda Fransızların milli hükümetle ilk temasları Gouraud ile olmuştur. Gouraud emekli olduktan sonra Cumhuriyet döneminde Atatürk'ün daveti üzerine Türkiye'ye geldi, Yalova'da konuk edildi. Atatürk'ün cenaze töreninde de Fransa devletini Gouraud temsil etti. Sağ kolunu Çanakkale'de bırakan General, Ata'nın tabutunu sol eliyle selamlarken göz

yaşlarını tutamamıştı (age, s. 88).

★★★

Dr. Christie'nin ardından St. Paul Enstitüsü müdürlüğüne Paul Nilson atanmıştı. Mr. Nilson'un eşiyle birlikte Bağlar mevkiinde milli kuvvetler tarafından tutulması, buna misilleme olarak Tarsus valisi Coustilliere'nin Sadık Paşa ve Tarsus'un diğer ileri gelenlerini hapse attırması, ABD bahriyesinden iki geminin Mersin limanına gelmesi daha önceki bir yazımızda anlatılmıştı.

Mr. Nilson ve eşi Mrs. Harriett Nilson gerçek Türk dostu idiler. Kurtuluştan sonra düzenlenen aşağıdaki belge o günlere ışık tutuyor.

Tarsus Amerikan Mektebi Müdürü Nilson Efendi'nin işgal esnasındaki Türklerle yardımlarını berveci-i zir zikir ile (aşağıda belirtildiği üzere) tevsik (belgeleme-belgelendirme) eyleriz.

Sevgili yurdumuzun Fransızlar tarafından haksız olarak işgali üzerine şımarık halde bulunan Ermeniler tarafından Türk unsuruna karşı icrâ edilen mezâlim (zulümler) ve fecâyî' (facialar) tüccardan Mehmed Efendi'ye de icrâdan çekinmedikleri gibi hayatına da kast edecekleri bir sırada Tarsus Amerikan Mektebi Müdürü Mister Nilson tarafından tahlis edildi (kurtarıldı). Ermeniler tarafından gasp ettikleri "40000" kırk bin liralık eşya-yı ticâriyesi (ticari eşyası) yine mumaileyhin (adı geçeninin) müdahalesiyle iade edildi. Efendi-i mumaileyh (adı geçen efendi) bu iyiliği hasbî (karşılıksız) ve insânî bir vezaife (vazifeler) telakkisiyle ifâ etti (yerine getirdi).

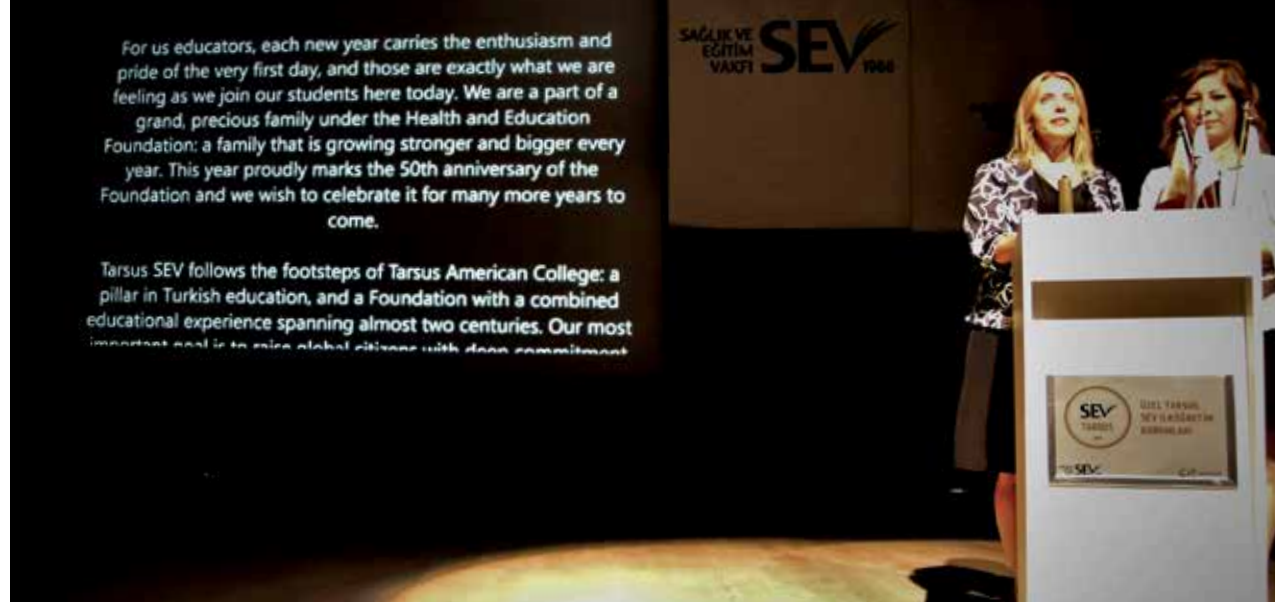
Bundan başka işgalin intizam-sız, tehlikeli, buhranlı bir devresinde hanesinden korkudan dışarı çıkamayan Türkler muhakkak açlığa mahkûm olacak idiler. İşte bu sırada idi ki Nilson Efendi bir Hilal-i Ahmer teşkilatına (Kızılay örgütüne) reis olarak dâhil olmuş, azami gayret ve faaliyetle kasabada az kalmış olan Türk unsuruna mümkün olduğu kadar hüsn-ü hizmet (iyi hizmetler) ve muaveneti (yardımı) sebk etmiş (geçmiş) olduğundan biz sahib-i imzâ Tarsuslular Mister Nilson'un Türk muhibbi (dostu) olduğunu ve birçok Türkler hakkında ibrâz ettiği hıdemât (hizmetler) ve fedâkârlığını sırf bir kadırşınalık olmak üzere zikir ve tasdik eyleriz.

Kurtuluş Savaşı'nda Çukurova, Taha Toros. T.C. Kültür Bakanlığı Cumhuriyet Kitaplığı Dizisi 17. Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara 2001. s. 86-88, 212.

SALT Research - American Board of Commissioners for Foreign Missions Collection <https://www.archives.saltresearch.org/> (erişim tarihi 22.08.2017).

Sarı Mehmed zade Ahmed Ağa	Hacı Hafız	Hacı Ahmed Oğlu ????
Zekeriya Hüseyin	????	???? Hacı Hüseyin
???? Ali Ağa Zade	Tüccardan Hacı Enes (?) Zade Abdullah	Bezirgan Hanı Enes
		Binbaşı Zade İbrahim

TARSUS SEV İLKÖĞRETİM OKULLARINDA İLK DERS ZİLİ ÇALDI

Özel Tarsus SEV İlköğretim Okulları, 3 Eylül Pazartesi günü yapılan açılış töreni ile heyecanla bekleyen öğrencilerine kapılarını açtı.

Açılış töreninde Özel Tarsus SEV İlkokulu Müdürü Çiğdem Özyürekoğlu, Özel Tarsus SEV Ortaokulu Müdür Ayfer Aydın ve Tarsus Okulları Başkanışmanı Andrew Leathwood yaptıkları konuşmalarda okulumuzun misyon ve hedeflerine uygun

olarak yürütülen eğitim çalışmalarına değindiler. İlköğretim okulu mezunu Altay Narpay ve ortaokul mezunu Akın Barış Gelbul, yaptıkları konuşmalarda duygu ve düşüncelerini öğrencilerimizle paylaştılar. Sağlık ve Eğitim Vakfının kuruluşunun 50. yıl dönümü sebe-

biyle hazırlanan barkovizyon gösterisinin ardından Vakıf Genel Müdürü Binnur Karademir öğrenci ve velilerimize hitaben bir konuşma gerçekleştirdi.

Yeni eğitim-öğretim yılında tüm veli, öğrenci ve öğretmenlerimize başarılar dileriz.

2018-2019 Eğitim-Öğretim
yılında görev alacak olan
Tarsus SEV İlkokulu ve
Ortaokulu eğitim kadrosu yeni
sezonu açtı. Başarılı ve güzel
bir yıl olması dileğiyle...

Okulumuz bu yıl, 3 Eylül, 2018/Pazartesi günü, 2018-2019 eğitim ve öğretim döneminde 130. kez eğitim ve öğretime kapılarını açmasının ve okulumuzun da çatısı altında bulunduğu SEV'in 50. yılını kutlamakta olduğu için büyük heyecan ve gururunu okul idarecileri, öğretmenleri, veli ve mezunları ile tüm öğrencileri büyük bir coşkuyla yaşadılar.

Yeni eğitim ve öğretim yılında TAC'de okumaya başlayan Hazırlık sınıfı öğrencilerinin ve velilerinin

ayrı bir heyecanı vardı ki bu da görülmeye değerdi.

Okulumuzdan bu yıl mezun olacak son sınıf öğrencilerimiz, okulumuzun açılış töreni için titizlikle planladıkları giriş törenindeki büyük coşkuları ile herkesin beğenisini toplayıp renkli ve eğlenceli anlar yaşadıkları gibi herkese de bu enerjiyi aktarmayı başardılar.

Son sınıf öğrencilerimiz, her yıl olduğu gibi bu yıl da duygu ve düşüncelerini yansıtan söylemlerini içeren görselleri astılar ve kardeşleriyle karşılıklı olarak TAC marşla-

rını-EFSANE- söylediler, coşkuyla "BOM" çektiler.

Bu yıl, okulumuzun açılış törenini, okulumuzun da bağlı bulunduğu, Sağlık ve Eğitim Vakfı Genel Müdürü Binnur Karademir onurlandırdı.

Yeni eğitim ve öğretim yılının açılışında; Okul Müdürümüz Günseli Yüksel, Okul Başkanımız Andrew Leathwood ve Sağlık Eğitim Vakfı Genel Müdürü Binnur Karademir, konuşmalar yaparak öğrencilere ve velilere değerli mesajlar verdiler.

rin ve sosyal hayatın bir parçası olmalarını tavsiye etti. TAC'de geçirilecek muhteşem yılların değerinin bilinmesini istedi. Ayrıca, TAC'nin ülkemizin ayrıcalıklı okullarından biri olduğunu ve gerek ülkemizin gerekse de dünyanın geleceğine yön verecek kişiler arasında TAC'liler olacağını bunun için de daha çok okuyup çaba gösterip inisiyatif kullanmak gerektiğini belirtti. Bunları yaparken bireyselden çok ekip ve sosyal olmanın önemini de vurguladı.

Açılış törenlerimizde uzun yıllardır gerçekleşen bir diğer bölüm de geride bıraktığımız eğitim ve

öğretim yılı içerisinde, akademik başarılarının yanı sıra sosyal sorumluluk projelerinde ve sanat, spor ve birçok alanda gerçekleştirdikleri girişim ve çalışmaları takdir etmek ve çevresindekilere örnek olan her dönemden birer kişi olmak üzere, en yüksek "TAC Onur Puanı"nı kazanan öğrencilerin, TAC Mezunlar Derneği tarafından ödüllendirilmesiydi.

TAC Öğretmen kadrosuna bu yıl katılan öğretmenlerin öğrencilere tanıtılmasından sonra tören sona erdi.

Tüm TAC için sağlıklı, mutlu ve başarılı bir eğitim ve öğretim yılı olması dileğiyle!..

2018-2019 Eğitim Öğretim yılında görev alacak olan Tarsus Amerikan Koleji Eğitim kadrosu 3 Eylül Pazartesi günü yeni sezonu açtı. Başarılı ve güzel bir yıl olması dileğiyle..

2018-2019 Eğitim-Öğretim
yılında görev alacak olan
Tarsus Amerikan Koleji
eğitim kadrosu yeni sezonu
açtı. Başarılı ve güzel bir yıl
olması dileğiyle...

I chose to Climb

(Donald Stephan Williams,
1958-1975, Breithorn)

M. SACİT ERDEM TAC'79

6 yaşında olmalıydım, ilkokula başlamamıştım henüz. Babamın görevi nedeniyle o seneler Balıkesir'de idik. Evde ortalığı karıştırırken bir kartpostal buldum, üzerindeki yazıları okuma şansım yoktu, okumuş olsam da aklımda kalır mıydı bilemiyorum ama fotoğraf kafama kazındı. Güzel bir dağ resmi vardı üzerinde, çok sonradan adının Matterhorn olduğunu öğrendiğim dağ.

Yazları Uludağ'a giderdik ailecek, Uludağ'daki otellerden birinin sahibi sevgili Fahri amca babamın liseden sınıf arkadaşı, bizi 10-15 gün misafir ediyor her yaz. Çok seviyorum Uludağ'ı, en çok da çıktığımız yürüyüşleri, hele bir de sis inerse yürüdüğümüz tepelere, sevincimden zıplardım havalara. Göz gözü görmez olurdu sisin gelmesiyle ve otele dönüş yolunu bulmak labirentte koşturmaca oynamak gibi birşeye dönüşürdü..

TAC'yi kazandıktan sonra gidemez olmuştuk artık Uludağ'a, nede-nini bilemiyorum, ama dağ hep aklı-mın bir köşesinde kaldı öylece, tekrar dağlara dönmeyi 40 yıl aradan sonra gerçekleştirebildim.

İlk çıkabildiğim dağ Mont Blanc, herkes soruyor "niye dağlara çıkıyosun?", düşünüyorum ama henüz elle tutulacak bir cevap bulamamışım. Öyle "Dağlar beni çağırıyor" gibi şeyler de olmuyor! Ama seyretmeye doyamıyorum dağları, hele ki bulutların zirvelerini kapladığı günler çocukluğumdan öyle çok şey çağırıyor ki...

Ben uğraşa didine dağlara çıkar-ken herkes beni uyarıyor dağların ne kadar tehlikeli olduğuna dair, uyarılar yüksek irtifanın kalbime, bey-nime vereceği zararlardan başlıyor, dizlerimin tırmanmaktan ne kadar kötü etkileneceğine kadar gidiyor. Halbuki hep düşünüyorum, acaba Mont Blanc'a tırmanıyor olmak mı daha tehlikeli yoksa bayram tatilinde arabayla İstanbul'dan Bodrum'a gidiyor olmak mı diye. Tırmanışa başladıktan yaklaşık bir saat sonra rehberim durduruyor beni, "önümüzde-

ki 100 metreyi teker teker ve mümkün olduğunca çabuk geçeceğiz" diye uyarıyor. "Çok iyi bir dağcı da olsan, bu 100 metrede yukarıdan kopup gelen bir kaya parçası seni ikiye bölebilir, o yüzden dikkatli ol!" Demek bazen farketmiyor diyorum kendi kendime, gözüm yukarıdan gelebilecek kaya parçalarında, hızlıca geçiyorum o bölgeyi.

2 sene sonra Kuzey İtalya'da Dolomiti'lerde tırmanıyoruz bir grup arkadaşla, gözüme bir muz kabuğu ilişiyor. Dağcılar çok muz yiyor, hem besleyici, hem de mineral takviyesi açısından zengin. Üstelik doğal bir

ambalajı da var. Ama o muz kabuğunun doğada çözünmesi için 2 sene geçmesi gerekiyormuş! Doğal ya da organik diyerek rahatça attığımız bir çok şey doğada hemen yok olmuyor maalesef, çöp olarak kalıyor uzun süreler.

İnsanın çıktığı dağ güzel olmalı, çünkü hazırlığı, çalışması, çıkıp gelmesi günlerce, haftalarca sürüyor ve tüm bu süreçte de onu düşünüyorsun. Hiç güzel olmayan dağlar da var, kaya yığını halinde duruyorlar bir yerlerde. Matterhorn ise bambaşka, insanın saatlerce oturup seyrederesi var. Bu sene Ocak ayında karar verdim Matterhorn'a çıkmaya. Hesaplıyorum da vücudum beni 8 yıl daha dağlara taşıyacak gibi, elbette görünmez adama dönüşme olasılığı da var bu süreçte ama şimdilik onu bir kenara bırakırsak, bu daha çıkabileceğim 8 dağ var demek. O yüzden insan çıkmayı planladığı dağlar konusunda vakit azaldıkça daha seçici oluyor.

Türkiye Eğitim Gönüllüleri Vakfı (TEGV) adını arada sırada duyduğum bir dernekti, başına TAC'den Sait Tos-

yalı (TAC'75) geçene kadar. Sait abi ile bir süredir birlikte bir proje yapabilir miyiz diye kafa yoruyorduk, Matterhorn çıkışının çok uygun olacağına karar verdik ve tırmanışı TEGV için katkı toplama projesine dönüştürdük. Sonrasında TEGV'i yakından tanıma fırsatını buldum. Eğitim birimleri olan bir vakıfmış meğer TEGV, ihtiyacı olan öğrencilere burs verme yerine, okuldan evine gittiğinde oynayacak bir oyun odası, okumak için kitapları ve çalışacak bir bilgisayarı olmayan çocuklara kucak açıyorlar bu birimlerde. Kitap okuyor çocuklar, bazıları sahneye koymak için oyunlar yazıyorlar, bazıları bu oyunlarda oynuyorlar, hijyenin önemini, matematik ile fen bilimlerinin keyifli taraflarını, resim çizmenin inceliklerini ve bilgisayarda kodlamayı öğreniyorlar. Bütün bunların gerçekleşmesini sağlayan bir gönüllüler ordusu var, gencecik ve sevgi dolu bu ordu TEGV'in temeli ve bana kalırsa en güzel tarafı.

Sıcak bir Ağustos günü uçtum Geneva'ya, oradan Lemman gölünün etrafında trenle başlayıp, İsviçre Alp'leri'nin arasında otobüsle devam eden 3 saatlik bir yolculuktan sonra kalacağım köy Evolène'e vardım. Pek benzemiyor bizim Karadeniz'e, 1509 senesinden kalma ev var köyün içinde, her taraf kaçak yapılarla dolu değil ve dağdaki her yol asfaltlanmamış. O akşam, bana rehberlik edecek Tim ile tanıştım, adam Yeni Zelandalı, laf döndü dolaştı Gelibolu'ya geldi, her iki ulusun da acıları. İyi dağcı ve yelkenci oluyorlar Yeni Zelandalılar. Haftanın programını yaptık o gece, Matterhorn'a tırmanmadan önce iki tırmanış yapacağız, benim vücudum yüksekliğe alışsın diye, sonra da havanın durumuna göre Matterhorn. Dağlarda hava durmadan değişiyor, hele ki vadide günlük güneşlik olan hava, dağın tepesinde yoğun tipi ya da etrafa yıldırımlar yağdıran bir hal alabiliyor. Ayrıca güneş yükselip de hava ısındıkça dağdan çığ ve kaya düşmesine de çok sık rastlanıyor.

Üçüncü günün sonunda Matter-

horn'a gitmeye karar verdik, meteoroloji raporları havanın iyi olacağını gösteriyor. Zermatt kasabasına gidip önce teleferik ile sonra da yürüyerek dağın eteğindeki Hornli dağevine vardık öğle üzeri. Dağın tam altındayız, bakmaya doyamıyorum....

Öğleden sonra Tim ile ufak bir planlama toplantısı yaptık, 11 saatte çıkıp geri gelmemiz lazım dağevine, 5 saat tırmanış, 6 saat iniş. Tırmanmamız gereken yükseklik yaklaşık 1,300 metre. 800 metre tırmanıp Solvay adını vermiş oldukları bir sığınakta mola vereceğiz, sonrası zirve ve dönüş. Sabah 04:30 da tırmanmaya başlıyor herkes ama sırayla, 60 civarı dağcı var tırmanmayı planlayan ve sıra beklememiz gereken tırmanmaya başlamak için.

Tırmanış geceleri pek uyuyamıyorum heyecandan, aklımdan hep dağ hakkında okuduklarım ve seyrettiğim videolar geliyor, gece yarısına doğru dalabiliyorum uykuya. Sabah 03:45 gibi kalkıp giyiniyorum, çantamı alıp kahvaltıda Tim ile buluşuyorum, sessiz ama hızlıca kahvaltımızı bitirip tırmanacağımız noktaya doğru ilerliyoruz. Etraf karanlık, herkes kafa lambası ile kocaman ateş böceklerine benziyor. 20 dakika bekledikten sonra sıra bize geliyor ve kayaya hamle yapıyorum heyecanla.

Tırmanmaya başlayalı 5 saat oldu ama bizim hala tırmanmamız

gereken 120 metre var, saat 10:08, şu anda zirvede olmamız gerekiyordu, eğer devam edersek zirveye ulaşmamız 1 saat daha alacak bu da geriye dönüşümüzü uzatacak. Tim ile konuşuyoruz, normalde 16:00 civarı dönmüş olmamız lazımdı, devam edersek en iyi ihtimalle 18:00 gibi dönmüş olacağız. Öğleden sonra dağda fırtına çıkarsa sığınacak hiç bir yer yok. Geri dönmeye karar veriyoruz, "benim zirvem bura sıymış" diyorum kendime. Yanımda TAC'den sınıf arkadaşım Ömer Karahan'ın oğlu Alp'in göbek bağı var, onu gömüyorum karın içine ve inmeye başlıyoruz.

Aşağıya inerken aklım hep zirvede, saat 15:30 gibi Hornli dağevine geldiğimizde dışarıda oturup güneş batana kadar seyrederim Matterhorn'u. Korktuğumuz olmadı, dağda hava bozmadı, eğer devam etmeye karar verse idik, dağın zirvesine ulaşabilecektik... Verdiğimiz karar yanlış oldu, hata yaptık. Yine de verdiğimiz kararların doğru ya da yanlış olduğunu sorgulamak için, herşey bittikten sonra ortaya çıkan sonuca bakmak lazım belki de. Belki de karar verdiğimiz anda ki koşullara göre sorgulamak lazım...

Dağlara çıkış nedenim en tepede durup, burasını fethettim keyfini yaşamak değil. Dağlar bana yaşamın ne kadar basit olduğunu, ihtiyaç zan-

nettığımız şeylerin ne kadar gereksiz, korkularımızın ise ne kadar yersiz olduğunu hatırlatıyor. Hepsi bu...

Tüm çocukluk ve gençliğimin geçtiği kent Mersin, nüfusuna kayıtlı olmasam da Mersinliyim ben. Bu tırmanışı da TEGV Mersin eğitim birimine katkıda bulunmak isteyebilecek arkadaşlarıma ulaşabilmek için yapmıştım. Aralarında bir çok TAC'li arkadaşımın da olduğu, katkıda bulunan herkese minnettarım, sayelerinde 1600 mininin TEGV' deki 1 yıllık eğitim gideri karşılandı.

Tarsus, 8000 yıllık geçmişi ile birçok alanda ilklerin şehridir

Tarsus Ticaret ve Sanayi Odası Yönetim Kurulu Başkanı Ruhi Koçak TAC'84 anılarını, projelerini ve Tarsus'un gelişimi için yaptıklarını anlattı

TAC kültürü ile yetişen insanlar olarak her zaman için yaşadığımız topluma faydalı olmak gibi bir misyon taşıyoruz. Bunun neticesinde yaptığımız yararlı işler ve girişimci özelliklerimiz sayesinde toplumun bizi doğru anlayıp bu görevlere layık görmesinin neticesi olduğuna inanıyorum

Tarsus 8000 yıllık geçmişi ile birçok alanda ilklerin şehridir. İlk elektrik santrali ilk dokuma fabrikası gibi....

Tarsus TSO da Türkiye'nin ku-

rulan ilk odalarından birisidir.

Yine nüfus olarak son nüfus sayımına göre 56 ilden daha büyüktür.

Coğrafi anlamda Adana ve Mersin'e yakınlığından dolayı il olamamıştır.

Biz bu kritere takılmadan ilde olması gereken haklara sahip olabilmek için mücadele vermekteyiz. TOBB kanununa göre odamız kamu kurumu niteliğinde sivil toplum kuruluşudur. Odanın asli görevi ticaret sicil müdürlüğünü yürütmek yani ticaretin noteri

görevini üstlenmiştir.

Bunun yanı sıra seçilen yönetim kurulunun görevleri arasında, kentimizin ekonomik, sosyal ve kültürel anlamda gelişmesi yönünde çalışmalar yapmasıdır.

Nitekim yasa ile kurma görevi bize verilen organize sanayi bölgeleri için yoğun çalışmalarımız sürmektedir.

Çukurova gibi tarım ürünleri ile öne çıkan bölgemize Tarsus Gıda İhtisas Organize Sanayi Bölgesi'ni kuruyoruz Burada gıda ve yan sanayisi birlikte hareket ederek ta-

rim ürünlerimize katma değer sağlamak ve yaklaşık 15 bin kişiye istihdam kapısı açmaktayız.

Yine Türkiye'de ilk olacak Gıda ve Tarım Teknopark'ın kuruluş çalışmasında etkin olarak rol oynadık

Yıllardır istediğimiz Tarsus Üniversite'si için tüm paydaşlar ile birlikte güç birliği yaparak üniversitemize kavuştuk.

Bütün bu çalışmalarda bana en çok desteği veren TAC'81 mezunu Futat Togo'yla 2 dönemdir Başkan Yardımcısı olarak beraber çalışıyoruz.

Yine 94 mezunu Rasim Sarı da odamızda projeler ve dış ilişkilerden sorumlu genel sekreter yardımcısı olarak çalışmaktadır.

Mersin TSO ve Mersin DTO başkanları olan ağabeylerim ile ilişkilerimiz olması gerektiği gibi el ele yan yana destek olacak şekilde yürütmekteyiz.

Projelerimizde işbirliği ve bölgemizin kalkınması için güç birliği yapıyoruz.

Odalar olarak gelirimiz oda aidatlarından verdiğimiz hizmetlerin ücretlerinden oluşmaktadır.

Yönetim kurulu olarak hiçbir ücret almadan kentimize fahri olarak hizmet veriyoruz

Devletin katkısı yaptığımız projelere destek mahiyetindedir.

TAC de spor benim hayatımda her zaman en güzel anıların olduğu anlar olmuştur.

Özellikle hentbola ilgim henüz ilkokulda iken böyle bir spor var ve size nasıl oynanır diye öğreteceğim diyen Nejat hocamız ile başlamıştı.

TAC yi kazanıp okula ilk adımı attığımda abilerimizin hentbol ve basketbolda büyük başarılarına tanık olmuştum 84 dönemi olarak hentbolda iyi bir takım kur-

muştuk ve ortaokul ve lise takımları ile Türkiye finallerinin gediklisi olmuştuk.

Yıllar sonra TAC spor kulübünün kurucu başkanı Ali Cerrahoğlu ile sohbetimiz sırasında sadece basketbolda faaliyet gösteren kulübümüzün hentbol branşını da faaliyete geçirebileceğimi söyledim

Büyük bir heyecan ile dönem arkadaşlarımı arayarak eksiksiz katılım sağladık.

Sonra rahmetli Güner abimizin (o dönem SEV Başkanı idi) maddi ve manevi desteğini de alarak faaliyetlerimizi hızlandırdık.

Biz bir yandan hedef takımda oynuyor bir yandan da okulda öğrenci seçmelerinde sporcu seçip ikna ederek yeniden okulumuzda hentbolu canlandırmaya çalışıyorduk.

Yıllar sonra okul takımı Türkiye 3'sü olduğunda emeklerimizin karşılığını almış olduk.

Pilot takım olan bizler ise işi biraz abartarak daha sonra okulumuzda yıllarca spor hocalığı yapan Avrupa hentbol gol kralı olan Eşref Taşucu'nu bize uygun yöntemler ile ikna ederek takımımızda oynattık.

2. lig ve sonra 1. lig şampiyonluğu derken Türkiye süper ligine yükseldik.

Gerekli bütçe, zaman ve Avrupa kupalarına katılma zorunluluğu gibi konular önümüze gelince federasyona özür dileriz biz ne yaptığımızı yeni fark ettik pardon diyerek affımızı istedik.

Bu günlerde SEV yönetim kurulunda Başkan olan Mehmet Nane, Yönetim Kurulu Üyesi Rasim Küçük Kurt ve ben o günleri gözümüzde canlandırıyor ve tekrar TAC ve SEV olarak aynı azimle çalışıyoruz.

Deniz taşımacılığı hep daha ekonomiktir

Mersin Deniz Ticaret Odası
Başkanı

M. CİHAT LOKMANOĞLU
TAC'72: "Üretilen bir malın tüketiciye ulaştırılmasının ya karayoluyla ya havayoluyla ya da deniz yoluyla yapıldığını düşünürsek, bozulmayacak malların deniz taşımacılığı ile yapılmasının daha ekonomik olduğu biliniyor."

■ Bu yıl Odalar seçiminde TAC rüzgarı esti. Tarsus Sanayi ve Ticaret Odası'nın başına Ruhi KOÇAK, Mersin Ticaret ve Sanayi Odası'nın başına Ayhan KIZILTAN ve kurucusu olduğunuz Mersin Deniz Ticaret Odası'nın başına da siz seçildiniz. TAC için gurur verici başarıdan dolayı sizleri kutluyoruz. Bu üçlü başarıyı nasıl yorumluyorsunuz?

Ben ve diğer iki arkadaşımızın yöremiz için çok önemli olan kurumların yönetimlerinin başında yer almaları memnuniyet vericidir. Bizlerin kişilikleri ve görev anlayışında elbette ki TAC'nin verdiği eğitimin büyük rolü bulunmaktadır. Bunun için okulumuza ve öğretmenlerimize minnet borcumuz vardır.

■ 29 yıl önce MDTO'yu kurma düşüncesi nasıl filizlendi? Geç kalmış bir girişim değil miydi? Üç tarafı denizlerle çevrili ülkemizde deniz taşımacılığı neden istenilen düzeyde olamadı?

29 yıl önce ülkemizde İstanbul Deniz Ticaret Odası ve Türkiye'nin diğer limanlarında şubeleri olan bir yapı vardı. Mersinli denizciler olarak kendi bağımsız Odamızı kurmayı başardık. Odamızı çok zor bir süreç sonucu kurabildik. O tarihten bu yana da üçüncü bir Deniz Ticaret Odası kurulamadı. Bu bile Mersin Deniz Ticaret Odası'nın kurulmasının ne kadar önemli ve başarılı bir girişim olduğunun göstergesidir. Deniz taşımacılığı ülkemizde önde gelen ticaret kollarından birisidir. Elbette ki daha yol alacak çok mesafemiz var. Ülkemizdeki inişli çıkışlı ekonomik ortamlar ve krizlerin de denizciliğimizi olumsuz etkilediğini unutmamak gerekir.

Üretilen bir malın tüketiciye ulaştırılmasının ya karayoluyla ya havayoluyla ya da deniz yoluyla yapıldığını düşünürsek, bozulmayacak malların deniz taşımacılığı ile yapılmasının daha ekonomik olduğu biliniyor. Buna rağmen bu

sektör yeterince hak ettiği düzeye gelememi son yıllara kadar ülkemizde. Kaldı ki turizm sektörümüz son yıllarda önemli gelişme gösterdi. Yolcu taşımacılığında da denizlerimizden yeterince faydalanamıyoruz.

Yalnız bozulmayacak emtialar değil günümüz teknolojisinde gıda dahil tüm emtiaların deniz yoluyla taşınması en ekonomik yoldur. İthalat ve ihracatımızın %80'lerin üzerinde önemli bir bölümü deniz yoluyla gerçekleşmektedir. Bazı emtia cinslerine, taşıma sürelerinin aciliyetine ve mesafe durumuna bağlı olarak deniz yolu, karayolu ve havayolu alternatif taşımacılık yollarının da kullanılması kaçınılmaz olmaktadır. Zaman zaman da bu üç taşımacılık modu ile deniz yolu taşımacılığı birlikte yapılarak kombine taşımacılık öne çıkmaktadır. Elbette yurt içi taşımacılığımızda önümüze çıkan çeşitli engeller ve fiziki şartlar nedeniyle daha yol al-

mamız gerekmektedir.

■ Taşucu Limanı'nın daha faydalı hizmetler verebilmesi için Odanız çalışma yapıyor. Biraz da bu yenileme çalışmalarından bahsedermisiniz?

Taşucu Limanı MIP tarafından işletilen Mersin Limanı'ndan sonra bölgemizde faaliyet gösteren ikinci limandır. Özelleştirme süreci içerisinde politik nedenlere de bağlı olarak limanın, liman hüviyetinden çıkarılarak marina-ya dönüştürülmesi yönünde çaba gösterilmiş ve hatta gerçekleştirilmiştir.

Mersin Deniz Ticaret Odası, hinterlandında bulunan illere en yakın sınır kapısı olması sebebiyle Doğu Akdeniz'de önemli bir lokasyonda bulunan Taşucu Limanı'nın marinaya dönüştürülmesine karşı çıkmış ve kararı dava konusu yapmıştır. Hukuki sürecin sonunda haklılığımız ortaya çıkmış, limanın liman hüviyetini koruması kararı alınmıştır.

Sonraki dönemde, limanın batı mendireğinin 180 metre uzatılması gibi limanın genişlemesine yönelik adımlar atılmış ve Özelleştirme İdaresi limanı işletme haklarının devri, geri sahasını ise mülkiyet haklarının devri usulüyle ihaleye çıkmıştır. İkinci defa çıkılan ihale süreci devam etmektedir. Limanın en kısa sürede işleticisini bulacağını ve aktif olarak çalışacağını umuyoruz.

■ Deniz taşımacılığı için gerekli deniz araçlarının üretimini yapacak tersanelerimiz var mı?

Ülkemizde tersanecilik faaliyetleri ve gemi yapımı son yıllarda çok gelişmiş olup bu konudaki dünya devleri ile rekabet edilecek konumdayız. Özellikle belli büyüklük ve özel amaçlı (mesela römorkör yapımı) gemilerde en ön sıralardayız. Rakiplerimiz gibi Devletimizin de bu sektöre katkı sağlaması durumunda dünyada üst sıralarda yer almaya devam edeceğiz.

Ülkemizde tersanelerin yoğun olduğu yerler Marmara Bölgesi'dir; İstanbul, Tuzla ve Yalova bölgelerinde yoğunlaşmıştır.

Deniz Kuvvetleri Komutanlığımız, Akdeniz'de sulh zamanında ticari gemilere, gerginlik ve sıcak harp zamanında Türk Deniz Kuvvetleri'ne hizmet verecek bir tersaneye şiddetle ihtiyaç duyulduğuna 1999 yılında alınan Milli Güvenlik Kurulu Kararı ile dikkat çekmiş ve tersanenin kurulabileceği en uygun yer olarak Taşucu-SEKA Liman sahasını adres göstermiştir. Deniz Kuvvetlerimizin talebiyle alınan MGK kararı doğrultusunda Özelleştirme İdaresi, tersane alanını limanın bir bölümünden ayırarak 2003 yılında ihaleye çıkmıştır. Aynı yıl Odamız şemsiyesi altında kurulan Mersin Ortak Girişim Grubu, söz konusu ihaleye katılmış ve 46 yıl süreyle tersanenin işletme hakkını almıştır. Ancak, bazı STK'lar çevre duyarlılığı kisvesi altında tersane projesine karşı çıkmış ve yargıya intikal eden yatırım, gerek açılan davalar gerekse politik nedenlerle iptal edilmiştir.

Mümkün olan her platformda; siyasi, bürokratik ve hukuki alanda mücadele veren Odamız tüm bu sancılı süreçleri aşmıştır. Tersane projesi bugün ÇED ve imar pla-

nı yapımı aşamasındadır. ÇED ve imar planı süreçlerinin bu yıl içerisinde tamamlanmasını ve Doğu Akdeniz bölgemizin en önemli ihtiyaçlarından olan tersanenin faaliyete geçmesini umuyoruz. Gerek bölgemiz gerekse ülkemiz ekonomisine katkı sunacak, katma değer yaratacak bu yatırımın bölgemizin istihdam sorununun çözümüne önemli ölçüde katkı sağlayacağına inanıyorum.

■ Deniz taşımacılığında hizmet verecek kalifiye eleman varmı? Bu konuda eğitim olanakları sunan okullarımız yeterli sayıda mıdır?

İstanbul Teknik Üniversitesi, Piri Reis ve Dokuz Eylül Üniversitesi başta olmak üzere, ülkemizde bulunan denizcilik meslek liseleri ile denizcilik eğitimi veren meslek yüksek okulları, yüksek okullar ve fakültelerden mezun gençler gerek kendi filomuzun gerekse yabancı bayraklı gemilerin gemiadamı ihtiyacını karşılamak için kuşkusuz önemli bir kaynaktır. Ancak eğitim kurumu sayısındaki artış, denizcilik alanında hizmet verecek nitelikli elamanların artışı anlamına gelmemektedir. Özellikle meslek liseleri ve yüksek okullar özelinde değerlendirme yaptığımızda, ülkemizde denizcilik eğitiminde en önemli soru-

nun yabancı dil (özellikle İngilizce) sorunu olduğunu söyleyebiliriz. Mezun olup dünya denizlerine açılan ancak yabancı dil konusunda yetersiz kalan gemiadamları konusu, sektörümüz adına kaygı veren ve çözülmesi gereken bir sorundur.

Nitelikli eleman eksikliğini yıllardır dile getiren Odamız, bu konuda kaynakları ölçüsünde adımlar atmaya, çözümün bir parçası olmaya gayret etmiştir. Milli Eğitim Bakanlığı ve Mersin Milli Eğitim Müdürlüğü ile imzalanan protokol çerçevesinde, Odamızın kendi adını taşıyan Mersin Deniz Ticaret Odası Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi, 2008 yılında tip proje olarak inşa edilmiş ve eğitim sistemimize kazandırılmıştır. Bunun yanı sıra Mersin Üniversitesi Denizcilik Meslek Yüksekokulu'na hibe edilen, Köprüüstü Simülatorü, Arpa/Radar Simülasyonu, GMDSS Simülatorü ve Makine Dairesi Simülatorlerinin yer aldığı Simülasyon Merkezi, kurumun eğitim kalitesini ve teknik donanımını yükseltmeye, öğrencilerimizin çağdaş ve donanımlı bir ortamda eğitim almalarına, bilgi ve becerilerini geliştirmelerine katkı sağlamaya yönelik bir proje olarak hayata geçirilmiştir.

Odamız son olarak, Mersin'i denizcilik eğitiminde daha iddialı bir konuma taşıma hedefiyle Mersin Üniversitesi Denizcilik Fakültesinin inşasını üstlenmiştir. Denizcilik eğitimi açısından çok önemli olan; simülatorler ve denizde canlı kalma/can kurtarma eğitimlerinin verileceği dalga havuzları başta olmak üzere teknik donanım açısından eksiksiz bir binanın inşası için planlama ve projelendirme süreçleri tamamlanmıştır. Uluslararası Denizcilik Örgütü tarafından konulan STCW kurallarına göre eğitim verecek olan fakülte binasının 1,5-2 yıl gibi bir süre içerisinde tamamlanması planlanmaktadır.

Ancak şunu da belirtmek gerekir ki, eğitim binasının mükemmelliğinden daha önemli olan unsur, denizcilik eğitimi verecek öğretmenlerin niteliğidir. Denizcilik eğitimi veren kurumlarda nitelikli bilgi ve donanıma sahip öğretmenlerin görev alması son derece önemlidir. Bu konuya bizler kadar kurum yöneticilerinin de hassasiyet göstermesi dileğimizdir.

■ **Biraz da Lokmanoğlu ailesini tanıyalım. Yıllardır Mersin Kent Konseyi Başkanlığını yürüten çalışan bir eşiniz var: Yasmina Hanım. Öğretmenlik yaptığınız yıllarda TAC'ye de destek veren bir görev üstlenmişti Yasmina Hanım. Kendisini o zaman tanıdım. Siz, ailecek Mersin için çalışıyorsunuz. Örnek bir Mersin sevdalısı olarak görüyorum sizleri. Kızınız Zeynep de babası gibi TAC mezunu. Yanlış hatırlamıyorsam Zeynep, IB programını alan ilk öğrencilerimizdendi. Amerika'ya yüksek öğrenimi için gitmişti. Şimdi neler yapıyor?**

Biz ailecek Mersin sevdalıyız. Eşim Yasmina, 4 jenerasyon Mersinlidir. Mersin aile prensibimiz yöremizin değerlerine sahip çıkmaktır. Bu konuda elimizden gelen çabayı gösteriyoruz. Evet Zeynep TAC mezunu ve IB programı

nı alan ilk öğrencilerden biri. Üniversite eğitimini Amerika Birleşik Devletleri'nde yaptı. Hem lisans hem master. Şu anda editörlük yapmakta ve kitap yazmaktadır.

Dönem arkadaşlarınızla sık sık buluşup okul anılarını tazeliyor musunuz?

Evet 72 mezunları senede en az bir kere bir araya geliyoruz. Ayrıca, her Cumartesi (okul sezonunda) 30 senedir öğlen TAC'de basket oynuyoruz, sonra da kebab yiyoruz.

Bu yıl hem TAC'mizin 130. yılını hem de SEV'imizin 50. yılını kutluyoruz. Etkinliklerimiz olacak İstanbul'da, Ankara'da, Adana'da. Böylesine köklü bir okulun mezunu olmak nasıl bir duygu yaşıyor size?

Her zaman okulumuzla gurur duyuyoruz.

■ **Yıllardır kendime sorduğum bir soruyu size de sormak istiyorum. Üsküdar Amerikan, İzmir Amerikan, Tarsus Amerikan ve SEV Amerikan Kolejleri'nden mezun olacak gençlerimiz için bir üniversitemiz neden yok?**

Olması lazım. Bu konuya SEV'in sıcak bakması lazım.

Bu güzel söyleşi için size teşekkür ediyor, çalışmalarınızda başarılar diliyorum.

ÇOK TATLI GÜNLERDİ ONLAR...

Kuruluşun 130. Yılı kutlayan okulumuzun çınar mezunlarından biri olan TAC'52 Turhan Ergene abimizin dilinden okul anılarını ve okulun temsil ettiği değerleri dinleyelim istedik. Üç çocuğunun hepsi de TAC'li olan ve yaptığı maddi katkılarla bu ruhun sürmesi için en çok katkı veren mezunlarımızdan sayılabilecek Turhan abimizden Kolejin onun için ne ifade ettiğini dinledik.

RÖPORTAJ: ULAŞ BAYRAKTAR TAC'93

■ **Zaman ayırıp, anı ve düşüncelerinizi mezunlarımızla paylaşma nezaketini gösterdiğiniz için teşekkür ederiz Turhan Abi. Öncelikle TAC'nin sizin için ne anlam ifade ettiğini sorabilir miyim?**

TAC'nin gerçek manada bir eğitim sistemi sunan ve kazandıran bir eğitim kurumu olduğuna inanıyorum. Yalnız ben değil tüm arkadaşlarım son derece memnun olarak eğitimimize devam ettik.

■ **Kaç kişiydi döneminiz?**

O zaman 31 kişiydik mezun olduğumuzda. Dördü şu veya bu şekilde ayrıldı. O zamanlar şimdiki gibi A-B sınıfı yoktu. Kız erkek ayrımı da yoktu ve tüm öğrenci sayı-

sı okulun çok iyi aklımda 216 kişiydi. Çok iyi eğitim aldık. Bu sadece lisan bakımından da değil. "Koleje gidenlere çok iyi İngilizce konuşur" falan derler ama sadece lisan eğitimiyle övülmesi gereken bir yer değil TAC. Onu veriyor tabi, o güzel bir özellik ama bir de insana herkesin bildiği gibi bir güven veriyor. Bir teşekkür ruhu veriyor. Bunu bir keresinde Mr. Maynard geldiğinde ifade etmiştik.

1972 yılında bir toplantımızda görüşmüştük. Eskiden oturduğumuz sıralara oturttular bizi. Mr. Maynard bizlere sordu “Koleji nasıl buluyorsunuz bu kadar yıldan sonra? Size kolej ne verdi?” Orada hoşuma giden şey; sanki ortakmış gibi, öncesinde hiç öyle bir şey konuşulmadığı halde herkes de okulun insanlara bir güven verdiğini, müteşebbis olma ruhunu verdiğini, bir cesaret verdiğini, arkadaşlık ruhunu, bir kimlik verdiğini, bu gibi özellikleri adeta bağışlamış olduğunu ifade etti. Hiçbirimiz de bize İngilizce öğretti falan demedi. Rahmetli Mr. Maynard da bundan memnun oldu.

■ **Peki bu nasıl mümkün oldu, oluyor? Hepimiz hissediyoruz bu kazanımı ama okulun bunu nasıl başardığını düşünüyorsunuz?**

Bana göre bu daha önce tesis edilmiş bir sistemin Tarsus Amerikan Koleji’nde iyi tatbik edilmesinden kaynaklanıyor. Çünkü bizim Amerikalı hocalarımız da bizi çok korkutmazlardı. Öyle asarız keseriz, bir daha okula almayız gibi şeyler yoktu. Bir point falan cezası vardı, puanlarla ceza verirlerdi. Bir de daha aşırıya gidenlere ihtar verirlerdi.

■ **Çocuklarınız da TAC’li bildiğimiz kadarıyla.**

Büyük oğlum Murat 86 mezunu. İki numara Fırat 89 mezunu. Üç numara kızım Nil de 1990 mezunu. Ben de Turhan Ergene 1952

mezunu.

■ **Neden Tarsus’u tercih etmiştiniz? Bilincinde miydiniz Kolej’in neyi temsil ettiğini?**

Biliyorduk tabii. Bazen oradan geçerdik ve oradaki levhayı da okurduk. Tihe amerikan college. Ama o zamanlarda oraya gireceğimi düşünmüyordum. Yalnız ilkokul beşi bitirdikten sonra biraz düşünmeye başladım. Evde konuştuk valide ile pederle. İstiyor musun, istemiyor musun falan. Ben “istiyorum baba” dedim ama biraz da korkuyordum çaktırmadan. Orada yapabilecek miyim diye bir korkum vardı. O yaştan verdiği labil oyunak bir düşünce tarzı var tabii. Babam “ben de istiyorum” dedi. Anem de olumlu yaklaştı.

Sonra gittik ama sonradan duyduk oraya rastgele almıyorlarmış. İlkokuldaki karnelere göre alıyorlarmış. En başarılı olarak seçiyorlarmış. Demek ilkokul da notlarım da iyiydi. Bir sıkıntı olmadan girdim ama o yazın bir heyecan geçirdim yani. Acaba başarılı olabilecek miyim, uyum sağlayabilecek miyim diye.

■ **Kimseyi tanı mıydınız o zaman öğrenci olan?**

Bir dayızadem vardı, Fatih Ünlü ama o benden üç yaş büyük olduğu için pek konuşmazdı. Yeni gelenlerden de hiç kimseyi tanı-

myordum. Okuldan, mahalleden hiç arkadaşım yoktu. Koleje girdiğimde oradaki kimseyi daha önceden tanı mıyordum. Hepsini orada tanıdım. Ama sınıf çok çabuk kaynaştı. Hocalar da yardım etti tabii. Sohbetler, oyunlarla falan. Salıncaklar vardı o zaman kapıdan girince solda tek katlı bir yer vardı. Bir de dip köşede Duatepe ile Misak-ı Milli’nin birleştiği Gözlükule köşesinde bir fizik odası vardı. Orada salıncaklar, jimnastik aletleri vardı. Onlarda epey güzel vakitler geçirdik. İlk günlerde kavga gürültü, acemiliğin verdiği herhangi bir sıkıntı olmadı. Ok çabuk kaynaştık.

■ **Abilerle bir ilişkiniz var mıydı?**

Yok ilk sene daha ziyade hocalara sormadığımız İngilizce şeyleri onlara soruyorduk. Onların bize çok faydası oluyordu. Kitaplardan falan öğrenmektense onlardan öğrenmek çok daha kolay oluyordu. Abilik vardı ama. Çok küçük olduğumuz için dayak yeme safhasına girmemiştik ama. O dayanın hası orta 2’de başıma geldi. İlk yıl çok güzel geçti. Asıl o blüç çağına gelince kavgalar, gürültüler, sigaralar falan başladı. Efelik o zamanlarda başladı. Ama yaştan verdiği hareketliliğe rağmen hep huzurluyduk. Herkes birbirini destekliyordu, birbirine yardımcı oluyordu. Kızdıracığımız hocaları da müşterek kız-

dırıyorduk. Yaramazlığı da beraber yapıyorduk. Çok tatlı günlerdi onlar. Hatta hayatımızın en tatlı dönemlerinden birisiydi.

■ **İlk kimle tanışmıştınız okulda?**

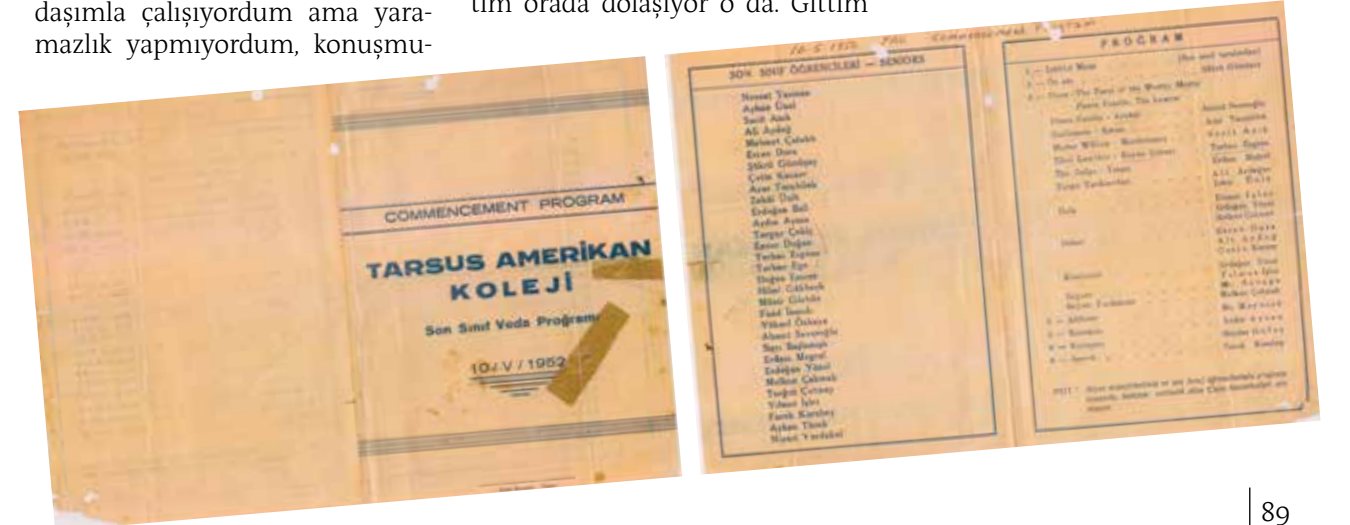
Mr Maynard’la tanıştım. Richard Edward Maynard. Hem öğretmenimizdi, hem de Mr. Woolworth yerine müdürlüğü vekalet ediyordu. Bize hem İngilizce öğretmenliği yaptı, hem de okul müdürüydü Mr. Maynard ama herhalde okulun tarihinde bu kadar güzel öğreten bir hoca olmamıştır. Herkes de bilir onun öğretme kabiliyetini. Onun yetiştirdiği talebeler sınıfta kalırsa bilin ki o talebede bir sorun vardır. Sonra Mr. Maynard bize orta 2’de algebra’ya geldi. Üçte tekrar İngilizce’ye geldi ama daha ileri seviyede. Hikâyeler, romanlar okuyup, tercüme ediyorduk. Ondan sonra asıl sıkıntı Lise 1’den sonra başladı. Dersler zorlaştı tabii. Haydar Abi de 1948’te biz Orta 2’deyken geldi. Coğrafya öğretmeni Ömer Bey’le birlikte geldiler. Durun size şu Orta 2’deki olayı anlatayım. Fıkra gibi.

Betül hanımın, sizin tabirle Betül Ablanın babası vardı. Necdet Öcal. Lise 2’deydi, ben orta 2’deydim. Bizim de dersane ve mütaalaahane vardı. Orası çok değişti. Bir ara nehareler için mütaalaahane oldu. Sonra toplantı salonu falan yaptılar. Orada ben bir öğlen bir arkadaşım ile çalışıyordum ama yaramazlık yapmıyordum, konuşmu-

yordum. İkimiz de bir problem üstüne konuşuyorduk. İmtihan için şöyle yaparsın böyle yaparsın diye birbirimize öğretiyorduk. Bir anda ensem bir tokat indi. Ama nasıl ısıttı enseme. Ben de gayri ihtiyari “ne vuruyon?” falan dedim galiba. Baktım Necdet Öcal. “Burası dersane, burada konuşulmaz” falan dedi “study-hall derler buraya.” Sanki ben bilmiyormuşum gibi. Bir şey söyledim baktım bir tane daha tokat attı. Biraz daha hafifti ama o. Çok zoruma gitti. Çok üzüldüm. Ağlaya ağlaya müdüre gittim. Müdürün bir ceza vermesini istedim. “Yes gentleman, ne var ne yok? Anlat bakalım, neye ağlıyorsun?” diye sordu Mr. Woolworth. “Böyle böyle” dedim “çalışıyordum belki biraz yüksek sesle olmuş olabilir ama mavra için falan değil” dedim. “Hemen Necdet’i çağır” dedi. Baktım orada dolaşıyor o da. Gittim

böyle ciddi, ağlamaklı falan “müdür Mr. Woolworth çağırıyor seni” dedim. Bu yavaş yavaş yanıma geldi, gayet muhlis bir sesle “yahu” falan dedi. Ben de niye gittin falan diyecek zannediyordum. Ben böyle saf saf bakarken tutuverdi elimi, kaçmama imkan vermeyecek şekilde. “Bak” dedi “sen şimdi müdüre gittin, ikimize de ceza verecek ama ben seni dövmüşken biraz daha döveyim” dedi “nasılsa ikisi aynı.” Ben baktım kafamdan üç beş şey geliyor. Zorla silkindim kaçtım demek o kadar hırslandı ki kalsam daha dövecek. Bu sefer ağlaya ağlaya daha perişan bir şekilde gittik müdüre. “yes gentlemen anlat bakalım” dedi. O zaman işte orta 2’nin İngilizcesi neyse anlattım. Benim ifadem bitti “Yes Necdet?” dedi. “Mr. Woolworth” dedi “Sen” dedi, siz yok “bunlara çok yüz veri-

yorsun. Bunları bir hafta ver bana mum gibi yaparım” dedi. Yani dövdüğüne doymamış, beni ve benim gibileri döverek daha sakın bir hale getirebilirmiş. Müdür baktı. Ben İngilizce anlatıyorum o Türkçe anlatıyor lise 2’de. Müdür de Türkçe konuştu “Paşam, bu bizim işimiz, gerekirse bir ceza veririz.” Two and two for each” dedi en sonunda. İki point, iki detention. Aynı cezayı aldık. Çok mağdur oldum yani. İşin komik tarafı, ben detention’a geldim, bir daha ceza almamak için. Necdet cezaya bile gelmedi. Bizim yediğimiz dayak hatıra olarak kaldı sadece.

■ **Necdet Abi ile görüştünüz mü sonra?**

Görüştüğümüz tabii. Ben Tıbbiye’yi bitirdim geldim Tarsus’a. Şehir Kulübü’ne yazıldım. Baktım Necdet Abi orada oturuyor. Tabii yıllar geçmiş 10-15 sene. Gittim yanına, tanıyor o da beni. Sarmaş dolaş olduk. O herhalde attığı dayağı unutmuş veya biliyor da oralı olmuyor hiç. Yemeği yedik, sonra abi dedim sana bir şey anlatacağım. Aklında

kaldı mı, sen bana böyle böyle yapmıştın diye. Necdet Abi gözlerinden yaş gelene kadar güldü; kendine gelemedi gülmekten. Ondan sonra ne kadar etkilenmişse, beş altı defa daha “allahaşkına bir daha anlat” diye üsteledi. Her anlatmamda da çok güldü.

■ **Okuldaki en yakın arkadaşın kimdi?**

Mustafa Aysan’ı bilirsin. İktisat profesörü oldu. Mustafa ile birlikte gider gelirdik okula. Öğlen yemeğinde de taa Kolej’den Dumlupınar’a kadar yürür, yemeği yer, geri dönerdik. Diğerleri ile de iyi anlaşılırdık ama Mustafa ile bu sebepten daha yakındık.

■ **Okuldaki son gününüzü hatırlıyor musunuz?**

Hatırlıyorum tabii. 11 Mayıs 1952 Pazar günü Dondurmacı Muharrem’in orada buluştuk. Bir gün öncede commencement vardı. Program hala durur bende. Veririm size de. Arkadaşların hepsine dağıttım onu 7-8 evvelki bir toplantıda bir daha buluşamayız diye çoğalttık, dağıttım. Bir temsil de

vardı o gece. The Farce of the Worthy Master. Ben de aktörler arasındaydım. Onun bir gece öncesinde de Lise 2’ler bizi ağırladı. Girince solda, şimdiki idare binasının olduğu yerde geniş bir avlu vardı. Oraya masalar sandalyeler kondu. Espriler, fıkralar, vedalaşmalar oldu. Sonra biz ayrıldık, okulu lise 2’lere devretmiş olduk. Biz de bir sene evvel biz almıştık. Bu bizden bir müddet sonra daha devam etti sınırlım bu lise 2 ve lise 3’ler arasındaki devir teslim töreni.

■ **Öğrenim veya meslek hayatınızda Tarsus mezunu olmanızın yararını gördünüz mü?**

Elbette hem de çok ilginç bir şekilde. Tıp mezuniyetinden sonra Almanya veya Fransa’ya gitmeyi planlıyordum. Bizim sınıftan bir arkadaşım Muharrem, Hacettepe’ye girmişti onu ziyarette tesadüfen üniversiteye gittim. O zamanlar ihtisasa girmek için hoca ile konuşuluyor. Zordu o yüzden uzmanlığa girmek. Almıyorlardı, anca kendi seçtiklerini alıyorlardı, imtihan sistemi yoktu o zamanlar-

da. Hacettepe’de çok garip bir şey oldu. Hocayı gördük, İhsan Doğramacı’yı. Çocuk Hastalıkları profesörü. Arkadaşım “gel seni tanıştırayım” dedi. Tanıştık. Hoca hemen “İngilizceniz var mı?” diye sordu. “Ben de Tarsus Amerikan Koleji mezunuyum” dedim. ‘Textbook of Pediatrics’ diye bir ders kitabı vardı, ana kitap. Oradan bir paragraf okuttu. Biraz da hava atmak için İngilizce aksanını kullandım. Hoca baktı “Peki sizi alalım” dedi sorgusuz sualsiz. Yalnız metinde ‘seizure’ kelimesi vardı. Tıpta sara nöbeti manasına gelir. Aslında yakalama anlamında ama tıpta nöbete yakalanma anlamında kullanılır. Onu sordu başka da bir şey sormadı. ‘Bir hafta sonra açıklarız’ dedi. İki gün sonra çağırdılar beni. 1959 ayının 1 Temmuz’unda böylece başlamış oldum ihtisasa.

Aynısını aslında Hacettepe’den önce de yaşamıştım. Bir de Arif İsmet Çetingil vardı, dâhiliye profesörü, ordinaryüs profesör. Tesadüfen amcam yatıyordu o hastanede şeker tedavisi için. Boş bir anda zaman buldum gidiverdim hocanın odasına. “Ben” dedim “fakülteyi bitirdim. Dahiliyeye girmek istiyorum.” Gerçekten de aklımdan geçenler dâhiliye ya da kadın doğumdu. Baş asistan, Muhsin de orada oturuyordu. “Senin” dedi lisanın var mı?” “Var” dedim “Tarsus Amerikan Koleji’nden mezunum.” “Muhsin, oradan bir kitap çıkar.” Ona da bir okudum ama tam böyle ağdalı bir aksanla. Orada da “census” kelimesi geçiyor. Bilmem herhalde diye onu sordu. “Nüfus sayımı” dedim. Kitabı hemen geri verdi. “Muhsin bunu alalım” dedi. Arkasından da ama “biz seni alalım ama bir buçuk sene gönüllü çalışacaksın” dedi. Ben de kendime fazla güvenimden herhalde “ben gönüllü çalışmam hocam” dedim. Ona o sebepten giremedim.

■ **Üç çocuğunuz da Tarsus mezunu. Sizin okuduğunuz yıllarla çocuklarınızın okuduğu 80’li yıllar arasında okulda bir fark gördünüz mü?**

Bir ilerleme vardı bizlere göre. Halk arasında yaygın bir görüş olduğunu görüyorum; bana göre çok yanlış. “Eski kolej başkaydı” derler. Oysa kolej, tarafsız bir gözle, okulumuz olduğu için değil, her sene bir aşama yaptı. Her sene gelişti, hem fiziki olarak, hem de eğitim bakımından gelişti. Bana göre her devirde gelişti Kolej ve hala da gelişiyor.

■ **Tarsus sadece akademik olarak değil sosyal faaliyetler açısından da öğrencilerine çok beceri katan bir okul olarak bilinir. Mezuniyette bir oyun sahneye koyduğunuz söylediniz. Daha önceki yıllarda da benzer faaliyetleriniz olmuş muydu?**

Toplamda iki oyun sergiledik. İlki galiba lise 2’de “Calvin’s Sands” diye Mr. Maynard’ın icra ettiği bir piyesi sahneye koyduk. Lise sonrakini söylemişim zaten “The Farce of the Worthy Master: Pierre Paterlin” diye bir dram.

■ **Hocalarla aranız nasıldı?**

Hocalarla bazen takıştığımız günler oldu. Özellikle coğrafya hocası Ömer Bey’le takıştığımız oldu ama takışma dediğimiz de bir kısmı şakayla karışık. Grev yapardık, gitmezdik hocanın dersine. İçerde otururduk. O da gelirdi “bir daha böyle görürsem hepinize tart veririm” derdi. Resmen derse girmiyorduk. “Neden gelmiyorsunuz?” “Grevdeyiz.”

Müdürümüz vardı mesela ilk senelerde. Ethem Ongun. O kadar hoşgörülüydü ki. Bir arkadaşımız, Mehmet Büzüş, duvardan atlamış okuldan kaçıyormuş. Görmeden atlamış tam Ethem Bey’in üzerine. “Ne o kaçıyor musun?” O da “vala kaçıyorum hoca” demiş. “Aferin, doğru söylediğin için seni affediyorum” demiş.

■ **O zamanın görevlilerini, müstahdemlerini hatırlıyor musunuz?**

Bir Hüseyin Ağa, bir de Ahmet

Ağa vardı. Onların ikisi de çok iyi huylu, yumuşak adamlardı. Bazen karneler, ihtarlar falan giderken, elden giderdi. Ağaları görürdük galiba sonra verirsin falan diye rica ederdik. Bir keresinde Kızkalesi’ne gidecektik. Babam izin vermedi. Abimi bir kazada kaybettiğimiz için benim pek uzaklaşmamı istemezdi. Ben de çok istiyordum. Bir gece gideceğiz, akşam orada kalacağız. Babam “yok” dedi “yasak”. Ne yapalım dedik? Hocamızın ağzından daktilo ile bir yazı yazdık. “Sayın veli. Velisi bulunduğunuz Turhan Ergene falan tarihte toplantıya denize gidecektir. Bu gezi aynı zamanda tarihi bir inceleme çalışması olacaktır. Gelmesinin gerekliliğini size bildiriyoruz” gibi bir şeyler. Onu postayla yolladık. Baktım bir gün dükkanda oturuyor babam, okuyor. “Ne gelmiş? Oku bakalım” dedi. Okudum. Ben de “gitmiyorum” dedim hava atmak için. “Nasıl gitmiyorsun? Ne demek?” dedi “onlar istiyor, sen gitmiyorsun. Olur mu öyle şey?” İşte talebeliğin verdiği yaramazlıklar. Bazılarımız matbaada başka karne bastırıp, onu bile verirdi ailesine.

Çok güzel günlerdi. Her gün okula giderken zevkle giderdik okula.

■ **Görüşebiliyor musunuz hala dönem arkadaşlarınızla?**

Arkadaşlarımızın 20 tanesini kaybettik şu ana kadar. 11 kişi kaldık. İkisi Mersin’de. Ben ve Münir Gürbüz. Doğan Eserce Adana’da. Dördü İstanbul’da. Dört tane de dışarıda. Birisi Gelibolu’da, birisi İzmir’de. Birisi İstanbul’da ama uzakta sayılır. Bir tanesinden de haber alamıyoruz, öldü kabul ediyoruz onu. Ama Mustafa Aysan, Doğan Eserce ve rahmetli Turgay Çekiç sınıfların aslarıydı ders bakımından. Turgay çok tatlıydı, hem çok çalışkandı hem de çok haylazdı. Hocalardan hiç çekinmezdi, karşı gelirdi.

Çok teşekkürler Turhan Abi bu çok keyifli sohbet için.

Basketbol Gençler Ligi'nde BİZ DE VARIZ

Ali Çekiç'82

Daha önce duyurduğumuz üzere altyapıda almış olduğumuz başarılar ve yetiştirdiğimiz oyuncuların dolayısıyla Türkiye Basketbol Federasyonu 16 tane Tahincioğlu 1.lig takımlarının yer aldığı Basketbol Gençler Ligne (BGL) Tarsus Amerikan Koleji Spor Kulübü olarak bizi dahil etti. BGL de 20 takım yer alıyor, 10 ar takımlı iki gruba ayrıldı. Biz A grubunda yer aldık. A grubunda bizle birlikte Anadolu Efes, Fenerbahçe, Galatasaray, Türk Telekom, Tofaş, İzmir Gelişim, Arel Üniversitesi Büyükçekmece, Trabzonspor, Afyon Belediye yer alacak. Tüm yıl devam edecek deplasmanlı ligde gruplarında ilk 6 ya giren takımlar, 12 li bir üst lig daha oynayacaklar, diğer gruptan gelen 6 takımla yine deplasmanlı oynanacak, ilk 8 e giren takımlar da çeyrek final oynayacaklar, sonra da final four. Bu çapta bir organizasyo-

na katılmak oldukça masraflı. Bu lige NEF in desteğiyle katılacağız, takımımız TAC NEF olarak lige katılacak. Bu çapta bir desteği bize sağlayan Erden Timur '00 ve Satış ve Pazarlama Direktörü Selçuk Çelik '00 e çok teşekkür ediyoruz.

NEF ana sponsorumuz ancak çok daha fazla desteğe ihtiyacımız var, bu anlamda bize ilk desteği sağlayan Hayri Uğur '79 abimize teşekkür ediyorum. En büyük desteği maddi ve manevi anlamda TAC İstanbul Basket grubu mezun abi ve arkadaşlarımdan aldık. Ali Zallak '68, Ali Aşkın '72, Necati Güler '75, Serkan Solmaz '89, Hüsamettin Uslu '94, Alper Tanyer '95, 97 mezunları Onur Aydoğan, Serdar Altuğ, Mert Burian, Umut Ergunsu, Niyazi Kamışlı, 98 mezunları Barış Sönmez, Evren Yarkın, Ender Uslu, Eren Ziya Dik, Engin Aydoğan, Turgut Yeğenağa '01, 2002 mezunları Ömür Yılmaz, Efe Gözüyeşil, Serdar Budur, Sadık Gençoğlu '03, Ömer Cerrahoğlu '04, Kıvanç

Şanlı '07, Umut Varat '09, 2010 mezunları Can Sevener, Hakan Çiftçi ve Emirhan Çayan a destekleri için çok teşekkür ediyoruz. İstanbul deplasmanlarında bizleri yalnız bırakmayacaklarını ve takım İstanbul'a geldiğinde takımla beraber yemek organize edeceklerini ve İstanbul içi ulaşımında destek sağlamaya çalışacaklarını ifade ettiler.

En önemli destekçilerimiz olarak Merden Lojistik adına Koral Karşılıklı '96 ya teşekkür ediyorum, ayrıca velimiz olan Hyundai Noyaner Otomotiv'e teşekkür ediyorum. Yine bir velimizin katkısıyla tüm maçlarımıza ambulans desteği ve maddi destek sağlayan Mersin City Hospital'a teşekkür ederiz. Tüm yıl boyunca su ihtiyacımızı karşılayacak olan Alfa Dağıtımın sahibi genç arkadaşımız Nihat Yüksel '07 e teşekkür ediyorum. Ayrıca yine bir velimizin katkısı için Berdan Civata'ya teşekkür ediyorum. Ayrıca takımımıza yıl içerisinde Mersin'de yeni açacakları

Emirgan Sütüş'de zaman zaman yemek verecek olan ATAKO grup adına Josef Atat '76 ve Filip Tahinci '87'e teşekkür ederim. Kendi evimizde oynayacağımız maçları Mersin'de Edip

Buran Kapalı Spor Salonunda oynayacağız, bu maçları okul yönetiminin de desteğiyle TAC Live TV ekibi verecektir. TAC NEF in bütün haberlerini sizle buradan veya sosyal

medyadan paylaşacağız, çok büyük heyecana sahne olacak maçlara tüm mezunlarımızı takımımızı desteklemek üzere bekliyoruz.
Sevgi ve saygılarımla.

TARSUS AMERİKAN KOLEJİ SPOR KULÜBÜ BGL MAÇ PROGRAMI

Tarih	Gün	Devre/Hafta	A Takımı		B Takımı
07.10.2018 16.00	Pazar	1.Devre 01.Hafta	TARSUS AMERİKAN KOLEJİ	-	TRABZONSPOR BASKETBOL
14.10.2018	Pazar	1.Devre 02.Hafta	TÜRK TELEKOM	-	TARSUS AMERİKAN KOLEJİ
21.10.2018	Pazar	1.Devre 03.Hafta	TARSUS AMERİKAN KOLEJİ	-	TOFAŞ
28.10.2018	Pazar	1.Devre 04.Hafta	ÖZEL GELİŞİM KOLEJİ	-	TARSUS AMERİKAN KOLEJİ
31.10.2018	Çarşamba	1.Devre 05.Hafta	TARSUS AMERİKAN KOLEJİ	-	ANADOLU EFES
04.11.2018	Pazar	1.Devre 06.Hafta	GALATASARAY	-	TARSUS AMERİKAN KOLEJİ
11.11.2018	Pazar	1.Devre 07.Hafta	TARSUS AMERİKAN KOLEJİ	-	AREL ÜNİVERSİTESİ BÜYÜKÇEKMECE BASKETBOL
18.11.2018	Pazar	1.Devre 08.Hafta	AFYON BELEDİYESİSPOR	-	TARSUS AMERİKAN KOLEJİ
25.11.2018	Pazar	1.Devre 09.Hafta	TARSUS AMERİKAN KOLEJİ	-	FENERBAHÇE
02.12.2018	Pazar	2.Devre 10.Hafta	TRABZONSPOR BASKETBOL	-	TARSUS AMERİKAN KOLEJİ
09.12.2018	Pazar	2.Devre 11.Hafta	TARSUS AMERİKAN KOLEJİ	-	TÜRK TELEKOM
16.12.2018	Pazar	2.Devre 12.Hafta	TOFAŞ	-	TARSUS AMERİKAN KOLEJİ
23.12.2018	Pazar	2.Devre 13.Hafta	TARSUS AMERİKAN KOLEJİ	-	ÖZEL GELİŞİM KOLEJİ
26.12.2018	Çarşamba	2.Devre 14.Hafta	ANADOLU EFES	-	TARSUS AMERİKAN KOLEJİ
29.12.2018	Cumartesi	2.Devre 15.Hafta	TARSUS AMERİKAN KOLEJİ	-	GALATASARAY
06.01.2019	Pazar	2.Devre 16.Hafta	AREL ÜNİVERSİTESİ BÜYÜKÇEKMECEw BASKETBOL	-	TARSUS AMERİKAN KOLEJİ
13.01.2019	Pazar	2.Devre 17.Hafta	TARSUS AMERİKAN KOLEJİ	-	AFYON BELEDİYESİSPOR
20.01.2019	Pazar	2.Devre 18.Hafta	FENERBAHÇE	-	TARSUS AMERİKAN KOLEJİ

Ankara

İstanbul

Mersin

Adana

TALAS'55-59 mezunumuz **Işkın Bucak**

TAC 2002 mezunumuz Emir Hayfavi'nin annesi **Seda Hayfavi**

TAC'74 Haldun Kancaal annesi **Kamuran Kancaal**

TAC'03 Ali Gül'ün annesi **Nimet Gül**

Tarsus Amerikan Kolejinde uzun yıllar Biyoloji Öğretmenliği yapan merhum Ahmet Halil hocamızın sevgili eşi, TAC '92 mezunumuz Emine Fulsen Halil'in annesi **Gülsen Halil**

TAC'81 İsmail Ergel'in annesi, '03 Nihan Çeliktaş'ın anneannesi ve Ezgi Ergel'16'nın babaannesi **Müfide Ergel**

TAC'82 Abdullah Canataroğlu ve TAC'94 Müge Canataroğlu Selim'in sevgili babaları; TAC'14 Burcu Canataroğlu, TAC 9. Sınıf öğrencisi Zeynep Canataroğlu ve SEV 3. sınıf Ece Selim'in dedeleri **Muvaffak Canataroğlu**

TAC'74 Galip Şimşek'in annesi **Vesile Şimşek**

TAC'88 Kerem Muradi, TAC'94 Özlem Muradi'nin babaları, TAC 11. sınıf öğrencisi Eren Tan Muradi ve Prep Derin Muradi'nin dedeleri **Altan Muradi**

TAC'83 Ümit Yücel'in babası **Yıldırım Yücel**

TAC'69 mezunumuz Uğur Köksal'ın eşi **Fusun Köksal**

VEHBİ EYİ ile 12 yaşında tanıştık.

TAC'de arkadaş olduk. Bu giderek dostluğa dönüştü. 76 yaşında "benden bu kadar, gidiyorum" dedi, ve gitti. Lise yıllarında anı defterime şöyle yazmıştı: "Ağa be, Allah'tan bir arzum var, bana sizin acınızı çek-tirmesin. Ben bu günlerde hep ölümü düşünüyorum. Sizlerden önce gi-der hem de size yer ayırırım." Bekledi, bekledi bizlere yer ayırmak için önden gitti. Sözü'nün eriydi. O, üniversiteden sonra İngiltere'ye yerleşti. Çok çalıştı, sevgili eşi Cemile'nin de desteğiyle başarılı bir iş adamı oldu. Çocuklarıyla, torunlarıyla mutluydu ve bunu onlara yakın sürdürmek iste-di. "Altı da üstü de birdir yerin" deyip orada kaldı. Mekanımız ayrıydı ama gönüllerimiz hiç ayrılmadı. Gönümüzde yaşıyorsun ama yerimizi de kim-seye kaptırma geleceğiz.!!! Yolun aydınlık, mekanın cennet olsun Vehbi.. Seni defterime yazdığın bir şiirinin ilk altı mısrası ile uğurluyorum:

İçeceksin bir damla ebedi mutluluktan
Taze bir yaprak inleyerek düşecek ağaçtan,
Sonra gözlerin yavaş yavaş kapanacak
Bir aleme dalacaksın zillerin uğultusunda,
O gece gökyüzünde mavi bir ay doğacak
O gece yıldızlar yalnız senin için ağlayacak...
(Vehbi 16 mayıs 1961)

Yazıyı yazan Erden Sezer TAC'63

A BRIEF HISTORY OF TAC

Karikatür: Timur Sümer TAC'64

Neden aidat vermeliyim?

Sevgili TAC,

Aidat, tuğla getirisi ile birlikte, Derneğimizin en önemli gelir kaynağıdır. Yardım ve desteğe ihtiyacımız var. Tuğla getirilerini sadece burs için kullanabiliyoruz.

2018 YILI AİDATIMIZ

275 + 50 TL (opsiyonel üniversite bursu)
olarak belirlenmiştir.